ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2019/115 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Ιουλίου 2018

σχετικά με τα μέτρα SA.37977 (2016/C) (πρώην 2016/NN) τα οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ισπανία υπέρ της Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A.

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2018) 4233]

(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με την/τις εν λόγω διάταξη/διατάξεις [1] και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 9 Δεκεμβρίου 2013 και στις 10 Απριλίου 2014, η Επιτροπή έλαβε δύο ανώνυμες καταγγελίες κατά του ισπανικού Δημοσίου όσον αφορά την εικαζόμενη χορήγηση παράνομης και ασυμβίβαστης ενίσχυσης στη Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, SA (εφεξής «Correos»). Αμφότερες οι καταγγελίες έθεσαν τα ακόλουθα ζητήματα σχετικά με την Correos: i) εικαζόμενη υπεραντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για την εκτέλεση της υποχρέωσης παροχής καθολικής υπηρεσίας (ΥΠΚΥ) από το 1998, ii) εικαζόμενες ασυμβίβαστες φορολογικές απαλλαγές που χορηγήθηκαν στην Correos, και iii) εικαζόμενη μη καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης για τους δημόσιους υπαλλήλους που απασχολούνται από την Correos.

(2) Στις 14 Φεβρουαρίου 2014, στις 26 Φεβρουαρίου 2014 και στις 15 Ιουλίου 2014, η Επιτροπή διαβίβασε τις μη εμπιστευτικές εκδόσεις των δύο καταγγελιών στις ισπανικές αρχές.

(3) Οι ισπανικές αρχές απάντησαν σε αυτές τις καταγγελίες στις 11 Απριλίου 2014 και στις 18 Σεπτεμβρίου 2014.

(4) Στις 10 Ιουλίου 2014, στις 22 Οκτωβρίου 2014 και στις 4 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή ζήτησε περαιτέρω πληροφορίες από τις ισπανικές αρχές.

(5) Οι ισπανικές αρχές απάντησαν στα εν λόγω αιτήματα στις 7 Αυγούστου 2014, στις 19 Δεκεμβρίου 2014, στις 19 Ιανουαρίου 2015 και στις 21 Δεκεμβρίου 2015 αντίστοιχα.

(6) Με επιστολή της 11ης Φεβρουαρίου 2016, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ισπανία για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης σχετικά με διάφορα μέτρα υπέρ της Correos. Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία (εφεξής «η απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016») δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* [2].

(7) Η Επιτροπή έλαβε πρώτα παρατηρήσεις από την Ισπανία σχετικά με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας, με επιστολή της 21ης Απριλίου 2016.

(8) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από την Correos σχετικά με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας, με επιστολή της 11ης Μαΐου 2016.

(9) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις εκ μέρους τρίτου με επιστολή της 12ης Μαΐου 2016.

---

[1] ΕΕ C 129 της 12.4.2016, σ. 10.
[2] Πρβλ. υποσημείωση 1.

(10) Στις 8 Ιουνίου 2016, η Επιτροπή διαβίβασε στην Ισπανία τις παρατηρήσεις που έλαβε.

(11) Η Ισπανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων τρίτων με επιστολή της 6ης Ιουλίου 2016.

(12) Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Επιτροπή έλαβε συμπληρωματικές παρατηρήσεις από την Ισπανία στις 24 Οκτωβρίου 2017 και στις 23 Μαΐου 2018.

(13) Η Επιτροπή έλαβε επιπλέον παρατηρήσεις από τη Unipost, πρώην ανταγωνιστή της Correos, με επιστολή της 20ής Μαρτίου 2018.

2. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

2.1. *Η ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ*

(14) Πριν από την προσχώρηση της Ισπανίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) το 1986, οι ταχυδρομικές υπηρεσίες στην Ισπανία τελούσαν υπό τη διαχείριση της Γενικής Διοίκησης. Το διάταγμα 1113/1960, της 9ης Μαΐου 1960, για τα ταχυδρομεία που τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, ο οποίος εγκρίθηκε με το διάταγμα 1653/1964 της 14ης Μαΐου 1964, όρισε τις ταχυδρομικές υπηρεσίες και ανέθεσε την παροχή αυτών στη Γενική Διεύθυνση «Correos y Telégrafos». Η έκδοση του διατάγματος για τα ταχυδρομεία και του εκτελεστικού κανονισμού του σηματοδότησε την έναρξη της ελευθέρωσης της ισπανικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών. Το μονοπώλιο της «Correos y Telégrafos» περιορίστηκε σε υπεραστικές και διεθνείς αποστολές ταχυδρομικών επιστολών και δελταρίων, ενώ οι αστικές ταχυδρομικές υπηρεσίες για την αποστολή ταχυδρομικών επιστολών και δεμάτων ελευθερώθηκαν πλήρως. Κατά τη δεκαετία του 1970 έκαναν την είσοδό τους στην ισπανική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών οι πρώτοι μεγάλοι ιδιωτικοί φορείς εκμετάλλευσης.

(15) Μετά την προσχώρηση της Ισπανίας στην ΕΟΚ, οι ταχυδρομικές υπηρεσίες ελευθερώθηκαν σταδιακά κατά την περίοδο μεταξύ του 1998 και του 2010 βάσει των ευρωπαϊκών οδηγιών για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες. Ειδικότερα, η οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη το 1998 με τον νόμο 24/1998, της 13ης Ιουλίου 1998, περί καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας και ελευθέρωσης των ταχυδρομικών υπηρεσιών (εφεξής ο «νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998»), βάσει του οποίου ανατέθηκε για πρώτη φορά στην Correos υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας ([4]) (εφεξής «ΥΠΚΥ»). Ο νόμος προέβλεπε περιορισμένο κατάλογο ΥΠΚΥ ([5]), οι οποίες θα εκτελούνταν αποκλειστικά από την Correos υπό την ιδιότητά της ως φορέα ΥΠΚΥ (εφεξής ο «αποκλειστικός τομέας»), ενώ όλες οι υπόλοιπες ταχυδρομικές υπηρεσίες ελευθερώθηκαν (εφεξής ο «μη αποκλειστικός τομέας»).

(16) Η ελευθέρωση των ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ισπανία συνεχίστηκε με τη μεταφορά της οδηγίας 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([6]) στο ισπανικό εθνικό δίκαιο με τον νόμο 53/2002, της 30ής Δεκεμβρίου 2002, περί φορολογικών, διοικητικών και κοινωνικών μέτρων, με τον οποίο τροποποιήθηκε ο προαναφερόμενος νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998 και περιορίστηκε περαιτέρω το πεδίο εφαρμογής του αποκλειστικού τομέα.

(17) Το 2010 ο κλάδος των ταχυδρομικών υπηρεσιών ελευθερώθηκε πλήρως με τον νόμο 43/2010, της 30ής Δεκεμβρίου 2010, περί καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, δικαιωμάτων των χρηστών και αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών (εφεξής ο «νόμος για τα ταχυδρομεία του 2010»), με τον οποίο μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη η οδηγία 2008/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([7]). Με τον νόμο για τα ταχυδρομεία του 2010 επαναπροσδιορίστηκε το πεδίο εφαρμογής της ΥΠΚΥ (π.χ. οι υπηρεσίες ταχυδρομικής εντολής εξαιρέθηκαν από την ΥΠΚΥ) και καταργήθηκε ο αποκλειστικός τομέας.

2.2. *Ο ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ*

2.2.1. CORREOS

(18) Η Correos ανήκει εξολοκλήρου στο κράτος και αποτελεί τη μητρική εταιρεία του ομίλου Grupo Correos, με μοναδικό μέτοχο τη Sociedad Estatal (εφεξής «SEPI»). Η SEPI είναι η εταιρεία χαρτοφυλακίου για τις συμμετοχές του Δημοσίου σε επιχειρήσεις.

([3]) Οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών (ΕΕ L 15 της 21.1.1998, σ. 14).

([4]) Στην πρόσθετη διάταξη και στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 απαριθμούνται οι ακόλουθες υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας: 1) υπηρεσίες ταχυδρομικής εντολής· 2) η τακτική παροχή εθνικών και διεθνών ταχυδρομικών υπηρεσιών για ταχυδρομικά αντικείμενα που περιλαμβάνουν διεύθυνση αναγραφόμενη από τον αποστολέα επί του ίδιου του αντικειμένου ή της συσκευασίας του. Στα αντικείμενα αυτά συγκαταλέγονται τα εξής: α) ταχυδρομικές επιστολές και ταχυδρομικά δελτάρια που περιέχουν γραπτές επικοινωνίες, μέγιστου βάρους 2 κιλών· β) δέματα, με ή χωρίς οικονομική αξία, μέγιστου βάρους 10 κιλών.

([5]) Το άρθρο 18 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 ορίζει τον αποκλειστικό τομέα ως εξής: υπηρεσίες ταχυδρομικής εντολής· περισυλλογή, διαλογή, μεταφορά και διανομή υπεραστικών αποστολών, συστημένων ή μη, καθώς και ταχυδρομικών επιστολών και δελταρίων, μέγιστου βάρους 100 γραμμαρίων (από την 1η Ιανουαρίου 2006, το όριο βάρους ορίστηκε στα 50 γραμμάρια)· διασυνοριακές ταχυδρομικές υπηρεσίες (αποστολή σε ή παραλαβή από άλλο κράτος), συμπεριλαμβανομένης της αποστολής και παραλαβής ταχυδρομικών επιστολών και δελταρίων, με τους ανωτέρω περιορισμούς όσον αφορά την τιμή, το βάρος και την ημερομηνία· παραλαβή των αιτήσεων, εγγράφων και ανακοινώσεων των πολιτών προς τα όργανα των δημόσιων αρχών.

([6]) Οδηγία 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ όσον αφορά το περαιτέρω άνοιγμα των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών στον ανταγωνισμό (ΕΕ L 176 της 5.7.2002, σ. 21).

([7]) Οδηγία 2008/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2008, για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ σχετικά με την πλήρη υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 52 της 27.2.2008, σ. 3).

(19) Η Correos παρέχει ταχυδρομικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της παροχής καθολικών υπηρεσιών, υπηρεσιών ταχυμεταφοράς και άλλων υπηρεσιών (π.χ. υπηρεσίες σχετικές με ταχυδρομικές υπηρεσίες και συναφείς δραστηριότητες, μεταξύ των οποίων πράξεις χρηματικών εμβασμάτων, φιλοτελισμός κ.λπ.). Το 2016 ο κύκλος εργασιών της Correos ανήλθε σε περίπου 1 761 εκατ. EUR, με αποστολές 2 774 εκατομμυρίων ταχυδρομικών αντικειμένων (συμπεριλαμβανομένων δεμάτων), και απασχολούσε 49 785 εργαζόμενους.

(20) Η Correos αποτελεί τον μεγαλύτερο φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ισπανία και το 2016 αριθμούσε 8 787 ταχυδρομικά σημεία επαφής. Κατέχει την κορυφαία θέση στον ισπανικό ταχυδρομικό τομέα και το μεγαλύτερο μερίδιο στην ισπανική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών, εξαιρουμένων των υπηρεσιών δεμάτων. Έως το 2017, ο κύριος ανταγωνιστής της Correos στην ισπανική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών ήταν η Unipost SA, αλλά η εταιρεία αντιμετώπισε οικονομικές δυσχέρειες και υπάχθηκε σε καθεστώς εκκαθάρισης στις 19 Φεβρουαρίου 2018. Σημαντικά μερίδια αγοράς στις υπηρεσίες δεμάτων κατέχουν άλλοι ευρωπαϊκοί φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών (δηλαδή οι Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal και Royal Mail).

2.2.2. ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ CORREOS

(21) Στην Ισπανία, οι ταχυδρομικές υπηρεσίες τελούν υπό την άμεση διαχείριση του Δημοσίου από το 1716. Η Correos υπήρξε τμήμα της δημόσιας διοίκησης, υπαγόμενη σε διάφορα υπουργεία, όπως το υπουργείο Εσωτερικών και, εν συνεχεία, το υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

(22) Ο αυτοτελής φορέας «Correos y Telégrafos» ιδρύθηκε με τον νόμο 31/1990, της 27ης Δεκεμβρίου 1990, περί γενικού κρατικού προϋπολογισμού. Ο αυτοτελής φορέας «Correos y Telégrafos» συστάθηκε το 1992 και υπάχθηκε στο υπουργείο Μεταφορών, Τουρισμού και Επικοινωνιών.

(23) Η «Correos y Telégrafos» έγινε δημόσια επιχείρηση υπαγόμενη στο υπουργείο Ανάπτυξης βάσει του νόμου 6/1997, της 14ης Απριλίου 1997, περί οργάνωσης και λειτουργίας της Γενικής Δημόσιας Διοίκησης.

(24) Με τον νόμο 14/2000, της 29ης Δεκεμβρίου 2000, περί φορολογικών, διοικητικών και κοινωνικών μέτρων θεσπίστηκε το νομικό πλαίσιο για τη «Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, SA», με τη σύσταση της εταιρείας τον Ιούνιο του 2001. Στις 5 Ιουνίου 2012, όλες οι εταιρείες του Ομίλου Correos (ήτοι η Correos και οι θυγατρικές της Correos Express, Nexea και Correos Telecom) ενσωματώθηκαν στη εταιρεία χαρτοφυλακίου SEPI, η οποία ήταν πλέον και ο μοναδικός τους μέτοχος.

2.3. *ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ CORREOS*

2.3.1. ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΥΠΚΥ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ CORREOS

(25) Το 1998 ανατέθηκε στην Correos η εκτέλεση της ΥΠΚΥ βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998. Ως αντιστάθμιση για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ, η Correos λάμβανε δημόσια χρηματοδότηση από το 1998 έως το 2010. Στη συνέχεια, ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 2010 ανέθεσε στην Correos την ΥΠΚΥ για περίοδο 15 ετών, με έναρξη από την 1η Ιανουαρίου 2011.

2.3.1.1. ***Οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998***

(26) Από τις 11 Μαρτίου 2000, ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998 συμπληρώθηκε με το «Plan de Prestación» (εφεξής «Plan de Prestación του 2000»), στο οποίο καθορίζονται ο μηχανισμός αντιστάθμισης για την εκτίμηση του καθαρού κόστους, με το οποίο επιβαρύνεται η Correos σε σχέση με την εκτέλεση της υποχρέωσής της ως φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας (εφεξής «ΦΠΚΥ»), καθώς και ποιοτικά κριτήρια για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ.

(27) Από το 2000 έως το 2010, η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ χορηγήθηκε στην Correos βάσει μεθοδολογίας που ανέπτυξαν οι ισπανικές αρχές (εφεξής η «ισπανική μεθοδολογία»), η οποία περιγράφεται λεπτομερώς στο Plan de Prestación του 2000. Επιπλέον, το Plan de Prestación του 2000 προβλέπει ότι η Correos οφείλει να εφαρμόζει αναλυτική λογιστική με λογιστικό διαχωρισμό, όπως προβλέπεται στο άρθρο 29 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998.

(28) Η ισπανική μεθοδολογία για την εκτίμηση του καθαρού κόστους της αθέμιτης επιβάρυνσης της ΥΠΚΥ περιλάμβανε τα ακόλουθα στάδια:

α) ΣΤΑΔΙΟ 1: Καθορισμός των μοναδιαίων εσόδων και του μοναδιαίου κόστους κάθε προϊόντος/υπηρεσίας και κάθε κέντρου κόστους, σύμφωνα με τις πληροφορίες λογιστικού καταλογισμού των στοιχείων κόστους της Correos. Για κάθε προϊόν/υπηρεσία, τα κέντρα κόστους στα οποία το μοναδιαίο κόστος υπερβαίνει τα μοναδιαία έσοδα είναι ζημιογόνα. Τα υπόλοιπα κέντρα κόστους, στα οποία τα μοναδιαία έσοδα υπερβαίνουν το μοναδιαίο κόστος, είναι κερδοφόρα.

β) ΣΤΑΔΙΟ 2: Για κάθε αποκλειστική υπηρεσία (RSi), εκτίμηση των κέντρων κόστους που είναι ζημιογόνα/κερδοφόρα για την εκτέλεση της συγκεκριμένης υπηρεσίας και υπολογισμός της συνολικής ζημίας/του συνολικού κέρδους από την εκτέλεση της συγκεκριμένης υπηρεσίας (ζημίες/κέρδη RSi). Το καθαρό κόστος για τις αποκλειστικές υπηρεσίες υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των ζημιών RSi και του αθροίσματος των κερδών RSi.

γ) ΣΤΑΔΙΟ 3: Για κάθε μη αποκλειστική υπηρεσία (NRSi), εκτίμηση των κέντρων κόστους που είναι ζημιογόνα για την εκτέλεση της συγκεκριμένης υπηρεσίας και υπολογισμός της συνολικής ζημίας των εν λόγω κέντρων από την εκτέλεση της συγκεκριμένης υπηρεσίας (ζημίες NRSi). Το καθαρό κόστος για τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες υπολογίζεται ως το άθροισμα των ζημιών NRSi.

δ) ΣΤΑΔΙΟ 4: Η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ καλύπτει το καθαρό κόστος των αποκλειστικών και μη αποκλειστικών υπηρεσιών το οποίο υπολογίζεται κατά τα οριζόμενα στα στάδια 2 και 3.

(29) Στον πίνακα 1 παρουσιάζονται οι αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην Correos για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ κατά την περίοδο 2004-2010, οι οποίες υπολογίστηκαν με την εφαρμογή της ισπανικής μεθοδολογίας:

Πίνακας 1

Αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην Correos για την ΥΠΚΥ

(σε εκατ. EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Καθαρό κόστος RSi	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
Καθαρό κόστος NRSi	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Αντιστάθμιση ΥΠΚΥ	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2. ***Οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010***

(30) Ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998 αντικαταστάθηκε με τον νόμο για τα ταχυδρομεία του 2010, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2011. Με τον νόμο για τα ταχυδρομεία του 2010, η Correos ανέλαβε την εκτέλεση της ΥΠΚΥ για περίοδο 15 ετών (δηλαδή έως την 1η Ιανουαρίου 2026), αρχής γενομένης από την έναρξη ισχύος του νόμου.

(31) Τα άρθρα 27 και 28 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 προβλέπουν ότι ο φορέας ΥΠΚΥ δικαιούται να λάβει αντιστάθμιση έως το ύψος του καθαρού κόστους με το οποίο επιβαρύνεται κατά την εκτέλεση των υποχρεώσεών του. Το καθαρό κόστος θα πρέπει να υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο του καθαρού αποφευχθέντος κόστους (εφεξής «μεθοδολογία ΚΑΚ») ως διαφορά μεταξύ του καθαρού κόστους λειτουργίας με την ΥΠΚΥ για τον ΦΠΚΥ και του καθαρού κόστους λειτουργίας χωρίς την ΥΠΚΥ για τον ΦΠΚΥ. Κατά τον υπολογισμό συνεκτιμώνται όλα τα άλλα σχετικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων άυλων οφελών και οφελών της αγοράς που αποκομίζει φορέας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών στον οποίο έχει ανατεθεί η παροχή καθολικής υπηρεσίας, του δικαιώματος για εύλογα κέρδη και των κινήτρων της αποτελεσματικότητας σε σχέση με το κόστος βάσει του παραρτήματος 1 της οδηγίας 2008/6/ΕΚ.

(32) Όπως προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 3 και στο άρθρο 27 παράγραφος 2 στοιχείο β) του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, η μεθοδολογία ΚΑΚ που περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 31 θα πρέπει να αναπτυχθεί σε νέο «*Plan de Prestación*». Ωστόσο, δεν έχει εκδοθεί ακόμη μέχρι στιγμής σχετικό νέο *Plan de Prestación*. Επομένως, από το 2011 και μετά δεν υπάρχει μεθοδολογία για την εκτίμηση του καθαρού κόστους της ΥΠΚΥ.

(33) Στο παρόν στάδιο, κατά την άποψη των ισπανικών αρχών, η Correos δεν έχει λάβει επισήμως καμία αντιστάθμιση ΥΠΚΥ από το 2011, παρότι έχει επωφεληθεί από προκαταβολές σε προσωρινή βάση για τα έτη 2011-2017. Το πραγματικό καθαρό κόστος που αντιστοιχεί στα έτη αυτά θα πρέπει να υπολογιστεί όταν θα εκδοθεί το νέο *Plan de Prestación* και θα καθοριστεί η μεθοδολογία ΚΑΚ. Η Επιτροπή θα εκτιμήσει τις αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 σε άλλη απόφαση.

2.3.2. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ CORREOS

(34) Σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998, ο ΦΠΚΥ θα απολαύει «απαλλαγής από κάθε φόρο που επιβάλλεται στις παρεχόμενες υπηρεσίες στον αποκλειστικό τομέα, πλην του φόρου εταιρειών». Το άρθρο 22 παράγραφος 2 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 διατήρησε αυτή τη φορολογική απαλλαγή και την επέκτεινε σε ολόκληρη την ΥΠΚΥ.

(35) Κατά τις ισπανικές αρχές, ο μοναδικός φόρος που μπορεί να εμπίπτει ενδεχομένως στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω απαλλαγής, επιπλέον του ΦΠΑ, είναι ο φόρος οικονομικών δραστηριοτήτων (*Impuesto de Actividades Económicas*, εφεξής «IAE»), δεδομένου ότι πρόκειται για φόρο ο οποίος επιβάλλεται στην άσκηση οικονομικής δραστηριότητας και συνδέεται με την εκτέλεση της ΥΠΚΥ. Άλλοι φόροι, όπως ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων, ο φόρος κατασκευών, ο φόρος υπεραξίας αστικών γαιών και ο φόρος μηχανοκίνητων οχημάτων, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής διότι δεν συνδέονται με την εκτέλεση της ΥΠΚΥ.

(36) Οι ισπανικές αρχές διευκρίνισαν ότι η Correos απαλλάσσεται εν μέρει από τον IAE, καθόσον καταβάλλει μόνο 50 % του κανονικού ποσού του φόρου.

(37) Όσον αφορά τον φόρο ακίνητης περιουσίας (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*, εφεξής «IBI»), οι ισπανικές αρχές αποσαφήνισαν ότι πρόκειται για φόρο ο οποίος δεν επιβάλλεται επί της εκτέλεσης της ΥΠΚΥ ή της παροχής άλλων ταχυδρομικών υπηρεσιών, αλλά επί της αξίας της ακίνητης περιουσίας. Επομένως, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των δύο νόμων για τα ταχυδρομεία. Ωστόσο, κατά το διάστημα από το 2008 έως το 2013, βάσει της ερμηνείας της όσον αφορά το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 και του άρθρου 22 παράγραφος 2 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, η Correos άσκησε αρκετές αγωγές, στις οποίες ισχυριζόταν ότι θα πρέπει να απαλλάσσεται από τον επιβαλλόμενο IBI σε γραφεία που διαθέτει σε διάφορους δήμους. Μετά το αίτημα της Correos για απαλλαγή από τον IBI, διάφορες αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης και διάφορα δικαστήρια αποφάνθηκαν υπέρ της Correos, αναγνωρίζοντας το δικαίωμά της σε επιστροφή φόρων που είχε καταβάλει σε προγενέστερο χρόνο.

2.3.2.1. ***Η φορολογική απαλλαγή από τον φόρο ακίνητης περιουσίας (IBI)***

(38) Ο IBI είναι τοπικός φόρος του ισπανικού φορολογικού συστήματος, ο οποίος ρυθμίζεται από το βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 2/2004 της 5ης Μαρτίου 2004. Σύμφωνα με το άρθρο 60 του εν λόγω βασιλικού νομοθετικού διατάγματος, ο φόρος αυτός «είναι αντικειμενικός άμεσος φόρος ο οποίος επιβάλλεται στην αξία του ακινήτου υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν βασιλικό νομοθετικό διάταγμα». Γενεσιουργός αιτία του IBI είναι οποιοδήποτε από τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 61 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 2/2004 σε αγροτικά και αστικά ακίνητα και σε ακίνητα με ειδικά χαρακτηριστικά. Ο IBI δεν επιβάλλεται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα, αλλά στην αξία της ακίνητης περιουσίας.

(39) Κατά το διάστημα από το 2008 έως το 2013, βάσει της ερμηνείας της όσον αφορά το άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 και του άρθρου 22 παράγραφος 2 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, η Correos άσκησε αρκετές αγωγές, στις οποίες ισχυριζόταν ότι, σύμφωνα με τους νόμους για τα ταχυδρομεία, θα πρέπει να απαλλάσσεται από τον επιβαλλόμενο IBI σε γραφεία που διαθέτει σε διάφορους δήμους. Μετά το αίτημα της Correos για απαλλαγή από τον IBI, διάφορες διοικήσεις και διάφορα τοπικά δικαστήρια αποφάνθηκαν υπέρ της Correos. Κατά την άποψη των ισπανικών αρχών, οι επιστροφές φόρου που χορηγήθηκαν πράγματι στην Correos ανέρχονται σε 752 840,50 EUR.

(40) Το 2013, μετά την κατάθεση αίτησης αναίρεσης από τις τοπικές αρχές της επαρχίας Huesca, το ισπανικό Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την ερμηνεία από τα ως άνω δικαστήρια των νόμων για τα ταχυδρομεία του 1998 και του 2010, βάσει της οποίας επιτράπηκε η απαλλαγή του ΦΠΚΥ από τον IBI. Στην απόφασή του, το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 22 παράγραφος 2 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 θα πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά. Σύμφωνα με το Ανώτατο Δικαστήριο, οι φορολογικές απαλλαγές που προβλέπονται στο άρθρο αυτό μπορούν να εφαρμόζονται μόνο σε φόρους οι οποίοι επιβάλλονται σε δραστηριότητες που συνδέονται άμεσα με την εκτέλεση της ΥΠΚΥ και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στον IBI, ο οποίος είναι άμεσος φόρος που επιβάλλεται στην αξία της ακίνητης περιουσίας.

(41) Τα ποσά των απαλλαγών από τον IBI που χορηγήθηκαν στην Correos κατά το διάστημα από το 2008 έως το 2013 δεν ανακτήθηκαν ποτέ. Πράγματι, βάσει του ισπανικού εθνικού νομικού συστήματος, η αίτηση αναίρεσης υπέρ του νόμου («recurso de casación en interés de ley») έχει έκτακτο και επικουρικό χαρακτήρα, με αποκλειστικό σκοπό την ενοποίηση της νομικής θεωρίας και, επομένως, δεν μπορεί να έχει συνέπειες επί της υπόθεσης την οποία αφορά η αίτηση αναίρεσης (στη συγκεκριμένη περίπτωση, δηλαδή, δεν μπορεί να ακυρώσει τις δικαστικές και άλλες αποφάσεις σχετικά με τις φορολογικές απαλλαγές).

2.3.2.2. ***Η απαλλαγή από τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων (IAE)***

(42) Ο IAE θεσπίστηκε με τον νόμο 39/1988 της 28ης Δεκεμβρίου 1988, ο οποίος αντικαταστάθηκε με το βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 2/2004 της 5ης Μαρτίου 2004. Από το άρθρο 78 του εν λόγω βασιλικού νομοθετικού διατάγματος προκύπτει ότι οι επιχειρήσεις που ασκούν οικονομικές, εμπορικές, επαγγελματικές ή καλλιτεχνικές δραστηριότητες θα πρέπει να υπόκεινται στον φόρο.

(43) Κατά το άρθρο 78 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 2/2004, ο ΙΑΕ «είναι αντικειμενικός άμεσος φόρος του οποίου γενεσιουργός αιτία είναι η άσκηση, στην εθνική επικράτεια, οικονομικών, εμπορικών, επαγγελματικών ή καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, ανεξάρτητα από το αν αυτές ασκούνται σε συγκεκριμένο τόπο και αν προσδιορίζονται στους φορολογικούς συντελεστές».

(44) Οι συντελεστές του ΙΑΕ καθορίζονται στο βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 1175/1990 της 28ης Σεπτεμβρίου. Από το 1999 και μετά, η δραστηριότητα των ταχυδρομείων ταξινομείται στην κατηγορία 847 «Ταχυδρομικές υπηρεσίες και τηλεπικοινωνίες». Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνεται η παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών που συνίστανται στη συλλογή, αποδοχή, ταξινόμηση, επεξεργασία, μεταφορά, διανομή και παράδοση ταχυδρομικών αντικειμένων σε όλες τις μορφές της. Ωστόσο, στη σημείωση 3 της κατηγορίας συντελεστών 847 αναφέρεται ότι η δημόσια επιχείρηση Correos δικαιούται να πληρώνει μόνο το 50 % του προβλεπόμενου για την κατηγορία αυτή φόρου. Κατά τις ισπανικές αρχές, αυτό σημαίνει ότι από το 2004 η Correos έχει επωφεληθεί από απαλλαγή ύψους 8 113,66 EUR ετησίως. Οι ισπανικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι η Correos εξακολουθεί να επωφελείται από τη μερική φορολογική απαλλαγή που προβλέπεται στη σημείωση 3 της κατηγορίας συντελεστών 847.

2.3.3. ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2004, ΤΟ 2005 ΚΑΙ ΤΟ 2006

(45) Κατά την υπό εξέταση περίοδο, η Correos επωφελήθηκε από τρεις αυξήσεις κεφαλαίου συνολικού ποσού 48 081 000 EUR:

α) αύξηση κεφαλαίου ύψους 16 027 000 EUR, η οποία χορηγήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2004·

β) αύξηση κεφαλαίου ύψους 16 027 000 EUR, η οποία χορηγήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2005·

γ) αύξηση κεφαλαίου ύψους 16 027 000 EUR, η οποία χορηγήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2006.

(46) Κατά την άποψη των ισπανικών αρχών, οι εν λόγω αυξήσεις κεφαλαίου εντάσσονταν στο στρατηγικό επιχειρηματικό σχέδιο της Correos για την περίοδο 2004-2006 και αποσκοπούσαν στην αντιστάθμιση της επιβράδυνσης της αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών. Οι βασικές στρατηγικές γραμμές του εν λόγω επιχειρηματικού σχεδίου ήταν οι εξής:

α) διασφάλιση της μελλοντικής βιωσιμότητας της ταχυδρομικής δραστηριότητας βάσει της αποδοτικότητας·

β) ενίσχυση της ανάπτυξης των εργασιών σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, με την προώθηση των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών δεμάτων ως κύριων στόχων ανάπτυξης της Correos·

γ) διεύρυνση του χαρτοφυλακίου επιλογών μελλοντικής ανάπτυξης, με την ανάπτυξη της διαχείρισης βάσεων δεδομένων, της πλήρους διαχείρισης αλληλογραφίας («mailroom») και της ηλεκτρονικής επιχειρηματικότητας·

δ) εκσυγχρονισμός των ικανοτήτων της Correos και προσαρμογή του μοντέλου διαχείρισης στην τρέχουσα κατάσταση της αγοράς, με την προώθηση της διαφοροποίησης.

2.3.4. Η ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ CORREOS ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

(47) Ο οργανικός νόμος 5/1985, της 19ης Ιουνίου 1985, περί του γενικού εκλογικού συστήματος (εφεξής «LOREG») και η εκτελεστική νομοθεσία του ρυθμίζουν την εκλογική διαδικασία στην Ισπανία, η οποία αναγνωρίζει το δικαίωμα ψήφου είτε αυτοπροσώπως είτε δι' επιστολής.

(48) Το άρθρο 22 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 και το άρθρο 22 παράγραφος 5 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 προβλέπουν ότι το κράτος δύναται να επιβάλλει ορισμένες υποχρεώσεις στον ορισθέντα ΦΠΚΥ στο πλαίσιο εκλογικών διαδικασιών. Το ίδιο άρθρο 22 παράγραφος 5 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 προβλέπει ότι «η επιβολή πρόσθετων υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας αντισταθμίζεται».

(49) Δυνάμει της πρώτης πρόσθετης διάταξης του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, η Correos είναι ο ορισθείς ΦΠΚΥ στον οποίο έχει ανατεθεί η υποχρέωση παροχής αρκετών υπηρεσιών στο πλαίσιο των διαφόρων ισπανικών εκλογών (δηλαδή στο πλαίσιο των εθνικών, των περιφερειακών, των ευρωπαϊκών και των δημοτικών εκλογών).

(50) Οι υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας της Correos σε σχέση με την οργάνωση των εκλογικών διαδικασιών στην Ισπανία αφορούν τα εξής:

α) τη διακίνηση ταχυδρομικών ψηφοδελτίων (συμπεριλαμβανομένης της παροχής, αποδοχής, αποστολής και παράδοσης με συστημένη και επείγουσα επιστολή) στο πλαίσιο:

(1) επιστολικής ψήφου εκλογέων μόνιμων κατοίκων Ισπανίας,

(2) επιστολικής ψήφου εκλογέων μη μόνιμων κατοίκων Ισπανίας,

(3) επιστολικής ψήφου εκλογέων που απουσιάζουν προσωρινά στο εξωτερικό,

(4) επιστολικής ψήφου μελών πληρωμάτων πλοίων ή αεροσκαφών,

(5) ψήφου των μελών πληρωμάτων πλοίων ή αεροσκαφών των ενόπλων δυνάμεων ή σε εξαιρετικές καταστάσεις σχετικές με την εθνική άμυνα και

(6) επιστολικής ψήφου κρατουμένων·

β) τη διακίνηση ταχυδρομικού εκλογικού υλικού που αποστέλλεται από πολιτικούς υποψηφίους: αποδοχή και επακόλουθη διανομή ειδών προεκλογικής προπαγάνδας που εκδίδονται από πολιτικούς υποψηφίους έναντι συμβολικού τιμήματος ανά αποστελλόμενο αντικείμενο (0,006 EUR)·

γ) τη διακίνηση άλλων ταχυδρομικών αντικειμένων που αποστέλλει το Γραφείο Εκλογικών Καταλόγων (όπως εκλογικές κάρτες, εκλογικοί κατάλογοι αναφοράς για τοπικά συμβούλια κ.λπ.)·

δ) τη συλλογή εκλογικών εγγράφων στην εκλογική επιτροπή αμέσως μετά την ολοκλήρωση της καταμέτρησης. Η υποχρέωση αυτή περιλαμβάνει τη συλλογή, φύλαξη και επακόλουθη παράδοση του φακέλου που περιέχει την έκθεση και τα σχετικά έγγραφα κάθε επιτροπής στο αρμόδιο εκλογικό συμβούλιο.

(51) Οι ισπανικές αρχές διευκρίνισαν ότι, λόγω των χρονικών περιορισμών που συνδέονται με την εκλογική διαδικασία, η Correos είναι υποχρεωμένη να δίνει προτεραιότητα στις δραστηριότητες που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 50 έναντι των άλλων ταχυδρομικών δραστηριοτήτων. Ο μεγάλος αριθμός αντικειμένων που πρέπει να διανεμηθούν, η υψηλή τους συγκέντρωση σε λίγες μόνο ημέρες και η απαίτηση παράδοσης των περισσότερων εγγράφων αυτοπροσώπως (στην περίπτωση των συστημένων επιστολών, όπως τα ταχυδρομικά ψηφοδέλτια) απαιτούν σημαντικές πρόσθετες προσπάθειες. Ως εκ τούτου, η Correos υποχρεούται να αυξάνει προσωρινά τόσο το προσωπικό της όσο και άλλους πόρους (π.χ. μεταφορά, ασφάλεια κ.λπ.).

(52) Από το 2004 και μετά, η Correos έχει λάβει αντισταθμίσεις (βλέπε πίνακα 2) για τις διάφορες υποχρεώσεις της σε σχέση με την οργάνωση των εκλογών.

Πίνακας 2

Ποσά αντιστάθμισης που χορηγήθηκαν στη Correos για την οργάνωση των εκλογών

(σε ευρώ)

Έτος	Εκλογική εμβέλεια	Αντιστάθμιση για τη διανομή εκλογικού υλικού
2004	Εθνική	27 182 926
2005	Περιφερειακή	3 670 281
2006	Περιφερειακή	4 528 376
2007	Εθνική/περιφερειακή	19 536 604
2008	Εθνική/περιφερειακή	19 609 632
2009	Εθνική/περιφερειακή	14 603 021
2010	Περιφερειακή	4 620 588
2011	Εθνική/περιφερειακή	40 092 858
2012	Περιφερειακή	14 268 978
	ΣΥΝΟΛΟ	**148 113 264**

3. **ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ**

(53) Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας λόγω των σοβαρών αμφιβολιών της ως προς τη συμβατότητα διαφόρων μέτρων που χορηγήθηκαν υπέρ της Correos από το 2004 και μετά με την εσωτερική αγορά:

α) αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998,

β) απαλλαγή από τον IBI και μερική απαλλαγή από τον IAE,

γ) τρεις αυξήσεις κεφαλαίου που χορηγήθηκαν το 2004, το 2005 και το 2006 και

δ) αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού.

(54) Η Επιτροπή διατύπωσε ειδικότερα αμφιβολίες ως προς τα εξής:

α) το ύψος της αντιστάθμισης που έλαβε η Correos για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ κατά το διάστημα από το 2004 έως το 2010, το οποίο θεώρησε εκ πρώτης όψεως κρατική ενίσχυση, και το ενδεχόμενο υπεραντιστάθμισης της Correos,

β) τη συμβατότητα ή τον χαρακτήρα υφιστάμενης ενίσχυσης της απαλλαγής από τον ΙΒΙ και της μερικής απαλλαγής από τον ΙΑΕ, τις οποίες θεώρησε αμφότερες εκ πρώτης όψεως κρατικές ενισχύσεις,

γ) τη συμμόρφωση της εισφορών κεφαλαίου που χορηγήθηκαν το 2004, το 2005 και το 2006 προς την αρχή του ιδιώτη επενδυτή στην οικονομία της αγοράς (εφεξής «αρχή του ΙΕΟΑ»),

δ) τη συμβατότητα ή τον χαρακτήρα υφιστάμενης ενίσχυσης της αντιστάθμισης που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού, την οποία θεώρησε εκ πρώτης όψεως κρατική ενίσχυση.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

(55) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από δύο ενδιαφερόμενους, και συγκεκριμένα από τη φερόμενη ως δικαιούχο των μέτρων ενίσχυσης Correos και από έναν τρίτο (εφεξής ο «ανώνυμος τρίτος»), ο οποίος ζήτησε να τηρηθεί το απόρρητο της ταυτότητάς του.

4.1. *ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ CORREOS*

4.1.1. Η ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΚΥ ΔΕΝ ΣΥΝΙΣΤΑ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

(56) Κατά την άποψη της Correos, η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ που χορηγήθηκε στην εταιρεία για την περίοδο 2004-2010 δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Ειδικότερα, η Correos εκτιμά ότι η αντιστάθμιση δεν συνιστά πλεονέκτημα διότι πληροί τα τέσσερα κριτήρια που καθορίζονται στην υπόθεση C-280/00 (εφεξής τα «κριτήρια Altmark») ([8]). Η Correos αμφισβητεί το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας ότι η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ δεν πληροί το τρίτο και το τέταρτο από τα κριτήρια Altmark.

(57) Όσον αφορά το τρίτο κριτήριο Altmark, η Correos υποστηρίζει ότι αυτό απαιτεί η αντιστάθμιση που λαμβάνεται για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας να μην υπερβαίνει το καθαρό κόστος, το οποίο ισούται με τη διαφορά μεταξύ εξόδων και εσόδων, συν ένα εύλογο κέρδος. Η Correos εκτιμά ότι το τρίτο κριτήριο Altmark είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ανάλυση της συμβατότητας των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής (εφεξής «πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ») ([9]). Ειδικότερα, η Correos υποστηρίζει ότι η αντιστάθμιση που έλαβε για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ συνάδει προς τη μεθοδολογία καθαρού αποφευχθέντος κόστους (εφεξής «ΚΑΚ»), η οποία προβλέπεται στο σημείο 27 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεωρηθεί σύμφωνη προς το τρίτο κριτήριο Altmark.

(58) Η Correos επεξηγεί ότι η ισπανική μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό της αντιστάθμισης της Correos βασίζεται στην έκθεση που ανέθεσε η Επιτροπή στην εταιρεία συμβούλων National Economic Research Associates (εφεξής «έκθεση NERA») ([10]). Κατά την Correos, η μεθοδολογία για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης που περιέχεται στην έκθεση NERA αποτελεί έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ.

(59) Επιπλέον, η Correos εκτιμά ότι η εκπλήρωση του τρίτου κριτηρίου Altmark καλύπτεται από την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά την άποψη της Correos, η Επιτροπή δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη με τη δημοσίευση της έκθεσης NERA, στην οποία η μεθοδολογία ΚΑΚ αναγνωρίζεται ως έγκυρη μέθοδος υπολογισμού της αντιστάθμισης για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ.

(60) Σύμφωνα με την Correos, για την εκπλήρωση του τρίτου κριτηρίου Altmark, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η μεθοδολογία ΚΑΚ δεν εφαρμοζόταν πριν από την έναρξη ισχύος του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

(61) Η Correos εκτιμά επίσης ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που της χορηγήθηκαν πληρούν το τέταρτο κριτήριο Altmark. Απουσία διαδικασίας σύναψης δημόσιων συμβάσεων, το ύψος της ληφθείσας αντιστάθμισης θα ήταν κατάλληλο βάσει ανάλυσης του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση δραστηριοποιούμενη στον ίδιο τομέα, λαμβανομένων υπόψη των εσόδων και ενός εύλογου κέρδους από την εκτέλεση της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

([8]) Υπόθεση C-280/00, *Altmark Trans GmbH και Regierungspräsidium Magdeburg κατά Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, EU:C:2003:415.

([9]) Ανακοίνωση της Επιτροπής: Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας (ΕΕ C 8 της 11.1.2012, σ. 15).

([10]) Final report on costing and financing of universal service obligations in the postal sector in the European Union (Τελική έκθεση σχετικά με την κοστολόγηση και τη χρηματοδότηση των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση), Νοέμβριος 1998, National Economic Research Associates (NERA). http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf

(62) Κατά την Correos, η μελέτη της Frontier Economics που προσκόμισε η Ισπανία καταδεικνύει ότι το κόστος με το οποίο επιβαρύνθηκε η Correos είναι κατώτερο του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται μέση επιχείρηση στον τομέα των ταχυδρομείων. Η Correos αμφισβητεί τις αμφιβολίες που διατύπωσε η Επιτροπή όσον αφορά τα συμπεράσματα που συνάγονται στην έκθεση της Frontier Economics:

α) Πρώτον, στις αποφάσεις της περί κρατικών ενισχύσεων, η Επιτροπή δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι φορείς ΥΠΚΥ στην Ελλάδα και στην Ιταλία δεν ήταν οικονομικά αποδοτικοί και, ως εκ τούτου, η συμπερίληψη των εν λόγω φορέων εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών στο δείγμα εταιρειών που εξέτασε η Frontier Economics για να καταδείξει την αποτελεσματικότητα σε σχέση με το κόστος της Correos δεν μπορεί να θεωρηθεί προβληματική.

β) Δεύτερον, το γεγονός ότι η μελέτη της Frontier Economics εκπονήθηκε μεταγενέστερα δεν ασκεί επιρροή υπό το πρίσμα της σχετικής νομολογίας και της πρακτικής της Επιτροπής, οι οποίες έχουν κάνει δεκτή κατά το παρελθόν τη συνεκτίμηση μελετών που εκπονήθηκαν μετά τη λήψη μέτρου.

γ) Τέλος, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η μεθοδολογία υπολογισμού του κόστους που χρησιμοποίησε η Ισπανία δεν λαμβάνει υπόψη την αποδοτικότητα αντικρούεται επίσης από το γεγονός ότι η μέθοδος υπολογισμού του καθαρού κόστους της ΥΠΚΥ βασίζεται στην έκθεση NERA που εξέδωσε η Επιτροπή. Επομένως, η μέθοδος θα πρέπει οπωσδήποτε να θεωρηθεί σύμφωνη προς το δίκαιο της ΕΕ.

(63) Η Correos επισημαίνει επίσης ότι σε περίπτωση που η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση, αυτή θα πρέπει να θεωρηθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης.

(64) Η Correos επαναλαμβάνει ότι η μέθοδος υπολογισμού της αντιστάθμισης που χρησιμοποίησαν οι ισπανικές αρχές και περιέχεται στην έκθεση NERA συνιστά έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ και θα πρέπει να γίνει δεκτή από την Επιτροπή. Επιπλέον, η Correos εκτιμά ότι δεν έλαβε υπεραντιστάθμιση για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ κατά την περίοδο 2004-2010, δεδομένου ότι η αντιστάθμιση υπολογίστηκε σύμφωνα με τη μεθοδολογία ΚΑΚ χωρίς να συμπεριληφθεί κανένα εύλογο κέρδος.

(65) Σε περίπτωση που η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο ενδέχεται να εμπεριέχει ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση, η Correos εμμένει στην άποψη ότι η Επιτροπή θα πρέπει να λάβει υπόψη τα μερίσματα που καταβλήθηκαν στο κράτος κατά την περίοδο 2004-2010 για τη μείωση της αντιστάθμισης που χορηγήθηκε στην Correos.

4.1.2. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΟΡΟ ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ (IBI) ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΟΡΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ (IAE)

(66) Όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή από τον IBI, η Correos διευκρινίζει, καταρχάς, ότι τα μέτρα αυτά δεν θα πρέπει να εκτιμηθούν βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 ή του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, αλλά με άμεση παραπομπή στη νομοθεσία που διέπει κάθε φόρο.

(67) Επιπλέον, η Correos φρονεί ότι το μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση επειδή δεν είναι καταλογιστέο στο κράτος. Η φορολογική απαλλαγή δεν προβλέπεται σε καμία νομική διάταξη. Η φορολογική απαλλαγή εφαρμόστηκε σε 94 από τις 13 000 εγκαταστάσεις της Correos από ελάχιστο αριθμό τοπικών φορολογικών αρχών και τοπικών δικαστηρίων. Στην απόφαση που εξέδωσε στις 7 Οκτωβρίου 2013, το ισπανικό Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το άρθρο 22 παράγραφος 2 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 δεν περιλαμβάνει τη φορολογική απαλλαγή από τον IBI.

(68) Επιπλέον, η Correos εκτιμά ότι η φορολογική απαλλαγή από τον IBI δεν μπορεί να ανακτηθεί διότι η απόφαση έχει ισχύ δεδικασμένου. Σύμφωνα με τη νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης ([11]), εάν η τελεσίδικη δικαστική απόφαση έχει προσδιορίσει την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης, πρέπει να γίνεται σεβαστή η αρχή του δεδικασμένου. Κατά την άποψη της Correos, η απόφαση του ισπανικού Ανωτάτου Δικαστηρίου εφαρμόζει το δίκαιο της Ένωσης και αναφέρεται στην ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης. Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση θα πρέπει να γίνει σεβαστή η αρχή του δεδικασμένου και να μην επιτραπεί η σχετική ανάκτηση.

(69) Επιπλέον, η Correos φρονεί ότι η αρχή του δεδικασμένου θα πρέπει να θεωρηθεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης και ότι η αρχή αυτή θα πρέπει να γίνεται σεβαστή σε περίπτωση αδυναμίας ανάκτησης λόγω της ύπαρξης τελεσίδικης απόφασης, όταν έχει ήδη διαπιστωθεί η ύπαρξη ενίσχυσης.

([11]) Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2006, C-234/04, *Kapferer*, ECLI:EU:C:2006:178, σκέψεις 20 και 21· απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2009, C-40/08, *Asturcom Telecomunicaciones*, ECLI:EU:C: 2009:615· απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 2015, C-505/14, *Klausner Holz Niedersachsen*, ECLI:EU:C:2015:742, σκέψεις 36 και 45.

(70) Όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ, η Correos υποστηρίζει ότι η μερική φορολογική απαλλαγή από τον φόρο αυτό δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Ειδικότερα, η Correos ισχυρίζεται ότι η μερική φορολογική απαλλαγή δεν είναι επιλεκτική διότι αιτιολογείται από τη λογική του φορολογικού συστήματος του ΙΑΕ. Κατά την άποψη της Correos, η φύση ή η εγγενής λογική του ΙΑΕ συνίσταται στη φορολόγηση οικονομικών δραστηριοτήτων με στόχο την παρέμβαση στην παραγωγή ή στη διανομή αγαθών και υπηρεσιών. Η Correos ασκεί οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες συνίστανται στην παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών, αλλά παρέχει επίσης δημόσιες υπηρεσίες, όπως η εκτέλεση της ΥΠΚΥ, οι οποίες δεν έχουν τον ίδιο οικονομικό σκοπό. Επομένως, αυτή είναι και η αιτιολόγηση της μερικής φορολογικής απαλλαγής από τον ΙΑΕ.

(71) Επιπλέον, η Correos θεωρεί ότι η μερική φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση. Η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ θεσπίστηκε πριν από την προσχώρηση της Ισπανίας στην ΕΟΚ. Το λεγόμενο τέλος επιτηδεύματος, το οποίο ήταν ένα είδος φόρου επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών, θεσπίστηκε με το διάταγμα 3313/1966 της 29ης Δεκεμβρίου 1966. Ο νόμος 39/1988 της 28ης Δεκεμβρίου 1988 αντικατέστησε με τον ΙΑΕ τον φόρο επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών ως προς το τέλος επιτηδευματία. Σύμφωνα με την Correos, δεν επήλθαν ουσιαστικές τροποποιήσεις στη γενεσιουργό αιτία του φόρου από το 1966.

4.1.3. ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΟ 2004, ΤΟ 2005 ΚΑΙ ΤΟ 2006

(72) Η Correos ισχυρίζεται ότι οι εισφορές κεφαλαίου που πραγματοποιήθηκαν το 2004, το 2005 και το 2006 είναι σύμφωνες προς την αρχή του ΙΕΟΑ και δεν παρέχουν πλεονέκτημα στην Correos.

(73) Κατά την Correos, από την ανάλυση των επενδύσεων που υλοποιήθηκαν χάρη στις εισφορές κεφαλαίου κατά το διάστημα 2004-2006 καταδεικνύεται ότι το ισπανικό κράτος πραγματοποίησε τις εισφορές κεφαλαίου υπό την ιδιότητά του ως μετόχου και ότι οι επενδύσεις αυτές θα μπορούσαν να είχαν υλοποιηθεί από οποιονδήποτε ιδιώτη επενδυτή.

(74) Η Correos προβάλλει το επιχείρημα ότι οι εισφορές κεφαλαίου ανταποκρίνονται στην ανάγκη της Correos να πραγματοποιήσει επενδύσεις ύψους άνω του μέσου επιπέδου επενδύσεων της εταιρείας. Ο στόχος των εισφορών κεφαλαίου αναφέρεται στην έκθεση σχετικά με την ακρόαση της Correos από την ισπανική Βουλή («Congreso de los Diputados») στις 4 Οκτωβρίου 2005. Στην έκθεση, οι εισφορές κεφαλαίου συνδέονται με την ανάγκη υλοποίησης νέων επενδύσεων στην εταιρεία. Σκοπός των εισφορών κεφαλαίου ήταν η διεξαγωγή διαδικασίας εκσυγχρονισμού στην Correos για την αύξηση της αποδοτικότητας και της ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχει η εταιρεία.

(75) Η Correos υποστηρίζει ότι η αποδοτικότητα των επενδύσεων καταδεικνύει ότι κάθε ιδιώτης επενδυτής θα είχε προβεί σε παρόμοιες επενδύσεις, δεδομένου ότι ο εσωτερικός συντελεστής απόδοσης των εισφορών κεφαλαίου υπερέβαινε το κόστος κεφαλαίου της Correos.

(76) Επιπλέον, η Correos ισχυρίζεται ότι η συμμόρφωση προς την αρχή του ΙΕΟΑ δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη ακριβή εκ των προτέρων εκτίμηση της αποδοτικότητας όταν αφορά τον μέτοχο φορέα παροχής ΥΓΟΣ, όπως η ΥΠΚΥ. κατά την εξέταση της σκοπιμότητας πραγματοποίησης ή μη της επένδυσης, ο εν λόγος μέτοχος θα έπρεπε να λάβει οπωσδήποτε υπόψη την υποχρέωση της εταιρείας να παράσχει την ΥΓΟΣ.

(77) Υπό αυτές τις συνθήκες, αρκεί να καταδειχθεί, βάσει αντικειμενικών και επαληθεύσιμων αποδεικτικών στοιχείων, ότι ένας ιδιώτης επενδυτής, με την ίδια υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας, θα είχε ενεργήσει με τον ίδιο τρόπο.

(78) Κατά την Correos, αυτό είναι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο στις υποθέσεις Chronopost I ([12]) και Chronopost II ([13]), στις οποίες δέχθηκε ότι ο εσωτερικός συντελεστής απόδοσης που υπολογίστηκε εκ των υστέρων συνιστά κατάλληλο μέσο για τη διαπίστωση της τήρησης της αρχής του ΙΕΟΑ στο πλαίσιο της εισφοράς κεφαλαίου.

4.1.4. ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

(79) Η Correos ισχυρίζεται ότι η διανομή εκλογικού υλικού πολιτικών υποψηφίων στο πλαίσιο της οργάνωσης εκλογών θα πρέπει να θεωρείται μέρος των προνομίων του κράτους.

([12]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2003, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-83/01 P, C-93/01 P και C-94/01 P, *Chronopost κατά UFEX κ.λπ.*, ECLI:EU:C2003:388.

([13]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2008, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-341-06 και C-342/06P, *Chronopost και La Poste κατά UFEX και λοιπών*, ECLI:EU:C2008:375.

(80) Ειδικότερα, η Correos υποστηρίζει ότι η διανομή εκλογικού υλικού συνιστά βασική λειτουργία του κράτους διότι αποτελεί μέρος του γενικού εκλογικού συστήματος και σχετίζεται με τον συνταγματικό ρόλο των πολιτικών κομμάτων, αλλά και επειδή, κατά την εκτέλεση της δραστηριότητας αυτής, το προσωπικό της Correos ενεργεί ως δημόσιος λειτουργός.

(81) Επομένως, σύμφωνα με την άποψη της Correos, λόγω του σκοπού, της φύσης και της κανονιστικής της ρύθμισης, η διανομή εκλογικού υλικού από πολιτικά κόμματα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την άσκηση της δημόσιας εξουσίας του κράτους. Κατά συνέπεια, δεν συνιστά οικονομική δραστηριότητα και η Correos δεν θα πρέπει να θεωρηθεί επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(82) Ακόμη και αν η Επιτροπή κρίνει ότι η διανομή εκλογικού υλικού πολιτικών υποψηφίων συνιστά οικονομική δραστηριότητα, η Correos εκτιμά ότι δεν συνιστά επιλεκτικό πλεονέκτημα το οποίο της χορηγήθηκε. Το κράτος αναθέτει τη δραστηριότητα αυτή στην Correos επειδή είναι ο μοναδικός φορέας εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών ο οποίος είναι ικανός να παράσχει υπηρεσία με τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά και την ποιότητα της συγκεκριμένης υπηρεσίας. Ως εκ τούτου, όσον αφορά τη διανομή εκλογικού υλικού πολιτικών υποψηφίων, η Correos δεν τελεί σε νομική και πραγματική κατάσταση συγκρίσιμη με οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση στον τομέα των ταχυδρομείων.

(83) Ακόμη και η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση, η Correos ισχυρίζεται ότι το μέτρο θα πρέπει να θεωρηθεί υφιστάμενη ενίσχυση. Η ύπαρξη μειωμένου τέλους για την αποστολή εκλογικού υλικού από πολιτικούς υποψηφίους προβλέπεται από το 1977, χρονολογία διεξαγωγής των εκλογών της 15ης Ιουνίου 1977. Οι εκλογές της 15ης Ιουνίου 1977 οργανώθηκαν βάσει του βασιλικού διατάγματος 20/1977 της 18ης Μαρτίου 1977, με το οποίο θεσπίστηκε για πρώτη φορά ειδικό τέλος για τη διανομή εκλογικού υλικού.

(84) Η Correos διευκρινίζει ότι το ακριβές ύψος του μειωμένου τέλους (1 πεσέτα, η οποία ισοδυναμεί με 0,006 EUR) ρυθμίστηκε περαιτέρω με υπουργική απόφαση του 1977. Κατά την Correos, αυτό το μειωμένο τέλος ισχύει από τότε. Στην απόφαση που εξέδωσε στις 2 Οκτωβρίου 2006 ([14]), το ισπανικό Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το ισχύον μειωμένο τέλος για τη διανομή εκλογικού υλικού που σχετίζεται με πολιτικούς υποψηφίους είναι 1 πεσέτα (0,006 EUR).

(85) Το βασιλικό διάταγμα 20/1977 αντικαταστάθηκε αργότερα με τον οργανικό νόμο 5/1985, της 19ης Ιουνίου 1985, περί του γενικού εκλογικού συστήματος («LOREG»), ο οποίος περιείχε την ίδια διατύπωση όσον αφορά τα μειωμένα τέλη για τη διανομή εκλογικού υλικού που αφορά πολιτικούς υποψηφίους.

(86) Σε περίπτωση που η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση, η Correos εκτιμά επίσης ότι θα πρέπει να κηρυχθεί συμβατό με την εσωτερική αγορά.

(87) Πρώτον, το επίμαχο μέτρο συνιστά πραγματική υπηρεσία οικονομικού συμφέροντος. Αμφότερα το άρθρο 22 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 όσο και το άρθρο 22 παράγραφος 5 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 αναγνωρίζουν ότι ενδέχεται να ανατεθούν στον φορέα ΥΠΚΥ υποχρεώσεις σχετικές με τη διανομή εκλογικού υλικού με στόχο τη διαφύλαξη της ορθής διεξαγωγής εκλογικών διαδικασιών. Επιπλέον, το άρθρο 22 παράγραφος 5 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 αναγνωρίζει ότι η ανάθεση αυτή θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο αντιστάθμισης.

(88) Η Correos θεωρεί ότι το μέτρο είναι συμβατό δυνάμει της απόφασης του 2012 για τις ΥΓΟΣ ([15]). Η Correos διευκρινίζει ότι η απόφαση του 2012 για τις ΥΓΟΣ έχει εφαρμογή, δεδομένου ότι η μέση ετήσια αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos δεν υπερβαίνει τα 15 εκατ. EUR.

4.2. *ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΡΙΤΟΥ*

(89) Ο ανώνυμος τρίτος συμφωνεί με τα προκαταρκτικά συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας όσον αφορά τα ακόλουθα μέτρα:

α) Αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην Correos για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ.

β) Φορολογικές απαλλαγές από τον φόρο ακίνητης περιουσίας (IBI) και τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων (IAE).

([14]) Απόφαση του ισπανικού Ανωτάτου Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2006, Συλλογή 89/2004.

([15]) Απόφαση 2012/21/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΕΕ L 7 της 11.1.2012, σ. 3).

γ) Αυξήσεις κεφαλαίου που χορηγήθηκαν στην Correos το 2004, το 2005 και το 2006.

δ) Αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού.

(90) Ο ανώνυμος συμμερίζεται επίσης ρητά την άποψη ότι η τρέχουσα έρευνα θα πρέπει να επικεντρωθεί στα μέτρα που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη 89.

(91) Ωστόσο, εφιστά την προσοχή της Επιτροπής σε διάφορα μέτρα που δεν εξετάστηκαν από την Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016 και θα πρέπει, κατά την άποψή του, να αποτελέσουν επίσης αντικείμενο εκτίμησης.

(92) Σύμφωνα με τον ανώνυμο τρίτο ([16]):

— κατά το διάστημα από το 1998 έως το 2003, η Correos φέρεται να έλαβε κρατική ενίσχυση ύψους τουλάχιστον 794 εκατ. EUR·

— η Correos φέρεται να απέκτησε δωρεάν ταχυδρομικό δίκτυο 9 054 σημείων εξυπηρέτησης πελατών ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης της ΥΠΚΥ, και τούτο παρέχει στην Correos συγκριτικό πλεονέκτημα για την παράδοση δεμάτων μέγιστου βάρους 20 κιλών ([17])·

— η Correos φέρεται να επωφελήθηκε ορισμένων άυλων ή αποκλειστικών δικαιωμάτων, όπως οι συμβάσεις που υπογράφηκαν μεταξύ της Correos και της δημόσιας διοίκησης, το δικαίωμα πιστοποίησης ταχυδρομικών επικοινωνιών, το δικαίωμα χρήσης του όρου «Ισπανία», τη χρηματοδοτική μίσθωση δημόσιου τομέα, καθώς και τελωνειακά προνόμια·

— η Correos φέρεται να επωφελήθηκε από αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν από το κράτος για τη χρηματοδότηση των διαφημιστικών και επικοινωνιακών εκστρατειών της·

— το γεγονός ότι οι ισπανικές αρχές έχουν παρουσία στα διοικητικά όργανα της Correos συνεπάγεται ορισμένα πλεονεκτήματα και προνόμια για την Correos. Ένα από τα πλεονεκτήματα αυτά είναι ότι η Correos δεν έχει κληθεί μέχρι στιγμής να εφαρμόζει εκ του νόμου την ορθή μεθοδολογία αντιστάθμισης. Η Correos φέρεται να έλαβε αντιστάθμιση ύψους περίπου 1,3 δισεκατ. EUR για την περίοδο 2011-2016, εφαρμόζοντας τη μεθοδολογία αντιστάθμισης που αμφισβήτησε η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας ([18])·

— η Correos φέρεται να μην εφαρμόζει συντελεστές ΦΠΑ σε ορισμένες ταχυδρομικές υπηρεσίες που υπόκεινται σε συμφωνίες οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο επιμέρους διαπραγματεύσεων, στοιχείο που εμπεριέχει ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση·

— η Correos φέρεται να πραγματοποίησε αυξήσεις κεφαλαίου στην Correos Express, θυγατρική του Ομίλου Correos, για την κάλυψη ζημιών ύψους περίπου 233 εκατ. EUR, οι οποίες συνιστούν κρατικές ενισχύσεις προς την Correos Express·

— η Correos εφαρμόζει πολιτική εξοντωτικής τιμολόγησης ως αποτέλεσμα των μέτρων κρατικής ενίσχυσης που λαμβάνει.

5. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ**

5.1. *ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ 2016*

5.1.1. Η ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΚΥ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΤΟΥ 1998

(93) Η Ισπανία θεωρεί ότι το μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Ειδικότερα, οι ισπανικές αρχές υποστηρίζουν ότι το μέτρο δεν παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα στην Correos διότι η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ πληροί τα κριτήρια που καθορίζονται στην απόφαση Altmark ([19]). Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν επίσης ότι το επίμαχο μέτρο δεν κοινοποιήθηκε επειδή θεωρήθηκε ότι πληρούσε τα κριτήρια της απόφασης Altmark.

([16]) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι ορισμένα από τα εν λόγω ζητήματα δεν φαίνεται να συνιστούν ζητήματα κρατικής ενίσχυσης (π.χ. εικαζόμενη εξοντωτική τιμολόγηση), ότι άλλα ζητήματα δεν φαίνεται να αφορούν άμεσα την Correos (π.χ. εικαζόμενη διεπιδότηση της Correos Express), ενώ όσον αφορά κάποια άλλα ζητήματα, δεν φαίνεται να έχουν εξακριβωθεί τα πραγματικά περιστατικά (π.χ. εικαζόμενη αντιστάθμιση για τη χρηματοδότηση διαφημιστικών και επικοινωνιακών εκστρατειών της Correos).

([17]) Ο ανώνυμος τρίτος αναφέρεται επίσης στην αύξηση του πεδίου εφαρμογής της ΥΠΚΥ, βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, σε δέματα μέγιστου βάρους 20 κιλών, ως ένδειξη του ενδιαφέροντος της Correos να επεκτείνει την επιχειρηματική της δραστηριότητα προκειμένου να ανταγωνιστεί τις υπόλοιπες εταιρείες παροχής υπηρεσιών δεμάτων στην ισπανική αγορά υπηρεσιών δεμάτων, εκμεταλλευόμενη τη θέση της ως φορέα ΥΠΚΥ.

([18]) Η Επιτροπή θα προβεί σε εκτίμηση των αντισταθμίσεων ΥΠΚΥ υπέρ την Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010 σε άλλη απόφαση (βλέπε αιτιολογική σκέψη 32).

([19]) Υπόθεση C-280/00, *Altmark Trans GmbH και Regierungspräsidium Magdeburg κατά Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, ECLI:EU:C:2003:415.

(94) Οι ισπανικές αρχές ισχυρίζονται ότι το μέτρο πληροί το τρίτο κριτήριο Altmark, σύμφωνα με το οποίο η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ δεν πρέπει να υπερβαίνει το καθαρό κόστος (δηλαδή τα έξοδα μείον τα σχετικά έσοδα, συν ένα εύλογο κέρδος) της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Η Ισπανία ισχυρίζεται ότι εφάρμοσε έγκυρη μεθοδολογία αντιστάθμισης, η οποία ανταποκρίνεται στη μεθοδολογία καθαρού αποφευχθέντος κόστους που επιτάσσει η οδηγία 2008/6/ΕΚ. Οι ισπανικές αρχές υποστηρίζουν ότι η μεθοδολογία που εφάρμοσαν προκύπτει από την έκθεση NERA, την οποία ανέθεσε η Επιτροπή στην εταιρεία συμβούλων National Economic Research Associates. Κατά την άποψη της Ισπανίας, η μεθοδολογία για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης που περιέχεται στην έκθεση NERA αποτελεί έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ. Η Επιτροπή εσφαλμένως θεώρησε ότι η υπεραντιστάθμιση, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της απόφασης Altmark, μπορεί να υπολογιστεί μόνο με τη χρήση της μεθόδου λογιστικού καταλογισμού των στοιχείων κόστους, με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στο συμπέρασμα ότι, κατά την περίοδο 2004-2010, η Correos υπερέβη το μέτρο που μπορεί να θεωρηθεί αναγκαίο για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους του κόστους με το οποίο επιβαρύνθηκε κατά την εκτέλεση της ΥΠΚΥ.

(95) Οι ισπανικές αρχές υποστηρίζουν επίσης ότι το μέτρο πληροί το τέταρτο κριτήριο Altmark. Σύμφωνα με αυτό, απουσία διαδικασίας σύναψης δημόσιων συμβάσεων, το ύψος της ληφθείσας αντιστάθμισης πρέπει να είναι κατάλληλο βάσει της ανάλυσης του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη, δραστηριοποιούμενη στον ίδιο τομέα, λαμβανομένων υπόψη των εσόδων και ενός εύλογου κέρδους από την εκτέλεση της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Κατά τις ισπανικές αρχές, σύγκριση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με επιχειρήσεις του ίδιου τομέα, εν προκειμένω, του τομέα των ταχυδρομείων. Η Ισπανία αντικρούει τις αμφιβολίες που διατύπωσε η Επιτροπή όσον αφορά τα συμπεράσματα της έκθεσης της Frontier Economics, στην οποία προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το μέτρο πληροί το τέταρτο κριτήριο Altmark. Κατά την άποψη της Ισπανίας, η Επιτροπή δεν απέδειξε σε καμία απόφασή της ότι οι φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ελλάδα και στην Ιταλία δεν ήταν αποδοτικοί. Επιπλέον, η Ισπανία θεωρεί ότι το γεγονός ότι η μελέτη εκπονήθηκε εκ των υστέρων δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την εκπλήρωση του τέταρτου κριτηρίου Altmark. Σε προηγούμενες αποφάσεις της, η Επιτροπή έκρινε ότι μια εκ των υστέρων μελέτη δεν συνιστά εμπόδιο στην αποδοχή του τέταρτου κριτηρίου Altmark. Ειδικότερα, η Ισπανία παραπέμπει στην απόφαση της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 2008 σχετικά με την Poste Italiane ([20]). Επιπλέον, κατά την άποψη της Ισπανίας, η πάγια νομολογία επιβεβαιώνει την αποδοχή εκθέσεων που καταρτίστηκαν εκ των υστέρων. Ειδικότερα, η Ισπανία παραπέμπει στην απόφαση Chronopost-La Poste ([21]), στην οποία το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή έκθεση που καταρτίστηκε εκ των υστέρων.

(96) Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι, σε περίπτωση που το μέτρο χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση, αυτή θα πρέπει να κηρυχθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης. Ειδικότερα, η Ισπανία εκτιμά ότι το μέτρο πληροί τα κριτήρια συμβατότητας που καθορίζονται στο πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

(97) Οι ισπανικές αρχές αντικρούουν τις αμφιβολίες που διατύπωσε η Επιτροπή σχετικά με την πληρότητα της πράξης ανάθεσης στην οποία προσδιορίζονται οι υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας και οι μέθοδοι υπολογισμού της αντιστάθμισης. Σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές, η πράξη ανάθεσης μπορεί να συνίσταται σε μία ή περισσότερες δεσμευτικές νομικές πράξεις. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν ελεύθερα τη συγκεκριμένη μορφή της πράξης ανάθεσης. Επιπλέον, δεν είναι αναγκαίο να περιέχει ειδική μνεία στον όρο «πράξη ανάθεσης». Συγκεκριμένα, οι ισπανικές αρχές φρονούν ότι το μέτρο συνάδει με την απαίτηση του σημείου 16 στοιχείο ε) του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, σύμφωνα με το οποίο η πράξη ανάθεσης θα πρέπει να περιέχει τις ρυθμίσεις για την αποφυγή και την ανάκτηση ενδεχόμενης υπεραντιστάθμισης. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι η υπερβολική αντιστάθμιση που χορηγήθηκε το 2005 ανακτήθηκε κατόπιν σε μεταγενέστερα έτη.

(98) Όσον αφορά το ενδεχόμενο χρησιμοποίησης της μεθοδολογίας καθαρού αποφευχθέντος κόστους για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης, οι ισπανικές αρχές υποστηρίζουν ότι το σημείο 69 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ δεν προβλέπει καμία υποχρέωση εφαρμογής της μεθοδολογίας καθαρού αποφευχθέντος κόστους· δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τη συγκεκριμένη μεθοδολογία. Επιπλέον, στο σημείο 184 του οδηγού για την εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, τις δημόσιες συμβάσεις και την εσωτερική αγορά στις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, και ιδίως στις κοινωνικές υπηρεσίες κοινής ωφέλειας ([22]) διευκρινίζεται ότι στόχος της μη εφαρμογής της μεθοδολογίας ΚΑΚ που προβλέπεται στο σημείο 69 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ είναι να μην επιβληθεί επιπλέον επιβάρυνση στα κράτη μέλη για τα μέτρα εκείνα τα οποία υπήρχαν πριν από την υποχρέωση χρησιμοποιήσεως της μεθοδολογίας ΚΑΚ. Κατά συνέπεια, οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι η μεθοδολογία ΚΑΚ, όπως εφαρμόστηκε από την Ισπανία, είναι έγκυρη και μπορεί να χρησιμοποιηθεί νομίμως για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης που χορηγήθηκε πριν από το 2012.

([20]) Βλέπε απόφαση 2009/554/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 49/06 (πρώην NN 65/06) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία αναφορικά με την αμοιβή των Poste Italiane για την τοποθέτηση των έντοκων ταχυδρομικών γραμματίων (ΕΕ L 189 της 21.7.2009, σ. 3).

([21]) Υπόθεση T-613/97, Ufex και λοιποί κατά Επιτροπής, ECLI:EU:T:2006:150.

([22]) Δημοσιεύθηκε από την Επιτροπή στις 18 Φεβρουαρίου 2013 (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_el.pdf).

(99) Όπως επεξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 94, οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι η ισπανική μεθοδολογία υπολογισμού της αντιστάθμισης για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ, η οποία βασίστηκε στην έκθεση NERA, ισοδυναμεί με τη μεθοδολογία καθαρού αποφευχθέντος κόστους. Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι, ως προς το σημείο αυτό, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η ισπανική μεθοδολογία δεν περιέχει κίνητρα αποδοτικότητας και άυλα οφέλη, δεδομένου ότι τα δύο αυτά κριτήρια δεν υπήρχαν κατά τον χρόνο εφαρμογής της μεθοδολογίας από την Ισπανία. Τα εν λόγω κριτήρια θεσπίστηκαν αργότερα, με την οδηγία 2008/6/ΕΚ και το πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

(100) Οι ισπανικές αρχές αμφισβητούν τη μεθοδολογία και τα κριτήρια που εφάρμοσε η Επιτροπή όσον αφορά το εύλογο κέρδος στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016. Οι ισπανικές αρχές υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να υπάρχει εύλογο κέρδος αναφοράς εφαρμοστέο σε όλους τους φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών, αλλά αυτό θα πρέπει να εκτιμάται βάσει κατά περίπτωση εξέτασης. Το εύλογο κέρδος αναφοράς που εφάρμοσε η Επιτροπή στην απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2012 σχετικά με την bpost ([23]) δεν θα πρέπει να οριστεί ως σημείο αναφοράς για άλλους φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών. Πρώτον, η υπόθεση bpost παρουσιάζει σημαντικές διαφορές από την κατάσταση της Correos, δεδομένου ότι η υπόθεση bpost δεν αφορούσε την εκτέλεση της ΥΠΚΥ, αλλά άλλες ΥΓΟΣ. Δεύτερον, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε με συνέπεια το εύλογο κέρδος αναφοράς που καθορίζεται στην απόφαση bpost, διότι έκανε δεκτές υψηλότερες τιμές αναφοράς σε άλλες αποφάσεις της ([24]).

5.1.2. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΟΡΟ ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ (IBI) ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΟΡΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ (IAE)

(101) Όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή από τον IBI, οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998 και ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 2010 δεν απαλλάσσουν την Correos από τον IBI. Ωστόσο, κατά την ερμηνεία των διατάξεων του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 και του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, ορισμένα ισπανικά δικαστήρια έκριναν ότι η φορολογική απαλλαγή από τον IBI έχει εφαρμογή στην περίπτωση της Correos. Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι η φορολογική απαλλαγή εφαρμόστηκε σε ελάχιστες μόνο περιπτώσεις. Για την ακρίβεια, εφαρμόστηκε πράγματι σε 94 από τις 13 000 εγκαταστάσεις της Correos.

(102) Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι οι φορολογικές απαλλαγές δεν μπορούν να καταλογιστούν στο κράτος επειδή απορρέουν από τα ισπανικά δικαστήρια τα οποία αποφάνθηκαν υπέρ της επιστροφής στην Correos ποσών IBI που είχε καταβάλει η εταιρεία σε προγενέστερο χρόνο.

(103) Όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή από τον IAE, οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι θα πρέπει να θεωρηθεί υφιστάμενη ενίσχυση. Η φορολογική απαλλαγή από τον IAE είχε θεσπιστεί πριν από την προσχώρηση της Ισπανίας στην ΕΟΚ. Σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές, η φορολογική απαλλαγή από τον IAE χρονολογείται από το 1966, έτος κατά το οποίο θεσπίστηκε ο φόρος επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών με το διάταγμα 3313/1966 της 29ης Δεκεμβρίου 1966. Ο νόμος 39/1988 της 28ης Δεκεμβρίου 1988 αντικατέστησε με τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων (IAE) τον φόρο επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών ως προς το τέλος επιτηδεύματος. Κατά την άποψη της Ισπανίας, ο εν λόγω φόρος δεν υπέστη ουσιαστικές τροποποιήσεις από το 1966, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η Correos απολάμβανε, λόγω της φύσης της, πλήρη απαλλαγή υπό την ιδιότητά της ως διοικητικού φορέα.

5.1.3. ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΟ 2004, ΤΟ 2005 ΚΑΙ ΤΟ 2006

(104) Οι ισπανικές αρχές φρονούν ότι οι εισφορές κεφαλαίου που πραγματοποιήθηκαν το 2004, το 2005 και το 2006 δεν εμπεριέχουν κρατική ενίσχυση διότι είναι σύμφωνες προς την αρχή του ΙΕΟΑ.

(105) Υπογραμμίζουν ότι οι εισφορές κεφαλαίου πραγματοποιήθηκαν μετά τη διενέργεια οικονομικών αξιολογήσεων, ανάλογων εκείνων που θα είχε διενεργήσει κάθε ιδιώτης επενδυτής. Οι εισφορές κεφαλαίου προβλέπονταν σε πολυετή σχέδια δράσης εγκεκριμένα από το κράτος, το οποίο ενεργούσε ως μέτοχος, και περιλαμβάνονταν στους γενικούς κρατικούς προϋπολογισμούς, οι οποίοι αντικατόπτριζαν, με τη σειρά τους, τα στρατηγικά σχέδια της εταιρείας που καταρτίστηκαν με σκοπό την επέκταση της επιχειρηματικής της δραστηριότητας σε τομείς με καλύτερες προοπτικές και τη βελτίωση της αποδοτικότητάς της, στο πλαίσιο της έντονης επιβράδυνσης της αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών.

([23]) Απόφαση 2012/321/ΕΕ της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με το μέτρο SA.14588 (C 20/09) που έθεσε σε εφαρμογή το Βέλγιο υπέρ του φορέα De Post — La Poste (νυν «bpost») (ΕΕ L 170 της 29.6.2012, σ. 1)

([24]) Βλέπε, για παράδειγμα, απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2012, στην υπόθεση SA.33054 (2012/N) – Αποζημίωση για το καθαρό κόστος διατήρησης ενός μη εμπορικά βιώσιμου δικτύου για την περίοδο 2012-15 και τη συνέχιση της διευκόλυνσης χρηματοδότησης του κεφαλαίου κίνησης (ΕΕ C 121 της 26.4.2012, σ. 1), και απόφαση 2012/636/ΕΕ της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με την ενίσχυση C 36/07 (πρώην NN 25/07) που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Deutsche Post AG (ΕΕ L 289 της 19.10.2012, σ. 1).

(106) Ειδικότερα, τα στρατηγικά σχέδια για την περίοδο 2001-2006 έθεσαν σε εφαρμογή δράσεις για την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκσυγχρονισμού της επιχείρησης, επιδιώκοντας τους ακόλουθους στόχους:

α) διασφάλιση της μελλοντικής βιωσιμότητας της δραστηριότητας των ταχυδρομείων βελτιώνοντας την αποδοτικότητα, με την προώθηση των επιχειρηματικών τομέων με την υψηλότερη προστιθέμενη αξία·

β) ενίσχυση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με τις καλύτερες προοπτικές μεσοπρόθεσμης ανάπτυξης·

γ) προώθηση της τεχνολογικής ανάπτυξης όσον αφορά τη διαχείριση βάσεων δεδομένων, το «mailroom» κ.λπ.·

δ) εκσυγχρονισμός του μοντέλου διαχείρισης και οργάνωσης της Correos και προσαρμογή του στο πλαίσιο της αγοράς.

(107) Κατά τις ισπανικές αρχές, η επίτευξη των στόχων αυτών απαιτούσε την εξασφάλιση πρόσθετων πόρων από την εταιρεία προκειμένου να είναι σε θέση να υλοποιήσει τις αναγκαίες επενδύσεις. Αφού ανέλυσε τη στρατηγική της επιχείρησης, ο μέτοχος αποφάσισε να χορηγήσει τρεις αυξήσεις κεφαλαίου συνολικού ύψους 48,08 εκατ. EUR, ήτοι 16,027 εκατ. EUR έκαστη, κατά τα οικονομικά έτη 2004, 2005 και 2006. Αυτή η αύξηση κεφαλαίου θεωρήθηκε καθοριστικό στοιχείο για την επίτευξη των δεικτών αποδοτικότητας που προβλέπονταν στα σχέδια δράσης της εταιρείας και αντικατοπτρίζονταν στις αξιολογήσεις που διενήργησε ο μοναδικός μέτοχος. Στην πραγματικότητα, οι αυξήσεις κεφαλαίου υπαγορεύτηκαν από την ανάγκη υλοποίησης επενδύσεων «επαυξητικών» ή πρόσθετων εκείνων που πραγματοποιούσε συνήθως η εταιρεία.

(108) Οι ισπανικές αρχές ισχυρίζονται περαιτέρω ότι η αξιολόγηση ενσωματώθηκε σε πλαίσιο επιχειρηματικών προοπτικών και αποτελεσμάτων που αφορούσε την αύξηση κεφαλαίου, το οποίο καταρτίστηκε με ορίζοντα πενταετίας, η οποία αποτελούσε εύλογο χρονικό διάστημα για την αξιολόγηση του ικανοποιητικού ή μη χαρακτήρα των αποφάσεων επιχειρηματικών επενδύσεων. Οι προβλέψεις αυτές αντικατοπτρίζονταν στα πολυετή σχέδια δράσης (ΠΣΔ), τα οποία ενσωματώθηκαν με τη σειρά τους στους γενικούς κρατικούς προϋπολογισμούς. Το ΠΣΔ που εγκρίθηκε κατά το οικονομικό έτος 2004 προέβλεπε αύξηση 3,6 % του ετήσιου κύκλου εργασιών και βελτίωση των καθαρών κερδών, με μέσα κέρδη της τάξης περίπου του 5 % ετησίως, σε σύγκριση πάντα με ένα στατικό σενάριο μηδενικής αύξησης κεφαλαίου. Τα αποτελέσματα αυτά προέκυψαν βάσει ίσου αριθμού εκταμιεύσεων κεφαλαίου το 2004, το 2005 και το 2006, καθιστώντας έτσι εφικτή την υλοποίηση των αξόνων δράσης που προβλέπονταν στα στρατηγικά σχέδια όσον αφορά τις επενδύσεις.

(109) Οι προβλέψεις που περιλαμβάνονταν στο ΠΣΔ και ενσωματώθηκαν στον γενικό κρατικό προϋπολογισμό ήταν απολύτως συγκρίσιμες προς τις προβλέψεις που θα είχε πραγματοποιήσει ιδιώτης επενδυτής στην οικονομία της αγοράς. Αποτελούν τη βάση στην οποία στηρίχθηκε το Δημόσιο, υπό την ιδιότητά του ως μετόχου, όταν αποφάσισε να πραγματοποιήσει τρεις αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, συνολικού ύψους 48 081 000 EUR.

(110) Οι προβλέψεις αυτές, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν εκ των προτέρων, παρουσιάζονται στον πίνακα 3.

Πίνακας 3

ΠΣΔ 2004

	2005	2006	2007	2008
Καθαρός κύκλος εργασιών (σε χιλιάδες ευρώ)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Αύξηση κύκλου εργασιών	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
Καθαρά αποτελέσματα χρήσης (σε χιλιάδες ευρώ)	78 092	97 214	106 038	113 403
Πρόβλεψη καθαρού κέρδους	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι τα ΠΣΔ συνιστούν αξιόπιστες εκ των προτέρων αναλύσεις οικονομικών και χρηματοοικονομικών προβλέψεων. Οι προβλέψεις που περιέχουν παρουσιάζουν επίπεδα απόδοσης ισοδύναμα με εκείνα που θα απαιτούσε ένας ιδιώτης επενδυτής, με αποτέλεσμα να δικαιολογείται πλήρως η απόφαση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, ώστε η εταιρεία να είναι σε θέση να πραγματοποιήσει τις αναγκαίες επενδύσεις για την επίτευξη των προβλεπόμενων κερδών. Σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές, τα εν λόγω περιθώρια απόδοσης θα είχαν οδηγήσει οποιονδήποτε ιδιώτη επενδυτή στη λήψη παρόμοιας απόφασης.

(112) Η Ισπανία αναφέρει ότι έλαβε την απόφαση αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου και εκταμίευσης 16 027 εκατ. EUR στις 13 Δεκεμβρίου 2004, βάσει του ΠΣΔ για το οικονομικό έτος 2004 με τις θετικές χρηματοοικονομικές προβλέψεις που απεικονίζονται στον πίνακα 1. Ομοίως, ο μέτοχος έλαβε τις αποφάσεις σχετικά με τις διαδοχικές αυξήσεις κεφαλαίου στις 5 Δεκεμβρίου 2005 και στις 29 Δεκεμβρίου 2006 αντίστοιχα, επίσης βάσει των αντίστοιχων ΠΣΔ. Η Ισπανία αναφέρει επίσης ότι η πραγματική εξέλιξη των παραμέτρων που χρησιμοποιήθηκαν στα ΠΣΔ βελτιώθηκε σαφώς σε σχέση με τις χρηματοοικονομικές προβλέψεις, όπως εμφαίνεται στον πίνακα 4.

Πίνακας 4

Πραγματικά αποτελέσματα

	2005	2006	2007	2008
Καθαρός κύκλος εργασιών (σε χιλιάδες ευρώ)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
Καθαρά αποτελέσματα χρήσης	9,1 %	7 %	4,9 %	3,6 %
Καθαρό Κέρδος	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) Συμπληρωματικά προς τα ανωτέρω, οι ισπανικές αρχές παρείχαν επίσης εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη επενδύτη, η οποί διενεργήθηκε εκ των υστέρων από την Ernst & Young και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο εσωτερικός συντελεστής απόδοσης (εφεξής «ΕΣΑ») των επίμαχων αυξήσεων κεφαλαίου ήταν 9,29 %, ενώ το κόστος αγοράς του κεφαλαίου της επένδυσης αυτής ήταν 7,87 % κατά τον χρόνο της επένδυσης.

(114) Σε αυτό το πλαίσιο, οι ισπανικές αρχές θεωρούν ότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, οι οποίες βασίστηκαν στην υπόθεση Επιτροπή κατά EDF ([25]) και αφορούν την ανάγκη διενέργειας της ανάλυσης αποδοτικότητας πριν από την επίμαχη επένδυση, δεν λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι διενεργήθηκε εκ των προτέρων οικονομική αξιολόγηση, η δε εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή που περιλαμβάνεται στην έκθεση χρησιμεύει ως πρόσθετη απόδειξη για την επικύρωση της εγκυρότητας της αρχής του ΙΕΟΑ που χρησιμοποιήθηκε.

(115) Οι ισπανικές αρχές αμφισβητούν, κατά βάση, τη συνάφεια της απόφασης Επιτροπή κατά EDF στην παρούσα υπόθεση επειδή η EDF λειτουργούσε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, ενώ στην Correos ανατέθηκε ΥΠΚΥ. Οι ισπανικές αρχές ισχυρίζονται ότι, κατά την ανάλυση των μέτρων που λήφθηκαν σε σχέση με δημόσια επιχείρηση δραστηριοποιούμενη σε τομέα με ΥΠΚΥ, η εκ των υστέρων ανάλυση αποδοτικότητας δεν μπορεί να θεωρηθεί μη έγκυρη, διότι η παροχή της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος δεν διέπεται από αυστηρά εμπορική λογική, και στην περίπτωση αυτή είναι αναγκαίο να ληφθούν υπόψη όλα τα διαθέσιμα αντικειμενικά και επαληθεύσιμα στοιχεία.

(116) Με αυτό το σκεπτικό, οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι μεγαλύτερη συνάφεια θα παρουσίαζε εν προκειμένω η νομολογία των υποθέσεων Chronopost I ([26]) και Chronopost II ([27]), στις οποίες το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε την ανάλυση που διενήργησε η Επιτροπή στην απόφαση 98/365 ([28]) με τις δύο αποφάσεις που εξέδωσε συνεπεία των αντίστοιχων αιτήσεων αναίρεσης που κατατέθηκαν κατά της εν λόγω απόφασης. Στη συγκεκριμένη απόφαση, η Επιτροπή είχε διενεργήσει εκτίμηση όσον αφορά το κατά πόσον η συμπεριφορά του γαλλικού φορέα εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών (La Poste), ως μετόχου της SFMI-Chronopost, ήταν δικαιολογημένη από εμπορική άποψη βάσει των κριτηρίων του ιδιώτη επενδυτή στην οικονομία της αγοράς και είχε συγκρίνει τον ΕΣΑ των εισφορών κεφαλαίου του κράτους υπέρ της La Poste και το κόστος ιδίων κεφαλαίων σε εκ των υστέρων βάση.

(117) Τέλος, οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή αρνηθεί ότι οι εισφορές κεφαλαίου είναι σύμφωνες προς την αρχή του ΙΕΟΑ, αυτές θα πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης διότι αντιπροσωπεύουν πόρους οι οποίοι προορίζονται ειδικά για την κάλυψη της δημόσιας υπηρεσίας και δεν συνιστούν σε καμία περίπτωση λειτουργική ενίσχυση, ούτε λόγω του προορισμού των κεφαλαίων ούτε λόγω της φύσης τους.

([25]) Υπόθεση C-124/10 P, Επιτροπή κατά EDF, ECLU:EU:C:2012:318.
([26]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2003, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-83/01 P, C-93/01 P και C-94/01 P, *Chronopost κατά UFEX* κ.λπ., ECLI:EU:C2003:388.
([27]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2008, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-341-06 και C-342/06P, *Chronopost και La Poste κατά UFEX και λοιπών*, ECLI:EU:C2008:375.
([28]) Απόφαση 98/365/ΕΚ της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 1997 σχετικά με τις ενισχύσεις που φέρεται ότι χορήγησε η Γαλλία στην SFMI-Chronopost (ΕΕ L 164 της 9.6.1998, σ. 37).

5.1.4. Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ

(118) Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι η διανομή εκλογικού υλικού από την Correos δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Καμία από τις δραστηριότητες που ασκεί η Correos στο πλαίσιο της οργάνωσης εκλογών, και ιδίως η διανομή υλικού προεκλογικής προπαγάνδας σχετικά με πολιτικούς υποψηφίους, δεν συνιστά οικονομική δραστηριότητα διότι πρόκειται για προνόμιο του κράτους.

(119) Ειδικότερα, όσον αφορά τη διανομή υλικού προεκλογικής προπαγάνδας πολιτικών υποψηφίων, οι ισπανικές αρχές αμφισβητούν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας ότι το μέτρο συνιστά οικονομική δραστηριότητα. Οι ισπανικές αρχές ισχυρίζονται ότι το κράτος δεν έχει θεσπίσει εργαλεία αγοράς ώστε να διασφαλίζεται ότι όλοι οι ψηφοφόροι λαμβάνουν υλικό προεκλογικής προπαγάνδας από πολιτικούς υποψηφίους. Η εκλογική διαδικασία περιλαμβάνει διάφορες δραστηριότητες, οι οποίες είναι όλες αναγκαίες και αλληλένδετες και στοχεύουν στη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος ψήφου. Κατά συνέπεια, η δραστηριότητα αυτή θα πρέπει να θεωρείται προνόμιο του κράτους.

(120) Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι, σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι το μέτρο συνιστά ενίσχυση, αυτή θα συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση, δεδομένου ότι προϋπήρχε της προσχώρησης της Ισπανίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα το 1986. Η αντιστάθμιση που χορηγείται για τη διανομή εκλογικού υλικού υποψηφίων στις εκλογές προβλέπεται από το 1977, χωρίς να έχει υποβληθεί σε ουσιαστικές τροποποιήσεις. Κατά το άρθρο 44 παράγραφος 3 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 20/1977, της 18ης Μαρτίου 1977, περί εκλογικών διατάξεων, τα ειδικά ταχυδρομικά τέλη που εφαρμόζονται στο εκλογικό υλικό που αποστέλλουν πολιτικοί υποψήφιοι έπρεπε να καθοριστούν με σχετική υπουργική απόφαση. Η υπουργική απόφαση της 3ης Μαρτίου 1977 και η υπουργική απόφαση της 4ης Μαΐου 1977 όρισαν το πάγιο τέλος σε 1 πεσέτα για επιστολές μέγιστου βάρους 50 γραμμαρίων, τέλος που έχει παραμείνει έκτοτε αμετάβλητο.

(121) Στο άρθρο 53 του οργανικού νόμου 5/1985, της 19ης Ιουνίου 1985, περί του γενικού εκλογικού συστήματος επαναλαμβάνεται η υποχρέωση καθορισμού βάσει υπουργικής απόφασης του ειδικού τέλους που επιβάλλεται για την αποστολή εκλογικού υλικού από πολιτικούς υποψηφίους. Το άρθρο 1 της υπουργικής απόφασης της 13ης Οκτωβρίου 1985 όριζε ότι τα ειδικά τέλη που είχαν καθοριστεί βάσει της υπουργικής απόφασης της 3ης Μαΐου 1977 παρέμεναν σε ισχύ. Αργότερα, το άρθρο 1 της υπουργικής απόφασης της 30ής Απριλίου 1986 όρισε ότι τα ειδικά τέλη που καθορίζονται στο άρθρο 1 της υπουργικής απόφασης της 30ής Οκτωβρίου 1985, δηλαδή τα ειδικά τέλη της υπουργικής απόφασης της 3ης Μαΐου 1977, παραμένουν σε ισχύ. Το άρθρο 12 του βασιλικού διατάγματος 605/1999 της 6ης Απριλίου 1999 και οι νόμοι για τα ταχυδρομεία του 1998 και του 2010 δεν τροποποίησαν τα ειδικά τέλη που εφαρμόζονται για τους πολιτικούς υποψηφίους, τα οποία προβλέπονται επί του παρόντος στο άρθρο 59 του οργανικού νόμου 5/1985, της 19ης Ιουνίου 1985, περί του γενικού εκλογικού συστήματος, το οποίο παραπέμπει στα ειδικά τέλη που καθορίζονται στην υπουργική απόφαση της 3ης Μαρτίου 1977.

(122) Επιπλέον, οι ισπανικές αρχές ισχυρίζονται ότι, σε περίπτωση που το μέτρο θεωρηθεί κρατική ενίσχυση, αυτή θα πρέπει να κηρυχθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης.

(123) Δεδομένης της δεκαετούς προθεσμίας παραγραφής που προβλέπεται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας (14 Φεβρουαρίου 2004-14 Φεβρουαρίου 2014), οι ισπανικές αρχές υποστηρίζουν ότι η υπό εξέταση περίοδος θα πρέπει να εκτείνεται από το 2004 έως το 2012 διότι το 2013 δεν διενεργήθηκαν εκλογές.

(124) Η ανάθεση της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την περίοδο 2004-2011 προβλέφθηκε σε υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες προσδιόριζαν το περιεχόμενο, το πεδίο εφαρμογής και τη διάρκεια ισχύος της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Η ανάθεση της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος στην Correos κατά τα έτη 2011 και 2012 προβλεπόταν σε συμφωνία του υπουργικού συμβουλίου για κάθε εκλογική διαδικασία. Στις συμφωνίες αυτές προσδιορίζονται η φύση, το περιεχόμενο, το πεδίο εφαρμογής και η διάρκεια ισχύος της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος. Επιπλέον, στον πίνακα 5 καταδεικνύεται ότι, σε κάθε περίπτωση, η συνολική αντιστάθμιση που έλαβε η Correos για την παράδοση εκλογικού υλικού κατά τη διάρκεια των εκλογών που διενεργήθηκαν από το 2004 έως το 2012 δεν υπερέβη το κόστος με το οποίο επιβαρύνθηκε η ίδια.

Πίνακας 5

Ανεπαρκής αντιστάθμιση της Correos για την παράδοση του εκλογικού υλικού

(σε ευρώ)

Έτος	Εκλογική εμβέλεια	Συνολικό κόστος	Έσοδα 0,006 EUR ανά αντικείμενο	Αντιστάθμιση για τη διανομή εκλογικού υλικού	Έσοδα + αντιστάθμιση συνολικό κόστος
2004	Εθνική	[…] (*)	[…]	27 182 926	[…]
2005	Περιφερειακή	[…]	[…]	3 670 281	[…]

(σε ευρώ)

Έτος	Εκλογική εμβέλεια	Συνολικό κόστος	Έσοδα 0,006 EUR ανά αντικείμενο	Αντιστάθμιση για τη διανομή εκλογικού υλικού	Έσοδα + αντιστάθμιση συνολικό κόστος
2006	Περιφερειακή	[…]	[…]	4 528 376	[…]
2007	Εθνική/Περιφερειακή	[…]	[…]	19 536 604	[…]
2008	Εθνική/Περιφερειακή	[…]	[…]	19 609 632	[…]
2009	Εθνική/Περιφερειακή	[…]	[…]	14 603 021	[…]
2010	Περιφερειακή	[…]	[…]	4 620 588	[…]
2011	Εθνική/Περιφερειακή	[…]	[…]	40 092 858	[…]
2012	Περιφερειακή	[…]	[…]	14 268 978	[…]
2013	Ά/Α	[…]	[…]		[…]
	ΣΥΝΟΛΟ	**[…]**	**[…]**	**148 113 264**	**[…]**

(*) Εμπιστευτικές πληροφορίες

5.2. *ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ*

(125) Πρώτον, οι ισπανικές αρχές επισημαίνουν ότι ο καταγγέλλων του οποίου η επιστολή οδήγησε στην παρούσα διαδικασία δεν υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016. Οι ισπανικές αρχές λαμβάνουν υπόψη ότι οι μοναδικοί που υπέβαλαν παρατηρήσεις είναι η Correos y Telégrafos, SA και ένας ανώνυμος τρίτος, ο οποίος εκπροσωπεί τον τομέα παράδοσης δεμάτων, όπως συνάγεται από το περιεχόμενο των παρατηρήσεων που διατύπωσε.

5.2.1. ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟ ΤΡΙΤΟ

(126) Οι ισπανικές αρχές παραπέμπουν στις παρατηρήσεις τους επί της απόφασης κίνησης της διαδικασίας του 2016 σχετικά με διάφορα ζητήματα για τα οποία ο ανώνυμος τρίτος δεν παρέχει συγκεκριμένα πρόσθετα επιχειρήματα.

(127) Επιπλέον, οι ισπανικές αρχές διατυπώνουν ορισμένες πρόσθετες παρατηρήσεις επί των ζητημάτων που παρατίθενται κατωτέρω.

5.2.1.1. ***Χρονική παράταση της έρευνας***

(128) Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι το αίτημα επέκτασης της έρευνας πέραν της περιόδου παραγραφής είναι απαράδεκτο και δεν συνάδει με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι, σύμφωνα με αυτή, η Επιτροπή εφαρμόζει την επίσημη διαδικασία έρευνας βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης μόνο σε μέτρα τα οποία δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητά τους με την εσωτερική αγορά, υπό τον όρο ότι δεν εμπίπτουν στη δεκαετή περίοδο παραγραφής. Οι ισπανικές αρχές σημειώνουν επίσης ότι ο ανώνυμος τρίτος ενδιαφερόμενος αναγνώρισε αυτή τη νομική πραγματικότητα στις παρατηρήσεις του, στις οποίες αναφέρεται ότι «είναι σαφές ότι τα εν λόγω ποσά δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο της διαδικασίας έρευνας, δεδομένου ότι έχει παρέλθει η προθεσμία παραγραφής για την εξέτασή τους».

(129) Οι ισπανικές αρχές εκτιμούν επίσης ότι το αίτημα επέκτασης της έρευνας στην περίοδο μετά το 2010 είναι αδικαιολόγητο, δεδομένου ότι το ισπανικό κράτος περιορίστηκε στην εκτέλεση προκαταβολών από τον γενικό κρατικό προϋπολογισμό, οι οποίες θα αναπροσαρμοστούν όταν καθοριστεί το καθαρό κόστος, μετά την κοινοποίηση του νέου Plan de Prestación και τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί του θέματος αυτού.

(130) Κατά τις ισπανικές αρχές, ο ανώνυμος τρίτος αναγνωρίζει έμμεσα ότι το καθαρό κόστος δεν μπορεί να καθοριστεί εάν δεν εγκριθεί προηγουμένως το νέο Plan de Prestación, διότι στις παρατηρήσεις του παραπέμπει στις σημειώσεις των ετήσιων λογαριασμών της Correos για το 2014, στις οποίες δηλώνονται τα εξής: «Απόφαση της CNMC ([29]) σχετικά με υπολογισμό του καθαρού κόστους της UPS το 2011, το 2012 και το 2013 ο οποίος διαφέρει από τον υπολογισμό που περιλαμβάνεται στον γενικό κρατικό προϋπολογισμό ενδέχεται να έχει αντίκτυπο στα εγγεγραμμένα ποσά των λογαριασμών. Ο υπολογισμός αυτού του τελικού αντικτύπου δεν είναι εφικτός προτού τεθεί σε ισχύ το νέο Plan de Prestación, το οποίο θα καθορίσει τη μέθοδο και τις συνιστώσες για τον υπολογισμό του καθαρού κόστους».

5.2.1.2. ***Εικαζόμενα πλεονεκτήματα συνδεόμενα με την απαλλαγή από τον ΦΠΑ***

(131) Όσον αφορά την απαλλαγή από τον ΦΠΑ, οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι αυτή προβλέπεται στην ισπανική νομοθεσία, τηρουμένων πλήρως των διατάξεων της οδηγίας της ΕΕ που ρυθμίζουν το συγκεκριμένο ζήτημα. Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν επίσης ότι η προϋπόθεση του καταλογισμού δεν πληρούται εάν εθνικό μέτρο μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη πράξη της Ένωσης η οποία δεν αφήνει κανένα περιθώριο διακριτικής ευχέρειας, όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο στην απόφαση που εξέδωσε στις 23 Απριλίου 2009 στην υπόθεση C-460/07 (Puffer) ([30]).

5.2.1.3. ***Εικαζόμενες αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν από το κράτος για τη χρηματοδότηση των διαφημιστικών και επικοινωνιακών εκστρατειών του***

(132) Οι ισπανικές αρχές αρνούνται ότι η Correos μπορεί να επωφελήθηκε από ενίσχυση για τη χρηματοδότηση των διαφημιστικών και επικοινωνιακών εκστρατειών της.

(133) Ειδικότερα, οι ισπανικές αρχές αποσαφηνίζουν ότι τα σχετικά θεσμικά σχέδια διαφήμισης και επικοινωνίας που αναφέρει ο ανώνυμος τρίτος ως ένδειξη της εν λόγω στήριξης περιλαμβάνουν, για στατιστικούς σκοπούς, όλες τις δραστηριότητες που ασκούν οι φορείς της γενικής κρατικής διοίκησης, καθώς και οι δημόσιες επιχειρήσεις στον τομέα αυτό, αλλά τα έξοδα διαφήμισης της Correos που αναφέρονται στα συγκεκριμένα σχέδια καλύπτονταν πάντοτε από τους πόρους της εταιρείας.

(134) Οι ισπανικές αρχές επεξηγούν ότι, όπως αναφέρεται στο σχέδιο, η επιτροπή θεσμικής διαφήμισης και επικοινωνίας, η οποία συνιστά συλλογικό διοικητικό όργανο, περιλαμβάνει στο σχέδιο κάθε θεσμική εκστρατεία που πρόκειται να διενεργηθεί από τη γενική κρατική διοίκηση και τα σχετικά με αυτή όργανα. Όπως κάθε άλλη δημόσια επιχείρηση, η Correos y Telégrafos, SA καταρτίζει τα δικά της σχέδια διαφήμισης, τα οποία χρηματοδοτούνται από δικούς της πόρους, και τα συμπεριλαμβάνει στο εν λόγω σχέδιο αποκλειστικά και μόνο για στατιστικούς σκοπούς.

5.2.2. ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ CORREOS

(135) Οι ισπανικές αρχές συμφωνούν με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η Correos y Telégrafos, S.A.

(136) Οι ισπανικές αρχές αντιδρούν στο αίτημα που διατύπωσε η Correos στις γραπτές παρατηρήσεις της ότι τα διανεμηθέντα μερίσματα θα πρέπει να διατεθούν προς μείωση της καθ' υπέρβαση αντιστάθμισης που αναφέρεται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, επαναλαμβάνοντας ότι δεν έχει προσκομιστεί μέχρι στιγμής καμία απόδειξη για την ύπαρξη τέτοιας υπεραντιστάθμισης.

(137) Ωστόσο, η Ισπανία επαναλαμβάνει επίσης τις παρατηρήσεις της στις οποίες τονίζει την ανάγκη συνεκτίμησης της καταβολής των μερισμάτων για τους σκοπούς της μείωσης πιθανής ενίσχυσης που ενδέχεται να προσδιοριστεί κατά τη λήξη της επίσημης διαδικασίας έρευνας. Κατά την άποψη των ισπανικών αρχών, αυτά τα έκτακτα και μη επαναλαμβανόμενα μερίσματα που χορήγησε η Correos στο κράτος θα πρέπει να ληφθούν υπόψη για τους σκοπούς του υπολογισμού των δημόσιων πόρων που διατέθηκαν στην Correos, σύμφωνα με την απόφαση Statsbaner της Επιτροπής ([31]).

([29]) Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia: η CNMC θα εκδώσει αποφάσεις αμέσως μετά τον καθορισμό του καθαρού κόστους της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας και της αθέμιτης επιβάρυνσηςγια καθένα από τα αναφερόμενα έτη.

([30]) C-460/07, Sandra Puffer κατά Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, ECLI:EU:C:2009:254.

([31]) Απόφαση 2011/3/ΕΕ της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με τις συμβάσεις παροχής υπηρεσίας δημοσίων μεταφορών μεταξύ του υπουργείου μεταφορών της Δανίας και της Danske Statsbaner [κρατική ενίσχυση C 41/08 (πρώην NN 35/08)] (ΕΕ L 7 της 11.1.2011, σ. 1).

5.3. *ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ*

5.3.1. ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΥΠΕΡΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ ΥΠΚΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2004-2010

(138) Παρότι επαναλαμβάνουν ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos κατά την περίοδο 2004-2010 δεν εμπεριέχουν κρατική ενίσχυση και ότι, εάν θεωρηθεί ότι εμπεριέχουν πράγματι τέτοια ενίσχυση, αυτή θα πρέπει να θεωρηθεί συμβατή, οι ισπανικές αρχές εκτιμούν ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτή η προσέγγιση που υιοθετεί η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016 για τη χρήση της μεθοδολογίας κατανομής του κόστους ([32]), η ενδεχόμενη υπεραντιστάθμιση θα μπορούσε να υπολογιστεί μόνο βάσει των ακόλουθων παραδοχών:

(139) Πρώτον, ο αποκλειστικός τομέας και ο μη αποκλειστικός τομέας πρέπει να εξεταστούν χωριστά: ο αποκλειστικός τομέας αντιστοιχεί στις ταχυδρομικές υπηρεσίες της ΥΠΚΥ που εκτελούνται στο πλαίσιο μονοπωλίου· ο μη αποκλειστικός τομέας περιλαμβάνει τις ταχυδρομικές υπηρεσίες της ΥΠΚΥ. Επιπλέον, για την αντιστάθμιση στον αποκλειστικό τομέα εφαρμόστηκε μέθοδος, τα αποτελέσματα της οποίας αντιστοιχούν πλήρως σε εκείνα της μεθόδου κατανομής του κόστους, ενώ στον μη αποκλειστικό τομέα εφαρμόστηκε προσέγγιση ΚΑΚ, στην οποία η αντιστάθμιση υπολογίστηκε και καθορίστηκε χωριστά για κάθε τομέα. Επομένως, οι τομείς αυτοί πρέπει να θεωρηθούν δύο διακριτές ΥΓΟΣ, οι οποίες υπόκεινται σε χωριστές εκτιμήσεις και σε διαφορετικές μεθοδολογίες αντιστάθμισης. Σύμφωνα με την ισπανική μεθοδολογία, η αντιστάθμιση για τον αποκλειστικό τομέα αντιστοιχεί στο καθαρό λογιστικό κόστος της (συνολικά έξοδα μείον έσοδα), ενώ η αντιστάθμιση για τον μη αποκλειστικό τομέα υπολογίζεται βάσει προσέγγισης ΚΑΚ, η οποία καλύπτει τα αποτελέσματα των ζημιών των ζημιογόνων τμημάτων του μη αποκλειστικού τομέα, βάσει της παραδοχής ότι κάθε ιδιωτικός φορέας εκμετάλλευσης θα τα καταργούσε απουσία υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

(140) Με το σκεπτικό αυτό, από το συνολικό ποσό περίπου 955,237 εκατ. EUR συνολικής αντιστάθμισης ΥΠΚΥ που χορηγήθηκε στην Correos κατά το διάστημα 2004-2010 περίπου 637,850 εκατ. EUR (η λογιστική ζημία του αποκλειστικού τομέα) διατίθενται στον αποκλειστικό τομέα και 317,387 εκατ. EUR (το υπόλοιπο) στον μη αποκλειστικό τομέα (βλέπε πίνακα 6).

Πίνακας 6

Αντισταθμίσεις για τον αποκλειστικό τομέα και τον μη αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ

(σε εκατ. ευρώ)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Αποκλειστικός τομέας	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Μη αποκλειστικός τομέας	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Σύνολο	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) Οι ισπανικές αρχές φρονούν ότι οι δύο αντισταθμίσεις θα πρέπει στη συνέχεια να εκτιμηθούν χωριστά, καταλήγοντας έτσι σε διαφορετικό αποτέλεσμα από εκείνο στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016.

5.3.1.1. ***Εκτίμηση των αντισταθμίσεων προς τον αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ***

(142) Οι ισπανικές αρχές προτείνουν την εκτίμηση των αντισταθμίσεων στον αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ με τη χρήση της μεθοδολογίας κατανομής του κόστους και κερδών εκμετάλλευσης ([33]) αναφοράς 4,8 % (το ποσοστό που εφαρμόστηκε στην υπόθεση bpost για αναθέσεις χαμηλού κινδύνου).

([32]) Η μεθοδολογία κατανομής του κόστους συνίσταται στον υπολογισμό του καθαρού κόστους υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας, όπως η ΥΠΚΥ, αφαιρώντας από τα πραγματοποιηθέντα έξοδα τα έσοδα που εισπράχθηκαν κατά την εκτέλεση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Βάσει της μεθοδολογίας κατανομής του κόστους, στο εν λόγω καθαρό κόστος μπορεί να προστεθεί ένα εύλογο κέρδος ώστε να υπολογιστεί το μέγιστο ποσό της επιτρεπόμενης αντιστάθμισης.

([33]) Τα κέρδη εκμετάλλευσης είναι μέτρο αποδοτικότητας, γνωστό επίσης ως λειτουργικό περιθώριο κέρδους. Υπολογίζονται ως λόγος των καθαρών λειτουργικών κερδών (προ τόκων και φόρων) προς τα έσοδα από πωλήσεις. Ειδικότερα, τα καθαρά λειτουργικά κέρδη είναι η διαφορά μεταξύ εσόδων και εξόδων σε λειτουργικό επίπεδο.

(143) Βάσει της εν λόγω προσέγγισης προκύπτει σαφώς ανεπαρκής αντιστάθμιση της Correos για τη συγκεκριμένη ΥΓΟΣ, δεδομένου ότι η ενίσχυση που χορηγήθηκε για τον αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ αντιστοιχεί επακριβώς στο καθαρό λογιστικό κόστος της, όπως εμφαίνεται στον πίνακα 7, ενώ η ανεπαρκής αντιστάθμιση ανέρχεται στο εύλογο κέρδος που δεν λαμβάνεται υπόψη.

Πίνακας 7

Ανεπαρκής αντιστάθμιση του αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ

(σε εκατ. ευρώ)

Αποκλειστικός τομέας ΥΠΚΥ	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Έσοδα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Κόστος	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Καθαρό κόστος = Έξοδα-Έσοδα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Εύλογο κέρδος (βάσει κερδών εκμετάλλευσης 4,8 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Καθαρό κόστος + εύλογο κέρδος	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Επιτρεπόμενη αντιστάθμιση προς την Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Χορηγηθείσα αντιστάθμιση στην Correos	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Ανεπαρκής αντιστάθμιση = επιτρεπόμενη αντιστάθμιση – χορηγηθείσα αντιστάθμιση	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

(144) Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι, δεδομένου ότι η Correos λαμβάνει ανεπαρκή αντιστάθμιση για την εκτέλεση των αποκλειστικών υπηρεσιών ΥΠΚΥ και ότι πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, η αντιστάθμιση που διατέθηκε στον αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ θα πρέπει θα θεωρηθεί συμβατή.

5.3.1.2. ***Εκτίμηση των αντισταθμίσεων προς τον μη αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ***

(145) Όσον αφορά τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες ΥΠΚΥ, οι ισπανικές αρχές θεωρούν ότι μπορεί να εφαρμοστεί η τιμή αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε στην υπόθεση bpost για τις αναθέσεις υψηλού κινδύνου.

(146) Ωστόσο, βάσει της εν λόγω παραδοχής, οι ισπανικές αρχές αναγνωρίζουν ότι ο μη αποκλειστικός τομέας ΥΠΚΥ αναμένεται να παρουσιάζει αρνητικό καθαρό κόστος σε κάθε έτος, ήτοι καθαρό κέρδος το οποίο δεν θα επέτρεπε καμία αντιστάθμιση, όπως εμφαίνεται στον πίνακα 8.

Πίνακας 8

Υπεραντιστάθμιση του μη αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ

(σε εκατ. ευρώ)

Μη αποκλειστικός τομέας ΥΠΚΥ	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Έσοδα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Κόστος	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(σε εκατ. ευρώ)

Μη αποκλειστικός τομέας ΥΠΚΥ	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Καθαρό κόστος = Έξοδα-Έσοδα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Εύλογο κέρδος (βάσει κερδών εκμετάλλευσης 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Καθαρό κόστος + εύλογο κέρδος	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Επιτρεπόμενη αντιστάθμιση	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Χορηγηθείσα αντιστάθμιση	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Υπεραντιστάθμιση = χορηγηθείσα αντιστάθμιση – επιτρεπόμενη αντιστάθμιση	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) Βάσει της προσέγγισης αυτής, η αντιστάθμιση που διατέθηκε στον μη αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ θα μπορούσε να θεωρηθεί ασυμβίβαστη στον βαθμό που παρείχε υπεραντιστάθμιση στην Correos. Ωστόσο, οι ισπανικές αρχές υπογραμμίζουν επίσης ότι τα μερίσματα θα πρέπει να ληφθούν υπόψη διότι μείωσαν εκ των πραγμάτων το ποσό της αντιστάθμισης που χορηγήθηκε στην Correos, όπως επεξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 148 έως 152.

5.3.2. ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

(148) Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι η Correos κατέβαλε μερίσματα κατά την περίοδο 2004-2010 (βλέπε πίνακα 9).

Πίνακας 9

Μερίσματα που καταβλήθηκαν από την Correos

(σε εκατ. ευρώ)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Καταβληθέντα μερίσματα	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι τα συγκεκριμένα μερίσματα δεν θα πρέπει να θεωρηθούν πρωτίστως αμοιβή προς τον μέτοχο, δεδομένου ότι διαδραμάτισαν ουσιαστικά τον ρόλο έμμεσου μηχανισμού ανάκτησης παρέχοντας στις ισπανικές αρχές –υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης– τη δυνατότητα να μειώσουν την ενδεχόμενη υπερβολική χρηματοδότηση μέσω της ανάκτησης πόρων από την εταιρεία. Το κράτος, ενεργώντας υπό την ιδιότητά του ως αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής, αποφάσισε να συμπεριλάβει τα εν λόγω μερίσματα σε κάθε γενικό κρατικό προϋπολογισμό που εγκρίθηκε κατά την περίοδο 2005-2008, με σκοπό την αντιμετώπιση ενδεχόμενης υπερβολικής χρηματοδότησης που διαπιστώθηκε κατά το έτος πριν από το έτος λήψης των σχετικών δημοσιονομικών αποφάσεων. Το 2009 και το 2010 δεν λήφθηκε καμία τέτοια απόφαση, καθώς οι προβλέψεις υποδείκνυαν ζημίες της εταιρείας για τα συγκεκριμένα έτη.

(150) Πρώτον, οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν ότι η απόφαση καταβολής μερισμάτων καταλογίζεται στο ισπανικό κράτος, ως δημόσια αρχή, και όχι στη διοίκηση της Correos. Ως προς το σημείο αυτό, οι ισπανικές αρχές παρέχουν τις ακόλουθες εξηγήσεις:

α) Η απόφαση καταβολής μερισμάτων από την Correos αντικατοπτρίζεται στον γενικό κρατικό προϋπολογισμό, τόσο στη θέση του κεφαλαίου της εταιρείας όσο και στο κεφάλαιο των μη φορολογικών εσόδων του κράτους. Ο γενικός κρατικός προϋπολογισμός εγκρίνεται μέσω σχεδίου νόμου (Anteproyecto de Ley), κατόπιν έγκρισής του από το υπουργικό συμβούλιο και υποβολής του στη συνέχεια στο κοινοβούλιο για τη λήψη τελικής απόφασης.

β) Η ανάγκη πραγματοποίησης χρηματοδοτικών αναπροσαρμογών μέσω της καταβολής μερισμάτων βασίζεται στα αποτελέσματα της εταιρείας για το έτος που προηγείται εκείνου κατά το οποίο αντικατοπτρίζονται στον γενικό κρατικό προϋπολογισμό, δεδομένου ότι πρόκειται για τα μοναδικά αποτελέσματα που είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο έγκρισης του σχεδίου νόμου για τον προϋπολογισμό που λαμβάνει χώρα τον Σεπτέμβριο κάθε έτους.

γ) Είναι σαφές ότι, ως εταιρεία, η Correos δεν είχε κανένα συμφέρον να καταβάλει μερίσματα στο Δημόσιο, το οποίο είχε δεσμευθεί, σε κάθε περίπτωση, να καταβάλει την αντιστάθμιση ΥΠΚΥ έως το 2010.

(151) Δεύτερον, οι ισπανικές αρχές εξηγούν ότι, λόγω των ειδικών περιστάσεων, τα μερίσματα αποτελούσαν τον μοναδικό πρακτικό τρόπο για την προσαρμογή της ενδεχομένως υπερβολικής χρηματοδότησης σε ορισμένα έτη για τους ακόλουθους λόγους:

α) Το 2000 η Ισπανία σύναψε με την Correos σύμβαση, βάσει της οποίας ένα ορισμένο ποσό αντιστάθμισης, που επρόκειτο να υπολογιστεί σύμφωνα με προκαθορισμένο τύπο, ήταν αυτομάτως πληρωτέο έως το 2010.

β) Παρότι η Ισπανία δεν διενήργησε τυπικό έλεγχο υπεραντιστάθμισης, οι ισπανικές αρχές γνώριζαν ότι η ιδιαίτερα θετική οικονομική κατάσταση της εταιρείας σε ορισμένα έτη παρείχε ενδείξεις σύμφωνα με τις οποίες μέρος της χρηματοδότησης ενδέχεται να μην ήταν απολύτως αναγκαίο κατά τα συγκεκριμένα έτη.

γ) Υπό τις συνθήκες αυτές, η είσπραξη μερισμάτων ήταν ο μοναδικός νόμιμος τρόπος με τον οποίο το κράτος μπορούσε να μειώσει την ενδεχόμενη καθ' υπέρβαση χρηματοδότηση που χορηγήθηκε στην Correos, δεδομένου ότι στη σύμβαση δεν προβλέπονταν εναλλακτικοί τρόποι. Στην προκειμένη περίπτωση, τα μερίσματα λειτούργησαν ως ένα είδος μηχανισμού ανάκτησης.

δ) Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν επίσης ότι η Correos δεν αποκόμισε κανένα ιδιαίτερο οικονομικό πλεονέκτημα από τη λήψη υπερβολικής χρηματοδότησης και την επιστροφή της μέσω μερισμάτων. Η εταιρεία υπήρξε ιδιαιτέρως αποδοτική κατά τα συγκεκριμένα έτη (και δεν χρειαζόταν τα επιπλέον κεφάλαια για τη λειτουργία της), δεν έλαβε τραπεζικά δάνεια (και, επομένως, δεν επωφελήθηκε από καλύτερη πιστοληπτική ικανότητα) και δεν προέβη σε συγκεκριμένες εξαγορές.

(152) Με το σκεπτικό αυτό, οι ισπανικές αρχές αποσαφηνίζουν ότι η καταβολή των μερισμάτων κατά το έτος Ν αποφασίστηκε το έτος Ν-1 βάσει των διαθέσιμων λογιστικών αποτελεσμάτων για το έτος Ν-2. Επομένως, τα εν λόγω μερίσματα αποσκοπούσαν στη μείωση της υπεραντιστάθμισης που προέκυπτε από το έτος Ν-2, όπως εμφαίνεται και στη συνοπτική παρουσίαση του πίνακα 10.

Πίνακας 10

Μερίσματα και υπεραντιστάθμιση

(σε εκατ. ευρώ)

	Ποσό μερισμάτων	Έτος καταβολής	Σχετικό έτος υπεραντιστάθμισης	Ποσό υπεραντιστάθμισης του συγκεκριμένου έτους	Μειωμένη υπεραντιστάθμιση για το συγκεκριμένο έτος
	29,775	2006	2004	44,859	15,084
	30,576	2007	2005	47,294	16,718
	51,958	2008	2006	55,199	3,241
	38,966	2009	2007	39,441	0,475
	0,000	2010	2008	40,863	40,863
	0,000	2011	2009	45,919	45,919
	0,000	2012	2010	43,812	43,812
Σύνολο	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. **ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ UNIPOST**

(153) Στις 20 Μαρτίου 2018, η Unipost ενημέρωσε την Επιτροπή ότι τέθηκε υπό εκκαθάριση στις 19 Φεβρουαρίου 2018 και ότι θεωρεί ότι η ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Correos διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην πτώχευσή της.

(154) Κατά την άποψη της Unipost, η εν λόγω ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά ενίσχυση παρείχε στην Correos τη δυνατότητα να εφαρμόζει χαμηλότερες τιμές στις μη αποκλειστικές αγορές, θέτοντας σε εφαρμογή μια τιμολογιακή πολιτική η οποία δεν σχετιζόταν με τις δαπάνες της στις συγκεκριμένες μη αποκλειστικές αγορές.

7. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

7.1. *ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΥΠΚΥ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΤΟΥ 1998*

7.1.1. ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

(155) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές».

(156) Προκύπτει ότι, προκειμένου ένα χρηματοοικονομικό μέτρο να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, πρέπει να πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις: i) το μέτρο πρέπει να μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος μέλος και να έχει χορηγηθεί με κρατικούς πόρους, ii) πρέπει να προσφέρει οικονομικό πλεονέκτημα σε επιχειρήσεις, iii) το εν λόγω πλεονέκτημα πρέπει να είναι επιλεκτικό, και iv) το μέτρο πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να είναι πιθανό να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

7.1.1.1. ***Μέτρο που καταλογίζεται στο κράτος και χορηγείται με κρατικούς πόρους***

(157) Για να συνιστά ένα μέτρο κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, πρέπει να χορηγείται από το κράτος ή με κρατικούς πόρους. Οι κρατικοί πόροι περιλαμβάνουν όλους τους πόρους του δημόσιου τομέα ([34]), μεταξύ των οποίων και οι πόροι κρατικών φορέων (φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, ομοσπονδιακοί, περιφερειακοί ή άλλοι) ([35]).

(158) Οι αντισταθμίσεις για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 καταβλήθηκαν απευθείας από τον γενικό κρατικό προϋπολογισμό και, ως εκ τούτου, καταλογίζονται σαφώς στο κράτος και χορηγήθηκαν με κρατικούς πόρους.

7.1.1.2. ***Επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα προς όφελος μιας επιχείρησης***

A. **Επιλεκτικός χαρακτήρας**

(159) Προκειμένου να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, ένα κρατικό μέτρο πρέπει να ευνοεί «ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής». Επομένως, από τα μέτρα που ευνοούν επιχειρήσεις μόνον όσα παρέχουν πλεονέκτημα κατά τρόπο επιλεκτικό εμπίπτουν στην έννοια της ενίσχυσης.

(160) Οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ είναι σαφώς επιλεκτικές διότι ωφελούν μόνο μία επιχείρηση, την Correos.

B. **Η έννοια της επιχείρησης**

(161) Δημόσια χρηματοδότηση που χορηγείται σε οντότητα μπορεί να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση μόνον εάν η οντότητα αυτή είναι «επιχείρηση» κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ορίσει κατ' επανάληψη τις επιχειρήσεις ως οντότητες που ασκούν οικονομική δραστηριότητα ([36]). Συνεπώς, ο χαρακτηρισμός μιας οντότητας ως επιχείρησης εξαρτάται από τον χαρακτήρα της δραστηριότητάς της, ανεξαρτήτως του νομικού καθεστώτος αυτής και του τρόπου χρηματοδότησής της ([37]). Κατά γενικό κανόνα, πρέπει να θεωρείται ότι η δραστηριότητα έχει οικονομικό χαρακτήρα όταν συνίσταται στην προσφορά αγαθών και υπηρεσιών

([34]) Υπόθεση T-358/94, *Compagnie nationale Air France κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:T:1996:194, σκέψη 56.

([35]) Υπόθεση 248/84, *Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:C:1987:437, σκέψη 17· και συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-92/00 και T-103/00 *Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA and Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* EU:T:2002:61, σκέψη 57.

([36]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-180/98 έως C-184/98, *Pavel Pavlov κ.λπ. κατά Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, EU:C:2000:428, σκέψη 74.

([37]) Υπόθεση C-41/90, *Höfner & Fritz Elser κατά Macrotron GmbH*, EU:C:1991:161, σκέψη 21, και συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-180/98 έως C-184/98, *Pavel Pavlov κ.λπ. κατά Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten*, EU:C:2000:428, σκέψη 74.

στην αγορά ([38]). Οντότητα η οποία ασκεί τόσο οικονομικές όσο και μη οικονομικές δραστηριότητες πρέπει να θεωρείται επιχείρηση μόνον ως προς τον πρώτο τύπο δραστηριοτήτων ([39]). Το γεγονός και μόνο ότι η οντότητα δεν έχει κερδοσκοπικό σκοπό δεν σημαίνει απαραιτήτως ότι οι πράξεις της δεν είναι οικονομικού χαρακτήρα ([40]).

(162) Στην παρούσα υπόθεση, η Correos παρέχει ταχυδρομικές υπηρεσίες έναντι αμοιβής στην ισπανική αγορά και ανταγωνίζεται άλλους φορείς παροχής υπηρεσιών. Επομένως, η παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών στη συγκεκριμένη αγορά ισοδυναμεί με οικονομική δραστηριότητα. Οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ αποζημιώνουν την Correos για την παροχή ορισμένων από αυτές τις ταχυδρομικές υπηρεσίες και, κατ' επέκταση, αποζημιώνουν οικονομική δραστηριότητα. Κατά συνέπεια, ως προς τις δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται από τα επίμαχα μέτρα, η Correos πρέπει να χαρακτηριστεί επιχείρηση.

Γ. **Οικονομικό πλεονέκτημα**

(163) Για τους σκοπούς του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, ως πλεονέκτημα λογίζεται κάθε οικονομικό όφελος το οποίο μια επιχείρηση δεν θα είχε λάβει υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς, δηλαδή εάν δεν υπήρχε η κρατική παρέμβαση ([41]). Αυτό που έχει σημασία είναι μόνο το αποτέλεσμα του μέτρου στην επιχείρηση και όχι η αιτία ούτε ο στόχος της κρατικής παρέμβασης ([42]). Κάθε φορά που η οικονομική κατάσταση μιας επιχείρησης βελτιώνεται ως αποτέλεσμα της κρατικής παρέμβασης, υπάρχει πλεονέκτημα.

(164) Οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ αποσκοπούν στην κάλυψη του συνόλου ή μέρους του καθαρού κόστους με το οποίο επιβαρύνεται η Correos κατά την εκτέλεση της ΥΠΚΥ. Χωρίς την κρατική παρέμβαση, η Correos θα έπρεπε να επωμισθεί η ίδια το κόστος αυτό. Το υπό εκτίμηση μέτρο απαλλάσσει την Correos από ορισμένες δαπάνες των οικονομικών της δραστηριοτήτων και, συνεπώς, βελτιώνει την οικονομική κατάσταση της Correos. Ως εκ τούτου, και με την επιφύλαξη του ερωτήματος σχετικά με το αν το μέτρο πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην απόφαση Altmark, το υπό εκτίμηση μέτρο χορηγεί εκ πρώτης όψεως πλεονέκτημα στην Correos.

Δ. **Συμμόρφωση προς τα κριτήρια Altmark**

(165) Χορηγούμενη σε εταιρεία αντιστάθμιση για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας η οποία πληροί τα τέσσερα κριτήρια που καθορίζονται στην απόφαση Altmark του Δικαστηρίου θεωρείται ότι δεν παρέχει κανένα οικονομικό πλεονέκτημα και, ως εκ τούτου, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση ([43]). Τα εν λόγω τέσσερα κριτήρια, τα οποία πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, είναι τα ακόλουθα:

α) «[…] Πρώτον, η δικαιούχος επιχείρηση πρέπει να είναι πράγματι επιφορτισμένη με την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ενώ η υποχρέωση αυτή πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη […].

β) […] Δεύτερον, οι βασικές παράμετροι βάσει των οποίων υπολογίζεται η αντιστάθμιση πρέπει να έχουν προσδιοριστεί προηγουμένως αντικειμενικά και με διαφάνεια […].

γ) […] Τρίτον, η αντιστάθμιση δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους των δαπανών που πραγματοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εσόδων και ενός ευλόγου κέρδους για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών […].

δ) […] Τέταρτον, όταν η επιλογή της επιχειρήσεως στην οποία πρόκειται να ανατεθεί η εκπλήρωση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας σε συγκεκριμένη περίπτωση δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, παρέχουσας τη δυνατότητα επιλογής του υποψηφίου που είναι σε θέση να παράσχει τις

([38]) Υπόθεση C-118/85, *Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας*, EU:C:1987:283, σκέψη 7.
([39]) Υπόθεση C-82/01 P, *Aéroports de Paris κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:C:2002:617, σκέψη 74· και υπόθεση C-49/07, *Μοτοσυκλετιστική Ομοσπονδία Ελλάδος ΝΠΙΔ (ΜΟΤΟΕ) κατά Ελληνικού Δημοσίου*, EU:C:2008:376, σκέψη 25. Βλέπε επίσης ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις στην αντιστάθμιση για παροχή δημόσιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος (2012/C 8/02), σημείο 9.
([40]) Υπόθεση C-49/07, *Μοτοσυκλετιστική Ομοσπονδία Ελλάδος ΝΠΙΔ (ΜΟΤΟΕ) κατά Ελληνικού Δημοσίου*, EU:C:2008:376, σκέψη 27· και υπόθεση C-244/94, *Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Société Paternelle-Vie, Union des Assurances de Paris-Vie και Caisse d'Assurance et de Prévoyance Mutuelle des Agriculteurs κατά Ministère de l'Agriculture et de la Pêche*, EU:C:1995:392, σκέψη 21.
([41]) Υπόθεση C-39/94, *Syndicat français de l'Express international (SFEI) κ.λπ. κατά La Poste κ.λπ.*, EU:C:1996:285, σκέψη 60· και υπόθεση C-342/96, *Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:C:1999:210, σκέψη 41.
([42]) Υπόθεση C-173/73, *Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:C:1974:71, σκέψη 13.
([43]) Υπόθεση C-280/00, *Altmark Trans GmbH και Regierungspräsidium Magdeburg κατά Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, ECLI:EU:C:2003:415.

σχετικές υπηρεσίες με το μικρότερο για το κοινωνικό σύνολο κόστος, το επίπεδο της απαραίτητης αντισταθμίσεως πρέπει να καθορίζεται βάσει αναλύσεως των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη στον ίδιο τομέα, λαμβάνοντας υπόψη τα έσοδα και ένα εύλογο κέρδος από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών.»

(166) Όσον αφορά την αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos κατά την επίμαχη περίοδο, η Επιτροπή επιβεβαιώνει τις απόψεις που διατύπωσε στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016 ([44]) περί μη εκπλήρωσης του τρίτου και του τέταρτου κριτηρίου Altmark.

Το τρίτο κριτήριο Altmark

(167) Στην απόφαση που εξέδωσε στις 25 Ιανουαρίου 2012 σχετικά με την bpost ([45]), η Επιτροπή καθόρισε εύρος εύλογου κέρδους αναφοράς, εφαρμοστέο σε όλους τους φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ένωση. Η Επιτροπή καθόρισε το συγκεκριμένο επίπεδο κέρδους αναφοράς βάσει τριών μελετών εμπειρογνωμόνων (οι οποίες εκπονήθηκαν αντίστοιχα από τις εταιρείες WIK Consult, Deloitte και Charles River Associates). Το επίπεδο κέρδους αναφοράς που εφαρμόζεται σε όλους τους φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών (εκφραζόμενο ως κέρδη εκμετάλλευσης) βασίζεται στην παρατηρούμενη αποδοτικότητα συνόλων συγκρίσιμων εταιρειών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ταχυδρομείων και της παράδοσης δεμάτων σε διάφορες χώρες. Ειδικότερα, σε περιπτώσεις στις οποίες φορέας εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών εκτίθεται σε υψηλό βαθμό κινδύνου, εφαρμόζεται το εύρος αναφοράς [κέρδη εκμετάλλευσης 5,4-7,4 %], ενώ σε περιπτώσεις στις οποίες ο κίνδυνος είναι περιορισμένος χρησιμοποιείται το εύρος αναφοράς [κέρδη εκμετάλλευσης 3,6-4,8 %] ([46]).

(168) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, η Επιτροπή διατύπωσε την άποψη ότι η Correos ενδέχεται να έλαβε υπεραντιστάθμιση βάσει του υπολογισμού που παρατίθεται κατωτέρω (βλέπε πίνακα 11), κάνοντας χρήση του υψηλότερου ποσοστού κερδών εκμετάλλευσης αναφοράς που καθορίζεται στην υπόθεση bpost.

Πίνακας 11

Ενδεχόμενη υπεραντιστάθμιση της Correos

(σε εκατ. ευρώ)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Έσοδα ΥΠΚΥ	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Κόστος ΥΠΚΥ	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Καθαρό κόστος = Έξοδα-Έσοδα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Εύλογο κέρδος (βάσει κερδών εκμετάλλευσης 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Καθαρό κόστος + εύλογο κέρδος	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Επιτρεπόμενη αντιστάθμιση προς την Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Χορηγηθείσα αντιστάθμιση στην Correos	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Ενδεχόμενη υπεραντιστάθμιση = χορηγηθείσα αντιστάθμιση – επιτρεπόμενη αντιστάθμιση	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

([44]) Βλέπε σημεία 71-82 της απόφασης κίνησης της διαδικασίας του 2016.
([45]) Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 296-320 της απόφασης 2012/321/ΕΕ.
([46]) Στην περίπτωση της bpost εφαρμόστηκαν εύλογο επίπεδο κέρδους 4,8 % για τα έτη 2004 και 2005 και κέρδη εκμετάλλευσης 7,4 % για τα έτη 2006-2010. Βάσει αυτών των εύλογων επιπέδων κέρδους, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η bpost είχε λάβει υπεραντιστάθμιση, η οποία οδήγησε σε ανάκτηση 417 εκατ. EUR (βλέπε http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_el.htm).

(169) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos ([47]) διατύπωσαν ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με τις αμφιβολίες της Επιτροπής (βλέπε σημεία 4.1.1 και 5.1.1):

α) Η μεθοδολογία ΚΑΚ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επαληθευτεί αν πληρούται το τρίτο κριτήριο Altmark.

β) Η ισπανική μεθοδολογία συνιστά έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ.

γ) Δεδομένου ότι οι αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην Correos αντιστοιχούν στο ΚΑΚ της ΥΠΚΥ, δεν υπάρχει καμία υπεραντιστάθμιση και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται το τρίτο κριτήριο Altmark.

δ) Η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εφαρμόζεται σε σχέση με την εκπλήρωση του τρίτου κριτηρίου Altmark λόγω της χρήσης της μεθοδολογίας ΚΑΚ και, κατ' επέκταση, λόγω της χρήσης της ισπανικής μεθοδολογίας.

ε) Οι ισπανικές αρχές πρότειναν επίσης εναλλακτική λύση για την εφαρμογή της μεθοδολογίας κατανομής του κόστους που οδηγεί σε διαφορετικό αποτέλεσμα από εκείνο στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή.

(170) Αυτά τα διαφορετικά επιχειρήματα εξετάζονται κατωτέρω.

— Η μεθοδολογία ΚΑΚ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επαληθευτεί αν πληρούται το τρίτο κριτήριο Altmark.

(171) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos εκτιμούν ότι η εκπλήρωση του τρίτου κριτηρίου Altmark μπορεί να επαληθευτεί μέσω της μεθοδολογίας ΚΑΚ (δηλαδή ότι η απουσία υπεραντιστάθμισης που απαιτείται βάσει του τρίτου κριτηρίου Altmark μπορεί να επαληθευτεί με τη σύγκριση μεταξύ του ΚΑΚ της ΥΓΟΣ και της αντιστάθμισης που χορηγήθηκε στον φορέα παροχής της ΥΓΟΣ).

(172) Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η απόφαση Altmark εκδόθηκε στις 29 Ιουλίου 2003. Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι, κατά την έκδοση της απόφασης αυτής, η μοναδική εφαρμοστέα μέθοδος για τον υπολογισμό του καθαρού κόστους των ΥΓΟΣ ήταν η μεθοδολογία κατανομής του κόστους. Στην ίδια την απόφαση Altmark γίνεται λόγος για τις δαπάνες και τα έσοδα που προκύπτουν βάσει των οποίων προσδιορίζεται αδιαμφισβήτητα η μεθοδολογία κατανομής του κόστους, ενώ το ΚΑΚ στηρίζεται ουσιαστικά στην έννοια του αποφευχθέντος κόστους (το οποίο συνιστά εξ ορισμού κόστος με το οποίο δεν επιβαρύνθηκε η εταιρεία).

(173) Η μεθοδολογία κατανομής του κόστους προβλεπόταν στο πλαίσιο του 2005 για τις ΥΓΟΣ ([48]), το οποίο εφαρμόστηκε από τις 29 Νοεμβρίου 2005 έως την 31η Ιανουαρίου 2012, και χρησίμευσε ως βάση για διάφορες αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με την αντιστάθμιση της ΥΠΚΥ κατά την περίοδο εκείνη ([49]). Αποτελεί επίσης τη μεθοδολογία που πρέπει να χρησιμοποιείται βάσει του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, εάν δεν είναι δυνατή η εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ ([50]). Η μεθοδολογία ΚΑΚ θεσπίστηκε επισήμως από την Επιτροπή ως έγκυρος τρόπος υπολογισμού του καθαρού κόστους της ΥΠΚΥ μόνο με την οδηγία 2008/6/ΕΚ (η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2011) και το πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ (το οποίο τέθηκε σε ισχύ την 31η Ιανουαρίου 2012).

(174) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποσαφηνίσει ότι η έννοια της κρατικής ενίσχυσης αποτελεί αντικειμενική και νομική έννοια που ορίζεται απευθείας από τη Συνθήκη ([51]). Επομένως, δεν θα ήταν ορθό να τροποποιηθεί αναδρομικά η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για την εκτίμηση της ύπαρξης ενίσχυσης στο πλαίσιο της απόφασης Altmark προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τις επιλογές της Επιτροπής στο πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ, στο οποίο περιγράφονται οι προϋποθέσεις συμβατότητας ορισμένων αντισταθμίσεων για ΥΓΟΣ. Σε κάθε περίπτωση, όπως διευκρινίζεται στην αιτιολογική σκέψη 172, ερμηνεία αυτού του είδους αντιβαίνει στο γράμμα της απόφασης.

(175) Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή δεν συμμερίζεται την άποψη ότι η μεθοδολογία ΚΑΚ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επαλήθευση της συμμόρφωσης προς το τρίτο κριτήριο της απόφασης Altmark.

— Η ισπανική μεθοδολογία συνιστά έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ

(176) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos υποστηρίζουν ότι η ισπανική μεθοδολογία συνιστά έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ που αναγνωρίζεται ως κατάλληλη μέθοδος υπολογισμού του καθαρού κόστους της ΥΠΚΥ στην οδηγία 2008/6/ΕΚ του και στο πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

([47]) Δεδομένου ότι οι παρατηρήσεις της Ισπανίας και της Correos συγκλίνουν σε μεγάλο βαθμό, η Επιτροπή θα αναφέρεται στη συνέχεια του παρόντος εγγράφου στις παρατηρήσεις των ισπανικών αρχών και/ή της Correos. Στις περισσότερες περιπτώσεις διατυπώνεται η ίδια παρατήρηση από αμφότερα τα μέρη, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις διατυπώνεται μόνο από ένα εκ των μερών.

([48]) Ανακοίνωση της Επιτροπής: Κοινοτικό πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας (2005) (ΕΕ C 297 της 29.11.2005, σ. 4).

([49]) Βλέπε, ιδίως, απόφαση 2012/321/ΕΕ και απόφαση 2012/636/ΕΕ.

([50]) Βλέπε υποσημείωση 2 στο σημείο 21 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ. Η συγκεκριμένη μεθοδολογία κατανομής του κόστους περιγράφεται στα σημεία 28 κ. επ. του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

([51]) Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2008, *British Aggregates κατά Επιτροπής*, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, σκέψη 111.

(177) Η Επιτροπή εκτιμά ότι, ακόμη και αν η μεθοδολογία ΚΑΚ μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την επαλήθευση της συμμόρφωσης προς το τρίτο κριτήριο της απόφασης Altmark, κάτι που δεν συμβαίνει, είναι σαφές ότι η ισπανική μεθοδολογία δεν μπορεί να θεωρηθεί έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ.

(178) Πρώτον, επισημαίνεται ότι, όπως αναγνώρισαν οι ίδιες οι ισπανικές αρχές, η ισπανική μέθοδος εφαρμόζει τη μεθοδολογία κατανομής του κόστους στον αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ (βλέπε αιτιολογική σκέψη 139). Κατά τις ισπανικές αρχές, μόνο η προσέγγιση που εφαρμόστηκε στον μη αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ (στον οποίο το καθαρό κόστος ισούται με το άθροισμα των ζημιών των ζημιογόνων τμημάτων του μη αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ) θα μπορούσε δυνητικά να συγκριθεί με ΚΑΚ (βλέπε αιτιολογική σκέψη 139). Η εν λόγω διττή προσέγγιση φαίνεται εγγενώς αντιφατική προς τη μεθοδολογία ΚΑΚ, όπως περιγράφεται ([52]) και εφαρμόζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την πρακτική της σε θέματα λήψης αποφάσεων ([53]), η οποία επιβάλλει τη σύγκριση της κατάστασης ολόκληρης της εταιρείας με και χωρίς την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας (εν προκειμένω την ΥΠΚΥ).

(179) Ακόμη και αν ληφθεί υπόψη μόνο ο μη αποκλειστικός τομέας ΥΠΚΥ, η ισπανική μεθοδολογία παρουσιάζει επίσης ορισμένες διαφορές σε σχέση με τη μεθοδολογία ΚΑΚ όπως περιγράφεται και εφαρμόζεται στο πλαίσιο της πρακτικής της Επιτροπής σε θέματα λήψης αποφάσεων.

(180) Πρώτον, η ισπανική μεθοδολογία δεν φαίνεται να στηρίζεται σε ρεαλιστικό αντιπαράδειγμα, το οποίο αποτελεί σημαντικό στοιχείο της μεθοδολογίας καθαρού αποφευχθέντος κόστους. Πράγματι, η ισπανική μεθοδολογία εξετάζει απλώς εκ των υστέρων τις ζημίες των ζημιογόνων κέντρων κόστους. Οι ισπανικές αρχές προβάλλουν το επιχείρημα ότι η μεθοδολογία τους βασίζεται σε έμμεσο αντιπαράδειγμα: οποιοσδήποτε ιδιωτικός φορέας εκμετάλλευσης θα καταργούσε τα εν λόγω ζημιογόνα κέντρα κόστους απουσία υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας (βλέπε αιτιολογική σκέψη 139). Ωστόσο, η εν λόγω προσέγγιση δεν φαίνεται να περιγράφει μια πραγματική επιχειρηματική στρατηγική, η οποία προϋποθέτει τον εκ των προτέρων καθορισμό των κέντρων κόστους που θα καταργηθούν, διότι δεν είναι δυνατόν να αναμένεται από τον φορέα εκμετάλλευσης να γνωρίζει εκ των προτέρων τα συγκεκριμένα κέντρα κόστους που θα είναι ζημιογόνα. Επιπλέον, η ισπανική μεθοδολογία φαίνεται να υποδηλώνει ότι τα κέντρα κόστους θα μπορούσαν να καταργούνται και να αναδημιουργούνται κατά βούληση από έτος σε έτος κατά την περίοδο αξιολόγησης, και αυτό δεν αποτελεί ρεαλιστικό αντιπαράδειγμα.

(181) Εξάλλου, η ισπανική μεθοδολογία δεν διορθώνει τον αντίκτυπο της παύσης εκτέλεσης αυτών των μη αποδοτικών ροών διακίνησης στην αποδοτικότητα άλλων προϊόντων και υπηρεσιών (ΥΠΚΥ ή μη ΥΠΚΥ), όπως απαιτείται επίσης βάσει της μεθοδολογίας ΚΑΚ.

(182) Τέλος, η ισπανική μεθοδολογία δεν λαμβάνει υπόψη άυλα οφέλη και οφέλη της αγοράς ούτε περιλαμβάνει κίνητρα αποτελεσματικότητας σε σχέση με το κόστος, όπως απαιτείται βάσει της μεθοδολογίας ΚΑΚ.

(183) Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι η ισπανική μεθοδολογία συνιστά έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ.

— Δεδομένου ότι οι αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην Correos αντιστοιχούν στο ΚΑΚ της ΥΠΚΥ, δεν υπάρχει καμία υπεραντιστάθμιση και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται το τρίτο κριτήριο Altmark.

(184) Όπως διευκρινίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 172 έως 175, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι η μεθοδολογία ΚΑΚ είναι κατάλληλη για την επαλήθευση της συμμόρφωσης προς το τρίτο κριτήριο Altmark· επιπλέον, όπως επεξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 176 έως 183, η Επιτροπή δεν θεωρεί την ισπανική μεθοδολογία έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ.

(185) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αντισταθμίσεις που χορηγήθηκαν στην Correos σύμφωνα με την ισπανική μεθοδολογία δεν αντιστοιχούν στο ΚΑΚ της ΥΠΚΥ και ότι, ακόμη και αν αντιστοιχούσαν, το στοιχείο αυτό δεν θα ήταν επαρκές για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση προς το τρίτο κριτήριο Altmark.

([52]) Όπως περιγράφεται, για παράδειγμα, στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής που συνοδεύει την έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες και ιδίως στο παράρτημα σχετικά με τον υπολογισμό του καθαρού κόστους της υποχρέωσης παροχής καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας. Περαιτέρω καθοδήγηση παρέχεται στην πρακτική της Επιτροπής σε θέματα κρατικών ενισχύσεων από το 2012.

([53]) Βλέπε, για παράδειγμα, απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2015, στην υπόθεση SA.43243 (2015/N) – Κρατικές αντισταθμίσεις χορηγηθείσες στην Poste Italiane SpA για την παροχή καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας κατά τις περιόδους 2012-2015 και 2016-2019 (ΕΕ C 104 της 18.3.2016, σ. 1), απόφαση της Επιτροπής της 1ης Αυγούστου 2014, στην υπόθεση SA.35608 (2014/C) – Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ) - Αντιστάθμιση για τη χρηματοδότηση παροχής καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας (ΕΕ C 348 της 3.10.2014, σ. 48), και απόφαση της Επιτροπής της 5ης Αυγούστου 2016, στην υπόθεση SA.38869 (2014/N) – Αντιστάθμιση της Poczta Polska για το καθαρό κόστος της ΥΠΚΥ 2013-2015 (ΕΕ C 284 της 5.8.2016, σ. 1).

— Η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εφαρμόζεται σε σχέση με την εκπλήρωση του τρίτου κριτηρίου Altmark λόγω της χρήσης της μεθοδολογίας ΚΑΚ και, κατ' επέκταση, λόγω της χρήσης της ισπανικής μεθοδολογίας.

(186) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos υποστηρίζουν ότι η Ισπανία μπορούσε να έχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη σε σχέση με την εκπλήρωση του τρίτου κριτηρίου Altmark λόγω της χρήσης της μεθοδολογίας ΚΑΚ και της ισπανικής μεθοδολογίας.

(187) Όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ([54]) ότι όταν η ενίσχυση δεν έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και συνιστά, επομένως, παράνομη ενίσχυση, δεν είναι δυνατόν να προβληθεί η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά συνέπεια, εκτός από τις περιπτώσεις εξαιρετικών περιστάσεων, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά τη νομιμότητα της χορηγηθείσας ενίσχυσης παρά μόνον εάν η ενίσχυση είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή.

(188) Η Ισπανία δεν κοινοποίησε ποτέ τις αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ στην Επιτροπή, παρά τη δημοσιότητα που έδωσε η Επιτροπή στην πρακτική της σε θέματα κρατικών ενισχύσεων στον τομέα των ταχυδρομείων ([55]). Ειδικότερα, η συμμόρφωση προς τις προϋποθέσεις της υπόθεσης Altmark αξιολογείται σε διάφορες δημόσια διαθέσιμες αποφάσεις της Επιτροπής για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των ταχυδρομείων και σε καμία από αυτές δεν έγινε δεκτή η μεθοδολογία ΚΑΚ ως κατάλληλο μέσο για την επαλήθευση της συμμόρφωσης προς το τρίτο κριτήριο Altmark. Επιπλέον, σε αρκετές αποφάσεις παρέχεται ν καθοδήγηση σχετικά με την προσέγγιση της Επιτροπής όσον αφορά τη μεθοδολογία ΚΑΚ ([56]) και είναι σαφές, στη βάση αυτή, ότι η ισπανική μεθοδολογία δεν αντιστοιχεί στη μεθοδολογία ΚΑΚ όπως εφαρμόζεται από την Επιτροπή (όπως διευκρινίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 177 έως 183).

(189) Η Επιτροπή εκτιμά ότι η έκθεση NERA, η οποία εκδόθηκε το 1998 (και η οποία δεν έχει δεσμευτική ισχύ), δεν μπορεί να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά την αξιολόγηση της ύπαρξης ενίσχυσης σε αντισταθμίσεις για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας, η οποία περιγράφεται με σαφήνεια στην απόφαση Altmark του 2003 και στην πρακτική λήψης αποφάσεων της Επιτροπής μετά την εν λόγω απόφαση.

— Οι ισπανικές αρχές πρότειναν επίσης εναλλακτική λύση για την εφαρμογή της μεθοδολογίας κατανομής του κόστους που οδηγεί σε διαφορετικό αποτέλεσμα από εκείνο στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή.

(190) Οι ισπανικές αρχές προτείνουν διάφορες προσεγγίσεις για τον υπολογισμό της υπεραντιστάθμισης της ΥΠΚΥ (βλέπε σημείο 5.3.1).

(191) Χωρίς να εκφέρει άποψη στο παρόν στάδιο όσον αφορά αυτές τις εναλλακτικές προσεγγίσεις, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οδηγούν επίσης στο συμπέρασμα ότι η Correos έλαβε υπεραντιστάθμιση για την εκτέλεση των υπηρεσιών του μη αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ. Βάσει των ανωτέρω δεν πληρούται το τρίτο κριτήριο Altmark.

Το τέταρτο κριτήριο Altmark

(192) Όσον αφορά το τέταρτο κριτήριο Altmark, δεν αμφισβητείται το γεγονός ότι η ανάθεση της ΥΠΚΥ δεν ήταν αποτέλεσμα ανοικτής διαδικασίας σύναψης δημόσιων συμβάσεων, αλλά ότι ανατέθηκε απευθείας στην Correos από τις ισπανικές αρχές.

(193) Ωστόσο, οι ισπανικές αρχές υποστήριξαν ότι η Correos λαμβάνει αντιστάθμιση βάσει του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση. Προς επίρρωση του ισχυρισμού αυτού, οι ισπανικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή μελέτη της Frontier Economics.

(194) Σκοπός της συγκεκριμένης μελέτης είναι η συγκριτική ανάλυση του κόστους της Correos και του κόστους άλλων ευρωπαϊκών φορέων εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών που είναι υπεύθυνοι για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ, ώστε να αποδειχθεί ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos πληρούν το τέταρτο κριτήριο Altmark. Στη μελέτη χρησιμοποιείται οικονομετρικό μοντέλο για την εκτίμηση του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται υποθετική μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση βάσει πληροφοριών από διάφορους ευρωπαϊκούς φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών ΥΠΚΥ. Το πραγματικό κόστος της Correos συγκρίνεται με το κόστος με το οποίο θα επιβαρυνόταν η συγκεκριμένη υποθετική μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση, εάν βρισκόταν σε κατάσταση (π.χ. όσον αφορά την πυκνότητα δικτύου) παρόμοια με εκείνη της Correos. Τα αποτελέσματα της μελέτης υποδηλώνουν ότι το κόστος με το οποίο επιβαρύνθηκε η Correos κατά την περίοδο 2005-2010 ήταν κατώτερο του αντίστοιχου κόστους της υποθετικής μέσης επιχείρησης με χρηστή διαχείριση, όπως εκτιμήθηκε από το οικονομετρικό μοντέλο.

([54]) Υπόθεση C-471/09 P, Diputación Foral de Vizcaya κ.λπ. κατά Επιτροπής, ECLI:EU:C:2011:521, σκέψη 65.
([55]) Δελτία Τύπου, δημοσίευση αποφάσεων στον δικτυακό τόπο της.
([56]) Βλέπε υποσημείωση 53.

(195) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, η Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες ως προς το ότι η υποθετική μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση που ορίζεται στη μελέτη θα αποτελούσε πράγματι αποδοτικό φορέα εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών. Πράγματι, δεν καταδείχθηκε ότι οι φορείς ΥΠΚΥ που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό αυτής της επιχείρησης αναφοράς συνιστούν αποδοτικούς φορείς εκμετάλλευσης. Αντιθέτως, στη μελέτη αναφέρεται απλώς ότι οι συγκεκριμένοι φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών θεωρούνται ότι «έχουν χρηστή διαχείριση και είναι κατάλληλα εξοπλισμένοι, διότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως στοιχείο που να αποδεικνύει ότι είναι μη αποδοτικοί ή ότι έχουν κίνητρα ώστε να λειτουργούν με μη αποδοτικό τρόπο». Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό δύσκολα μπορεί να γίνει δεκτό, εάν ληφθεί μάλιστα υπόψη ότι το σύνολο περιλαμβάνει φορείς ΥΠΚΥ ([57]) που έλαβαν αντιστάθμιση ΥΠΚΥ, και για τους οποίους η Επιτροπή έχει ήδη εκδώσει αποφάσεις στις οποίες κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κόστος με το οποίο επιβαρύνθηκαν δεν μπορεί να θεωρηθεί αποδοτικό κόστος ([58]).

(196) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos υποστηρίζουν ότι, στις αποφάσεις της σχετικά με τις αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στα Ελληνικά Ταχυδρομεία και στην Poste Italiane, η Επιτροπή δεν ανέφερε επισήμως ότι ο φορέας εκμετάλλευσης δεν ήταν αποδοτικός (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 62 και 95). Επισημαίνεται ότι, βασιζόμενη σε σύγκριση με σύνολο φορέων εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών, η Επιτροπή απέρριψε παρόμοια προσέγγιση στην απόφαση Poste Italiane του 2012 ([59]) για τον λόγο ότι δεν μπορούσε να συναχθεί από τις διαθέσιμες πληροφορίες ότι οι εν λόγω φορείς εκμετάλλευσης ήταν αποδοτικοί. Η Επιτροπή εμμένει στην άποψή της ότι δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί απλώς ότι οι φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών είναι, κατά μέσο όρο, οικονομικά αποδοτικοί, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της συνεχούς αναδιάρθρωσης που έχει αντίκτυπο στον συγκεκριμένο τομέα.

(197) Επιπλέον, η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ προς την Correos καθορίστηκε βάσει της ισπανικής μεθοδολογίας, η οποία αποτελεί, κατά τις ισπανικές αρχές, εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ. Αυτό φαίνεται να αντιβαίνει στο γράμμα του τέταρτου κριτηρίου Altmark, το οποίο παραπέμπει στο κόστος με το οποίο επιβαρύνεται επιχείρηση με χρηστή διαχείριση.

(198) Τέλος, όπως διευκρινίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 167 και 168, η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν πληρούται το τρίτο κριτήριο Altmark, διότι η μεθοδολογία που χρησιμοποίησαν οι ισπανικές αρχές φαίνεται να οδήγησε σε ποσά αντιστάθμισης τα οποία υπερέβαιναν το καθαρό κόστος της ΥΠΚΥ για την Correos (συμπεριλαμβανομένου ενός εύλογου κέρδους). Αυτό σημαίνει ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το κόστος με το οποίο επιβαρύνεται η Correos είναι το κόστος επιχείρησης με χρηστή διαχείριση, εξακολουθεί να μην είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos καθορίστηκε βάσει του κόστους αυτού.

(199) Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να συναχθεί ότι το επίπεδο της αντιστάθμισης που χορηγήθηκε στην Correos καθορίστηκε βάσει ανάλυσης του κόστους με το οποίο επιβαρύνεται μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη δραστηριοποιούμενη στον ίδιο τομέα, λαμβανομένων υπόψη των εσόδων και ενός εύλογου κέρδους από την εκτέλεση των υποχρεώσεων.

Συμπέρασμα

(200) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, εν προκειμένω, δεν πληρούνται δύο από τις τέσσερις προϋποθέσεις της υπόθεσης Altmark, οι οποίες πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, και, ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι αντισταθμίσεις παρέχουν πλεονέκτημα στην Correos.

7.1.1.3. ***Νόθευση του ανταγωνισμού και επίπτωση στις συναλλαγές***

(201) Η δημόσια στήριξη σε επιχειρήσεις συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης μόνον εάν «νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό» και μόνο στον βαθμό που «επηρεάζει τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές».

(202) Όσον αφορά την αρχή της νόθευσης του ανταγωνισμού, μέτρο που χορηγείται από το κράτος θεωρείται ότι νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό όταν είναι ικανό να βελτιώσει την ανταγωνιστική θέση της δικαιούχου επιχείρησης σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις τις οποίες ανταγωνίζεται ([60]). Για πρακτικούς λόγους, η νόθευση του ανταγωνισμού τεκμαίρεται μόλις το κράτος παράσχει οικονομικό πλεονέκτημα σε επιχείρηση δραστηριοποιούμενη σε ελευθερωμένο τομέα στον οποίο υπάρχει, ή θα μπορούσε να υπάρχει, ανταγωνισμός.

([57]) Π.χ. Ελληνικά Ταχυδρομεία, Poste Italiane.
([58]) Βλέπε απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση SA.33989 (2012/NN) – Μέτρα που εφάρμοσε η Ιταλία υπέρ της Poste Italiane (ΕΕ C 77 της 15.3.2013, σ. 12), και απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση SA.35608 (2014/C) – Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ) – Αντιστάθμιση για τη χρηματοδότηση παροχής καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας.
([59]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 50 στην υπόθεση SA.33989 (2012/NN) – Μέτρα που εφάρμοσε η Ιταλία υπέρ της Poste Italiane.
([60]) Υπόθεση 730/79, *Philip Morris Holland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:C:1980:209, σκέψη 11· και συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 έως 607/97, T-1/98, T-3/98 έως T-6/98 και T-23/98, *Alzetta Mauro* κ.λπ. *κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:T:2000:151, σκέψη 80.

(203) Όσον αφορά την αρχή του επηρεασμού των συναλλαγών, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι ενισχύσεις υπέρ επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά είναι ικανές να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών ([61]). Στον τομέα των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, ο αντίκτυπος των συναλλαγών δεν αποκλείεται εκ προοιμίου λόγω του τοπικού ή περιφερειακού χαρακτήρα της παρεχόμενης υπηρεσίας. Παρότι δεν υπάρχει αυστηρό κατώτατο όριο ή ποσοστό κάτω του οποίου μπορεί να θεωρηθεί ότι οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών δεν επηρεάζονται, το περιορισμένο πεδίο της οικονομικής δραστηριότητας, όπως αποδεικνύεται ενδεχομένως από πολύ χαμηλό κύκλο εργασιών, καθιστά λιγότερο πιθανό τον αντίκτυπο στις συναλλαγές.

(204) Όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η Correos δραστηριοποιείται στις αγορές ταχυδρομικών αντικειμένων και δεμάτων, οι οποίες χαρακτηρίζονται από έντονο ανταγωνισμό με άλλους φορείς παροχής υπηρεσιών από διάφορα κράτη μέλη (δηλαδή οι Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal και Royal Mail). Κατά συνέπεια, είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι κάθε μέτρο υπέρ της Correos είναι ικανό να επηρεάσει τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

7.1.1.4. ***Συμπέρασμα***

(205) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω παρατηρήσεων, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 πληρούν τα σωρευτικά κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και ότι, ως εκ τούτου, το μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

7.1.2. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ Η ΝΕΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

(206) Το άρθρο 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου ([62]) προβλέπει ότι ως υφιστάμενη ενίσχυση νοούνται «όλες οι ενισχύσεις οι οποίες υφίσταντο πριν από την έναρξη ισχύος της ΣΛΕΕ στα οικεία κράτη μέλη». Ως εκ τούτου, κάθε καθεστώς ενισχύσεων που υπήρχε στην Ισπανία πριν από την προσχώρησή της στην ΕΟΚ την 1η Ιανουαρίου 1986 θα πρέπει να θεωρηθεί υφιστάμενη ενίσχυση.

(207) Στο άρθρο 1 στοιχείο γ) του ίδιου κανονισμού παρέχεται ο εξής ορισμός: «"νέα ενίσχυση": κάθε ενίσχυση, δηλαδή τα καθεστώτα ενισχύσεων και οι μεμονωμένες ενισχύσεις, οι οποίες δεν αποτελούν υφιστάμενη ενίσχυση, καθώς και οι μεταβολές υφιστάμενων ενισχύσεων». Σύμφωνα με το Δικαστήριο, προκειμένου να εξακριβωθεί αν η ενίσχυση έχει μεταβληθεί, είναι αποφασιστικό να εξεταστεί αν οι διατάξεις που την προβλέπουν έχουν τροποποιηθεί ([63]). Σε μεταγενέστερες αποφάσεις, το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισαν περαιτέρω το είδος τροποποίησης των διατάξεων που προβλέπουν την ενίσχυση το οποίο μετατρέπει υφιστάμενη ενίσχυση σε νέα ενίσχυση. Σύμφωνα με το Γενικό Δικαστήριο, «μόνο στην περίπτωση που η τροποποίηση επηρεάζει την ίδια την ουσία του αρχικού καθεστώτος μεταβάλλεται το καθεστώς αυτό σε νέο καθεστώς ενισχύσεων. Όμως, δεν μπορεί να γίνει λόγος για τέτοια ουσιώδη τροποποίηση όταν το νέο στοιχείο μπορεί σαφώς να αποσπαστεί από το αρχικό καθεστώς.» ([64])

(208) Εν προκειμένω, αξίζει να σημειωθεί ότι, πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998, οι καθαρές συνολικές ζημίες της Correos (ανεξάρτητα από το αν οι ζημίες αυτές οφείλονταν σε δραστηριότητες ΥΠΚΥ ή μη) αντισταθμίζονταν απευθείας από τον ισπανικό κρατικό προϋπολογισμό. Μετά τη θέσπιση του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998, το κράτος περιόρισε τη δημόσια χρηματοδότηση προς την Correos στην αντιστάθμιση για την παροχή της πρόσφατα καθορισμένης και οριοθετημένης δραστηριότητας ΥΠΚΥ και όχι πλέον στις συνολικές καθαρές ζημίες της εταιρείας.

(209) Η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι ο χαρακτήρας της αντιστάθμισης ΥΠΚΥ μεταβλήθηκε ουσιωδώς με δύο τρόπους. Πρώτον, ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998 μείωσε το πεδίο εφαρμογής της αντιστάθμισης, περιορίζοντάς τη στις δραστηριότητες ΥΠΚΥ, σε αντίθεση με το παρελθόν, κατά το οποίο ήταν επιλέξιμες για αντιστάθμιση όλες οι δραστηριότητες της Correos (περιλαμβανομένων, δηλαδή, και των μη ΥΠΚΥ). Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή η μείωση του

([61]) Υπόθεση 730/79, *Philip Morris Holland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:C:1980:209, σκέψεις 11 και 12· και υπόθεση T-214/95, *Het Vlaamse Gewest κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:T:1998:77, σκέψεις 48-50.

([62]) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 9).

([63]) Υπόθεση C-44/93, *Namur-Les Assurances*, EU:C:1994:311, σκέψεις 28 και 35.

([64]) Βλέπε συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-195/01 και T-207/01, *Government of Gibraltar κατά Επιτροπής*, EU:T:2002:111, σκέψη 111.

πεδίου της αντιστάθμισης θεωρείται ότι συνιστά ουσιώδη μεταβολή και όχι απλή μείωση της αντιστάθμισης ([65]). Πράγματι, ανάλογα με την αντίστοιχη οικονομική κατάσταση των υπηρεσιών ΥΠΚΥ και μη ΥΠΚΥ, η μεταβολή μπορεί να συνεπάγεται αύξηση ή μείωση της αντιστάθμισης ([66]). Δεύτερον, η μέθοδος για τον καθορισμό του ποσού της αντιστάθμισης τροποποιήθηκε επίσης με το *Plan de Prestación* του 2000 (βλέπε αιτιολογική σκέψη 26). Πράγματι, ενώ η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ βασιζόταν αρχικά στις καθαρές ζημίες που υπέστη η Correos, το *Plan de Prestación* επέβαλε τη χρήση ειδικής μεθοδολογίας (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 27 και 28) για τον καθορισμό του ύψους της εν λόγω αντιστάθμισης.

(210) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εκτιμά ότι το καθεστώς μεταβλήθηκε σημαντικά μετά την προσχώρηση της Ισπανίας στην ΕΟΚ το 1986. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 δεν μπορούν να χαρακτηριστούν υφιστάμενη ενίσχυση για τους σκοπούς των κρατικών ενισχύσεων και, για τον λόγο αυτό, πρέπει να θεωρηθούν νέα ενίσχυση, τουλάχιστον από την έναρξη ισχύος του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 κατά το ίδιο έτος.

7.1.3. ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(211) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, στον βαθμό που συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση δεν έχουν κοινοποιηθεί βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Επομένως, οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ συνιστούν παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589.

7.1.4. ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

7.1.4.1. ***Νομική βάση***

A. **Συμβατότητα βάσει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης**

(212) Στον βαθμό που οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ υπέρ της Correos ισοδυναμούν με κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, πρέπει να αξιολογηθεί η συμβατότητά τους με την εσωτερική αγορά. Οι λόγοι για τους οποίους μέτρο κρατικής ενίσχυσης μπορεί ή πρέπει να κηρυχθεί συμβατό με την εσωτερική αγορά απαριθμούνται στο άρθρο 106 παράγραφος 2 και στο άρθρο 107 παράγραφοι 2 και 3 της Συνθήκης.

(213) Δεδομένου ότι οι ισπανικές αρχές έχουν διαβεβαιώσει επανειλημμένως ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 συνιστούν αντιστάθμιση για την εκτέλεση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ), η συμβατότητα των αντισταθμίσεων αυτών με την εσωτερική αγορά θα πρέπει να αξιολογηθεί βάσει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι

«[ο]ι επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλίου υπόκεινται στους κανόνες των Συνθηκών ιδίως στους κανόνες ανταγωνισμού, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί. Η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν πρέπει να επηρεάζεται σε βαθμό ο οποίος θα αντέκειτο προς το συμφέρον της Ένωσης.».

B. **Χρονικά όρια εφαρμογής της δέσμης μέτρων του 2012 για τις ΥΓΟΣ**

(214) Η Επιτροπή καθόρισε τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων εφαρμόζει το άρθρο 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης σε διάφορα έγγραφα, εκ των οποίων τα πλέον πρόσφατα είναι το πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ και η απόφαση του 2012 για τις ΥΓΟΣ ([67]) (εφεξής, από κοινού, «δέσμη μέτρων του 2012 για τις ΥΓΟΣ»). Προηγουμένως, η Επιτροπή είχε εκδώσει και εφαρμόσει τις προϋποθέσεις για την αξιολόγηση της συμβατότητας βάσει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης που καθορίζονται στο πλαίσιο του 2005 για τις ΥΓΟΣ ([68]) και στην απόφαση του 2005 για τις ΥΓΟΣ ([69]).

([65]) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1), τροποποιήσεις καθαρά τυπικού ή διοικητικού χαρακτήρα, οι οποίες δεν είναι ικανές να επηρεάσουν την εκτίμηση του συμβιβάσιμου του εκάστοτε μέτρου ενίσχυσης με την κοινή αγορά, καθώς και αύξηση του αρχικού προϋπολογισμού ενός υφιστάμενου καθεστώτος ενισχύσεων κατά ποσοστό έως 20 % δεν λογίζονται ως μεταβολή υφιστάμενης ενίσχυσης.

([66]) Για παράδειγμα, εάν οι υπηρεσίες ΥΠΚΥ ήταν ζημιογόνοι, αλλά συνολικά η εταιρεία κατέγραφε κέρδη, δεν επρόκειτο να χορηγηθεί αντιστάθμιση, ενώ κάποια αντιστάθμιση μπορούσε να χορηγηθεί μετά τη μεταβολή. Εναλλακτικά, εάν η εταιρεία κατέγραφε ζημίες συνολικά, παρά την ιδιαιτέρως αποδοτική ΥΠΚΥ, θα μπορούσε να λάβει αντιστάθμιση.

([67]) Απόφαση 2012/21/ΕΕ

([68]) Κοινοτικό πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας (ΕΕ C 297 της 29.11.2005, σ. 4).

([69]) Απόφαση 2005/842/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2005, για την εφαρμογή του άρθρου 86 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΕΕ L 312 της 29.11.2005, σ. 67).

(215) Όσον αφορά την απόφαση του 2012 για τις ΥΓΟΣ, δεδομένου ότι το ποσό των αντισταθμίσεων ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos κατά την περίοδο 2004-2010 υπερβαίνει τα 15 εκατ. EUR ετησίως, οι αντισταθμίσεις αυτές δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης του 2012 για τις ΥΓΟΣ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 αυτής. Δεν εμπίπτουν ούτε στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης του 2005 για τις ΥΓΟΣ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 αυτής.

(216) Κατά το τρέχον στάδιο ανάπτυξης της εσωτερικής αγοράς, οι κρατικές ενισχύσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης ΥΓΟΣ του 2012 μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με το άρθρο 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης εφόσον είναι αναγκαίες για τη διαχείριση των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος και δεν επηρεάζουν την ανάπτυξη των συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται στο συμφέρον της Ένωσης ([70]).

(217) Το πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ περιγράφει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτυγχάνεται η ισορροπία αυτή. Ωστόσο, σύμφωνα με το σημείο 69 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, δεδομένου ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ κατά την περίοδο 2004-2010 συνιστούν παράνομη κρατική ενίσχυση, οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στα επόμενα σημεία του εν λόγω πλαισίου δεν εφαρμόζονται για την εκτίμηση της συμβατότητας βάσει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης που διενεργεί η Επιτροπή:

— σημείο 14: δέουσα συνεκτίμηση των αναγκών παροχής δημόσιων υπηρεσιών κατά την ανάθεση συγκεκριμένης ΥΓΟΣ στον φορέα·

— σημείο 19: συμμόρφωση προς τους κανόνες δημόσιων συμβάσεων της ΕΕ κατά την ανάθεση ΥΓΟΣ·

— σημείο 20: απουσία διάκρισης·

— σημείο 24 (κ. επ.): εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ για τον υπολογισμό του καθαρού κόστους·

— σημείο 39 (κ. επ.): κίνητρα αποδοτικότητας·

— σημείο 60: διαφάνεια.

(218) Κατά συνέπεια, στην ενότητα που ακολουθεί η Επιτροπή θα αξιολογήσει τις αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ βάσει του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, μη λαμβανομένων υπόψη των προαναφερόμενων σημείων, και θα εξακριβώσει αν οι αντισταθμίσεις αυτές είναι σύμφωνες προς τις λοιπές προϋποθέσεις που καθορίζονται στο εν λόγω πλαίσιο.

7.1.4.2. ***Συμβατότητα βάσει του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ***

A. **Πραγματική υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος που αναφέρεται στο άρθρο 106 της Συνθήκης**

(219) Η υπηρεσία που ανέθεσε το ισπανικό Δημόσιο στην Correos είναι η καθολική ταχυδρομική υπηρεσία, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/6/ΕΚ το οποίο ορίζει ως εξής: «Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι χρήστες να απολαύουν του δικαιώματος καθολικής υπηρεσίας, που αντιστοιχεί στην προσφορά ταχυδρομικών υπηρεσιών συγκεκριμένης ποιότητας μονίμως σε όλα τα σημεία της επικράτειας, σε τιμές προσιτές για όλους τους χρήστες.». Όπως επισημαίνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 8 της οδηγίας 2008/6/ΕΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/ΕΚ, οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, όπως ορίζονται στην οδηγία για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, αναγνωρίζονται από την Ένωση ως πραγματικές υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης.

B. **Ανάγκη πράξης ανάθεσης για τον καθορισμό των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας και τον τρόπο υπολογισμού της αντιστάθμισης**

(220) Όπως επισημαίνεται στο τμήμα 2.3 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, σύμφωνα με την έννοια των ΥΓΟΣ κατά το άρθρο 106 της Συνθήκης, η ευθύνη για τη διαχείριση ΥΓΟΣ ανατίθεται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση με μία ή περισσότερες πράξεις.

(221) Στις πράξεις αυτές πρέπει να προσδιορίζονται ειδικότερα:

(1) ο ακριβής χαρακτήρα της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας και η διάρκεια ισχύος της·

(2) η επιχείρηση και η γεωγραφική περιοχή τις οποίες αφορά·

([70]) Βλέπε σημείο 11 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

(3) ο χαρακτήρας των αποκλειστικών δικαιωμάτων που παραχωρούνται στον φορέα εκμετάλλευσης·

(4) η περιγραφή του μηχανισμού αντιστάθμισης και οι παράμετροι για τον υπολογισμό, την παρακολούθηση και την επανεξέταση της αντιστάθμισης·

(5) οι ρυθμίσεις για την αποφυγή και την επιστροφή της ενδεχόμενης υπεραντιστάθμισης.

(222) Ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998 και το Plan de Prestación του 2000, που ήταν οι σχετικές πράξεις ανάθεσης για την περίοδο 2004-2010, ορίζουν σαφώς την Correos ως την επιχείρηση στην οποία ανατίθεται η ΥΠΚΥ. Η οικεία γεωγραφική περιοχή είναι το σύνολο της εθνικής επικράτειας της Ισπανίας.

(223) Το άρθρο 19 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 ορίζει, περαιτέρω, τα αποκλειστικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται στην Correos. Στα δικαιώματα αυτά συγκαταλέγεται, για παράδειγμα, η χρήση του σήματος «España», της λέξης «Correos» και των σχετικών συμβόλων.

(224) Το *Plan de Prestación* του 2000 προβλέπει μηχανισμό για τον υπολογισμό του καθαρού κόστους της ΥΠΚΥ (η ισπανική μεθοδολογία), ο οποίος χρησιμοποιείται ως βάση για τον υπολογισμό του ποσού της αντιστάθμισης ([71]). Επομένως, μπορεί να θεωρηθεί ότι ο μηχανισμός αντιστάθμισης και οι παράμετροι για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης έχουν καθοριστεί.

(225) Δεδομένου ότι βάσει της ισπανικής μεθοδολογίας προβλέπεται ότι το ποσό των αντισταθμίσεων ΥΠΚΥ θα πρέπει να αντιστοιχεί σε εκ των υστέρων υπολογισμό του καθαρού κόστους, μπορεί να γίνει δεκτό ότι το σύστημα σχεδιάστηκε για την αποφυγή της υπεραντιστάθμισης, υπό τον όρο ότι η μεθοδολογία υπολογισμού θεωρείται αξιόπιστη. Παρότι η Επιτροπή αμφισβητεί τη δυνατότητα εφαρμογής της ισπανικής μεθοδολογίας, αυτό δεν θεωρείται ότι επηρεάζει τη συμμόρφωση προς την προϋπόθεση για την πρόβλεψη μηχανισμών προς αποφυγή της υπεραντιστάθμισης.

(226) Η Επιτροπή φρονεί, συνεπώς, ότι η ανάθεση στην Correos μπορεί να θεωρηθεί σύμφωνη προς το πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

Γ. **Διάρκεια της περιόδου ανάθεσης**

(227) Όπως αναφέρεται στο τμήμα 2.4 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, «[η] διάρκεια της περιόδου μιας ανάθεσης θα πρέπει να αιτιολογείται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, όπως η ανάγκη απόσβεσης μη μεταβιβάσιμων στοιχείων πάγιου ενεργητικού. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της περιόδου ανάθεσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνει την περίοδο που απαιτείται για την απόσβεση των σημαντικότερων στοιχείων ενεργητικού που απαιτείται για την παροχή της ΥΓΟΣ.»

(228) Ο νόμος για τα ταχυδρομεία του 1998 δεν προσδιόριζε τη διάρκεια ισχύος της ανάθεσης της ΥΠΚΥ στην Correos. Ωστόσο, η ανάθεση έληξε το 2011, όταν τέθηκε σε ισχύ ο νέος νόμος για τα ταχυδρομεία του 2010 και, ως εκ τούτου, η πραγματική διάρκεια ισχύος της ανάθεσης ήταν 12 έτη.

(229) Πρώτον, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι η συγκεκριμένη απαίτηση του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ μπορεί να καταστήσει ασυμβίβαστη ενίσχυση που προηγείται χρονικά της έναρξης ισχύος του εν λόγω πλαισίου. Πράγματι, οι στόχοι της παροχής περιορισμένης διάρκειας ισχύος που περιλαμβάνονται στο πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ χρησιμεύουν για να διασφαλίζεται ότι το κράτος επανεξετάζει τακτικά την κατάσταση στην αγορά, αφενός, για να εξακριβώσει ότι η διατήρηση μιας δημόσιας υπηρεσίας εξακολουθεί να είναι δικαιολογημένη και, αφετέρου, για να επιτρέψει τον ανταγωνισμό για τη χορήγηση της εν λόγω δημόσιας υπηρεσίας μέσω της εφαρμογής των κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις. Οι εν λόγω στόχοι δεν είναι δυνατόν να επιδιωχθούν για μέτρο το οποίο ολοκληρώθηκε στο παρελθόν και, κατ' επέκταση, δεν είναι δυνατόν να καταστήσουν ασυμβίβαστες τις αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν έως το 2010 ([72]).

(230) Επιπλέον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η δωδεκαετής διάρκεια ισχύος της ανάθεσης δεν φαίνεται υπερβολική και είναι παρόμοια με τις περιόδους ανάθεσης που ισχύουν για άλλους φορείς ΥΠΚΥ στην ΕΕ ([73]).

(231) Επομένως, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η δωδεκαετής διάρκεια ισχύος δεν θα υπερβαίνει την περίοδο απόσβεσης των σημαντικότερων στοιχείων ενεργητικού που χρησιμοποιεί η Correos για την εκτέλεση της ΥΠΚΥ, όπως απαιτείται βάσει του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

([71]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη (28).
([72]) Η διάταξη θα μπορούσε να εφαρμοστεί σε μέτρο που ξεκίνησε στο παρελθόν και είναι ακόμη σε ισχύ. Στην περίπτωση αυτή, θα μπορούσε ενδεχομένως να ζητηθεί τροποποίηση ή ακόμη και παύση της ανάθεσης.
([73]) Βλέπε, για παράδειγμα, *La Poste* (Γαλλία), *Poste Italiane* (Ιταλία) και *ΕΛΤΑ* (Ελλάδα): και στις τρεις περιπτώσεις δεκαπέντε έτη.

Δ. **Συμμόρφωση με την οδηγία 2006/111/ΕΚ της Επιτροπής** ([74])

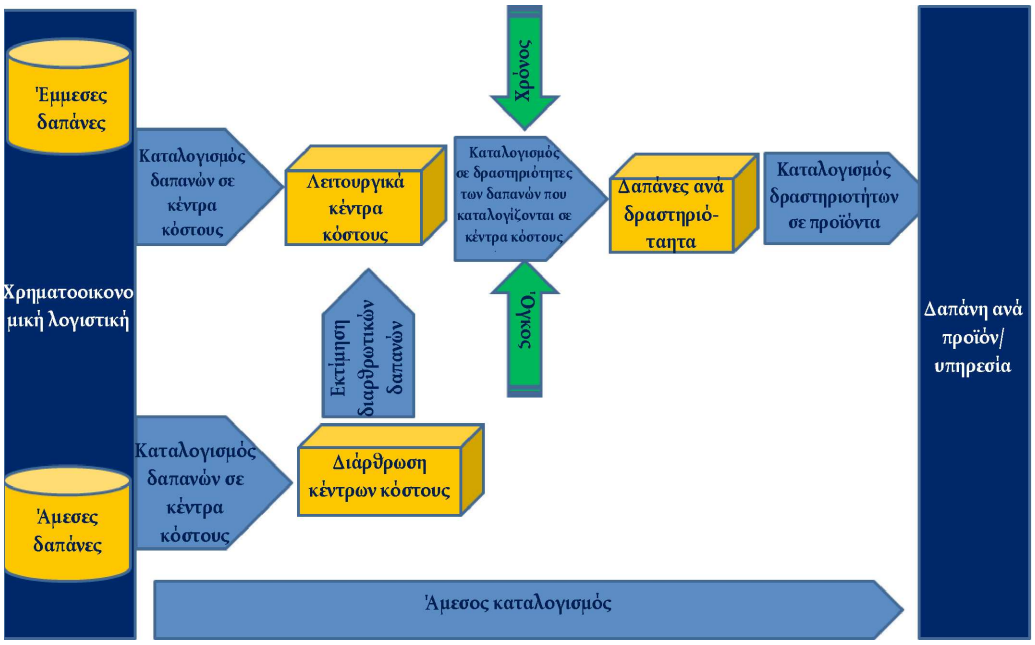
(232) Σύμφωνα με το σημείο 18 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ, «η ενίσχυση θεωρείται συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης μόνο όταν η επιχείρηση συμμορφώνεται, κατά περίπτωση, με την οδηγία 2006/111/ΕΚ για τη διαφάνεια των χρηματοοικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων καθώς και για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια εντός ορισμένων επιχειρήσεων».

(233) Το άρθρο 29 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 επιβάλλει την τήρηση χωριστών λογαριασμών εντός του εσωτερικού λογιστικού συστήματος του φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας.

(234) Η υποχρέωση αυτή εκτελείται κυρίως μέσω του διατάγματος FOM/2447/2004, της 12ης Ιουλίου 2004, περί «αναλυτικής λογιστικής και λογιστικού διαχωρισμού». Η Επιτροπή επαλήθευσε ότι οι αρχές που προβλέπονται στον συγκεκριμένο κανονισμό είναι σύμφωνες, ως προς την κατανομή του άμεσου και του έμμεσου κόστους, προς τις αρχές που θεσπίζονται στο πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ ([75]).

(235) Επιπλέον, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, οι ισπανικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή λεπτομερή περιγραφή του συστήματος αναλυτικής λογιστικής της Correos, η οποία παρουσιάζεται συνοπτικά στο διάγραμμα.

Σύστημα κατανομής κόστους της Correos

(236) Όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 235, το σύστημα λογιστικού καταλογισμού των στοιχείων κόστους της Correos βασίζεται σε αντίστοιχη μεθοδολογία, η οποία ονομάζεται κοστολόγηση βάσει δραστηριοτήτων. Το σύστημα κοστολόγησης βάσει δραστηριοτήτων είναι ιδιαίτερη έκφανση της μεθόδου πλήρους κατανομής του κόστους, η οποία συνάδει με τις εφαρμοστέες διατάξεις του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ ([76]) και είναι επίσης σύμφωνη προς τις ειδικές απαιτήσεις του τομέα όσον αφορά τη χωριστή λογιστική που προβλέπονται στο άρθρο 14 της οδηγίας για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες.

(237) Το αναλυτικό μοντέλο της Correos περιλαμβάνει ουσιαστικά τα ακόλουθα στάδια:

(1) Καθορισμός του κόστους που πρόκειται να καταλογιστεί από τον λογαριασμό αποτελέσματος: Το 2005 οι καταλογιστέες δαπάνες ανήλθαν σε περίπου […] δισεκατ. EUR.

([74]) Οδηγία 2006/111/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 2006, για τη διαφάνεια των χρηματοοικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων καθώς και για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια εντός ορισμένων επιχειρήσεων (ΕΕ L 318 της 17.11.2006, σ. 17).
([75]) Βλέπε σημείο 31 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ.
([76]) Βλέπε σημείο 44 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ.

(2) Καταλογισμός δαπανών σε κέντρα κόστους:

α) Μικρό ποσοστό των δαπανών ([…]% – περίπου […] εκατ. EUR το 2005) καταλογίζεται απευθείας σε τελικά προϊόντα.

β) Το μεγαλύτερο μέρος των καταλογιστέων δαπανών ([…]% – […] δισεκατ. EUR) καταλογίζεται σε κέντρα κόστους.

Τα κέντρα κόστους (το 2005 υπήρχαν […] κέντρα κόστους) είναι η βασική μονάδα του συστήματος αναλυτικής λογιστικής. Ορίζονται ως μονάδα κατανάλωσης πόρων που είναι συναφείς από άποψη λογιστικού καταλογισμού των στοιχείων κόστους.

Το σύστημα αναλυτικής λογιστικής της Correos προβαίνει σε διάκριση μεταξύ:

— των λειτουργικών κέντρων κόστους, τα οποία καταναλώνουν πόρους που συνδέονται άμεσα με τα τελικά προϊόντα και τις υπηρεσίες (π.χ. ταχυδρομείο). Το 2005 υπήρχαν […] λειτουργικά κέντρα κόστους στο σύστημα αναλυτικής λογιστικής της Correos. Το 2005 καταλογίστηκε στα λειτουργικά κέντρα κόστους ποσό ύψους […] δισεκατ. EUR·

— των διαρθρωτικών κέντρων κόστους, τα οποία συγκεντρώνουν τις διαρθρωτικές δαπάνες που δεν συνδέονται άμεσα με τα τελικά προϊόντα και τις υπηρεσίες. Αντιστοιχούν ιδίως στις λειτουργίες υποστήριξης, διοίκησης, διαχείρισης ανθρώπινων πόρων και ΤΠ. το 2005 υπήρχαν 180 διαρθρωτικά κέντρα κόστους στο σύστημα αναλυτικής λογιστικής της Correos. Το 2005 καταλογίστηκε στα διαρθρωτικά κέντρα κόστους ποσό ύψους […] εκατ. EUR.

γ) Οι δαπάνες που καταλογίζονται σε διαρθρωτικά κέντρα κόστους κατανέμονται στη συνέχεια σε λειτουργικά κέντρα κόστους βάσει σχέσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ λειτουργικών κέντρων κόστους και διαρθρωτικών κέντρων κόστους.

(3) Καταλογισμός σε δραστηριότητες των δαπανών που καταλογίζονται σε κέντρα κόστους:

Οι δραστηριότητες είναι ομάδα ομοιογενών καθηκόντων που αποσκοπούν στην παροχή τελικών υπηρεσιών ή στην υποστήριξη της παροχής τους (π.χ. διαλογή διά χειρός, αυτόματη διαλογή, μεταφορά κ.λπ.). Το 2005 στο σύστημα αναλυτικής λογιστικής της Correos διακρίνονται 16 δραστηριότητες.

Οι δαπάνες που καταλογίζονται σε λειτουργικά κέντρα κόστους κατανέμονται σε δραστηριότητες βάσει της κατανάλωσης των πόρων των κέντρων κόστους από τις δραστηριότητες.

(4) Καταλογισμός του κόστους των δραστηριοτήτων σε κάθε τελικό προϊόν και υπηρεσία:

Το κόστος καταλογίζεται σε τελικά προϊόντα και υπηρεσίες βάσει της αιτιώδους συνάφειάς του με τις δραστηριότητες.

(5) Καθορισμός των εσόδων για κάθε τελικό προϊόν και υπηρεσία

Για τον καθορισμό των εσόδων εφαρμόζονται τα ακόλουθα βήματα:

α) Πρώτον, το ποσό των εσόδων που πρόκειται να κατανεμηθεί καθορίζεται από τον λογαριασμό αποτελέσματος: Το 2005 τα καταλογιστέα έσοδα ανήλθαν σε περίπου […] δισεκατ. EUR.

β) Μέρος των εσόδων αυτών ([…]%-[…] δισεκατ. EUR το 2005) αντιστοιχεί σε άμεσες πωλήσεις καταχωρισμένες στο σύστημα τιμολόγησης της Correos και μπορεί να καταλογιστεί απευθείας σε τελικά προϊόντα και υπηρεσίες.

γ) Τα υπόλοιπα έσοδα ([…]% – […] εκατ. EUR το 2005) που δεν είναι καταχωρισμένα στο σύστημα τιμολόγησης, αλλά έχουν διάφορες προελεύσεις, κατανέμονται στα τελικά προϊόντα και στις υπηρεσίες βάσει πίνακα ποσοστών που καταρτίστηκε κατόπιν μελετών της Correos όσον αφορά την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των καταχωρισμένων εσόδων και των προϊόντων και υπηρεσιών που δημιούργησαν τα εν λόγω έσοδα.

(6) Με τον τρόπο αυτό μπορεί να υπολογιστεί το περιθώριο κέρδους ανά τελικό προϊόν και υπηρεσία.

(238) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το σύστημα αναλυτικής λογιστικής που εφαρμόζει η Correos είναι κατάλληλο για τον διαχωρισμό των δραστηριοτήτων ΥΠΚΥ από τις δραστηριότητες μη ΥΠΚΥ, καθώς και για τον διαχωρισμό, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων ΥΠΚΥ, των αποκλειστικών από τις μη αποκλειστικές δραστηριότητες.

(239) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Correos συμμορφώθηκε προς την οδηγία 2006/111/ΕΚ.

Α. **Ποσό της αντιστάθμισης**

Κατάλληλη μέθοδος υπολογισμού

(240) Το σημείο 21 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ ορίζει ότι «[…] [τ]ο ποσό της αντιστάθμισης δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την κάλυψη του κόστους για την εκπλήρωση της υποχρέωσης παροχής της δημόσιας υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένου ενός εύλογου κέρδους». Επισημαίνονται επίσης τα εξής: «[…] Εάν η επιχείρηση αναπτύσσει επίσης δραστηριότητες εκτός του πεδίου της ΥΓΟΣ, οι δαπάνες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μπορούν να καλύπτουν τις συνολικές άμεσες δαπάνες που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας και κατάλληλη συνεισφορά στις έμμεσες δαπάνες που είναι κοινές στην ΥΓΟΣ και σε άλλες δραστηριότητες. Οι δαπάνες που συνδέονται με ενδεχόμενες δραστηριότητες εκτός του πεδίου της ΥΓΟΣ πρέπει να περιλαμβάνουν το σύνολο των άμεσων δαπανών, καθώς και κατάλληλη συνεισφορά στις κοινές δαπάνες.».

(241) Το σημείο 24 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ ορίζει ότι «[τ]ο καθαρό κόστος που απαιτείται, ή που αναμένεται να απαιτηθεί, για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας πρέπει να υπολογίζεται με βάση τη μεθοδολογία καθαρού αποφευχθέντος κόστους, όταν αυτό ζητείται από τη νομοθεσία της Ένωσης ή την εθνική νομοθεσία και, σε άλλες περιπτώσεις, όταν αυτό είναι δυνατό.».

(242) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, η Επιτροπή έκρινε ότι, δεδομένου ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 χορηγήθηκαν ως παράνομη ενίσχυση πριν από την έναρξη ισχύος του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ την 31η Ιανουαρίου 2012, το σημείο 69 του εν λόγω πλαισίου απέκλειε ρητώς την εφαρμογή του σημείου 24 του πλαισίου και, κατ' επέκταση, την εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ σε παράνομη ενίσχυση.

(243) Πράγματι, στην υποσημείωση 2 του σημείου 21 του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση που η μεθοδολογία ΚΑΚ δεν μπορεί να εφαρμοστεί (ή, όπως στην προκειμένη περίπτωση, δεν έχει εφαρμογή), το καθαρό κόστος πρέπει να καθοριστεί ως τα έξοδα μείον τα έσοδα από την εκτέλεση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Αυτή η «μεθοδολογία κατανομής του κόστους» περιγράφεται στα σημεία 28 κ. επ. του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ. Θεωρήθηκε η κατάλληλη μεθοδολογία για τον υπολογισμό της αντιστάθμισης ΥΓΟΣ βάσει του πλαισίου του 2005 για τις ΥΓΟΣ, το οποίο εφαρμόστηκε από τις 29 Νοεμβρίου 2005 έως την 31η Ιανουαρίου 2012, και χρησίμευσε ως βάση για διάφορες αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με την αντιστάθμιση ΥΠΚΥ κατά την περίοδο εκείνη ([77]).

(244) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos αμφισβήτησαν ειδικά το επιχείρημα αυτό στις παρατηρήσεις τους, υποστηρίζοντας ότι το πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ δεν εμποδίζει τη χρήση του ΚΑΚ, αλλά επιτρέπει απλώς να μην χρησιμοποιείται πριν από την έναρξη ισχύος του (βλέπε, ιδίως αιτιολογική σκέψη 98).

(245) Η Επιτροπή εκτιμά ότι η αποδοχή της χρήσης της μεθοδολογίας ΚΑΚ για παράνομη ενίσχυση που χορηγήθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ θα επέτρεπε στα κράτη μέλη να αποκομίζουν πλεονέκτημα από τη μη κοινοποίηση παράνομων ενισχύσεων αυτού του είδους, διότι θα μπορούσαν να επιλέγουν μεταξύ της μεθοδολογίας της κατανομής του κόστους και της μεθοδολογίας ΚΑΚ, ενώ τα κράτη μέλη που κοινοποίησαν τις αντισταθμίσεις ΥΓΟΣ που χορήγησαν, όπως προβλέπεται από τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, υποχρεώθηκαν να χρησιμοποιήσουν μόνο μία μέθοδο, δηλαδή τη μέθοδο της κατανομής του κόστους. Ως εκ τούτου, μια τέτοια προσέγγιση, αφενός, παρέχει τη δυνατότητα στην Ισπανία να αποκομίσει πλεονέκτημα από την παράβαση των υποχρεώσεων κοινοποίησης και, αφετέρου, συνεπάγεται πιθανή παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή εμμένει στην άποψη ότι στην παρούσα περίπτωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο η λογιστική μέθοδος.

(246) Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν έκανε δεκτή εν προκειμένω τη χρήση της μεθοδολογίας ΚΑΚ –κατά τα οριζόμενα στο πλαίσιο του 2012 για τις ΥΓΟΣ και στην οδηγία 2008/6/ΕΚ όπως διευκρινίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 176 έως 183, η Επιτροπή εκτιμά ότι η ισπανική μεθοδολογία δεν μπορεί να θεωρηθεί έγκυρη εφαρμογή της μεθοδολογίας ΚΑΚ, σε αντίθεση με τα προβαλλόμενα επιχειρήματα από τις ισπανικές αρχές και/ή την Correos.

(247) Ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από τη δυνητική εγγενή αξία της, η ισπανική μεθοδολογία συνιστά μέθοδο η οποία ουδέποτε αναγνωρίστηκε από την Επιτροπή, ούτε πριν από την έναρξη ισχύος του πλαισίου του 2012 για τις ΥΓΟΣ ούτε μετά την έναρξη ισχύος του πλαισίου αυτού.

(248) Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή εκτιμά ότι η μοναδική μέθοδος που μπορεί να χρησιμοποιηθεί είναι η λογιστική μέθοδος, η οποία αποτελούσε τη μοναδική μέθοδο αναφοράς κατά τον χρόνο χορήγησης των αντισταθμίσεων ΥΠΚΥ και χρησίμευσε ως βάση για διάφορες αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με την αντιστάθμιση ΥΠΚΥ κατά την περίοδο εκείνη.

([77]) Βλέπε, ιδίως, απόφαση 2012/321/ΕΕ και απόφαση 2012/636/ΕΕ.

Κατάλληλες τιμές αναφοράς για το εύλογο κέρδος

(249) Όπως διευκρινίζεται στην αιτιολογική σκέψη 167, στην απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2012 σχετικά με την bpost, η Επιτροπή καθόρισε εύρος εύλογου κέρδους αναφοράς εφαρμοστέο σε όλους τους φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών στην Ένωση.

(250) Οι ισπανικές αρχές αμφισβήτησαν τη δυνατότητα εφαρμογής αυτών των τιμών αναφοράς στην Correos, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι κάθε περίπτωση θα πρέπει να αξιολογείται μεμονωμένα. Η Επιτροπή κάλεσε τις ισπανικές αρχές να παράσχουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την ισπανική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών προκειμένου να αξιολογηθεί η σκοπιμότητα της χρήσης διαφορετικών τιμών αναφοράς για την Correos. Ωστόσο, οι εν λόγω πληροφορίες δεν διαβιβάστηκαν. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα εφαρμόσει στην υπό εξέταση υπόθεση το εύρος εύλογου κέρδους αναφοράς που καθορίστηκε στην υπόθεση bpost.

Αξιολόγηση της εναλλακτικής προσέγγισης που πρότειναν οι ισπανικές αρχές

(251) Σε περίπτωση που η Επιτροπή εφαρμόσει τη λογιστική μέθοδο στις αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998, οι ισπανικές αρχές υποστήριξαν ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία (βλέπε σημείο 5.3.1):

— Χωριστή αξιολόγηση των αντισταθμίσεων που χορηγήθηκαν στον αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ και στον μη αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ

— Μείωση της υπεραντιστάθμισης μέσω των μερισμάτων που κατέβαλε η Correos.

(252) Τα επιχειρήματα αυτά αναλύονται στις αιτιολογικές σκέψεις 253 έως 263.

— Χωριστή αξιολόγηση των αντισταθμίσεων που χορηγήθηκαν στον αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ και στον μη αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ

(253) Οι ισπανικές αρχές υποστήριξαν ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που έλαβε η Correos για την παροχή των αποκλειστικών και μη αποκλειστικών υπηρεσιών θα πρέπει να αξιολογηθούν χωριστά.

(254) Κατόπιν ανάλυσης των επιχειρημάτων που πρόβαλαν οι ισπανικές αρχές κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή εκτιμά ότι ο διαχωρισμός μεταξύ αποκλειστικού και μη αποκλειστικού τομέα μπορεί να γίνει δεκτός για τους ακόλουθους λόγους:

— τα επιχειρήματα προς επίρρωση της διαφοροποίησης των δύο διαφορετικών ΥΓΟΣ φαίνονται εύλογα (ειδικότερα, το πλαίσιο εκτέλεσης των υποχρεώσεων διαφέρει μεταξύ αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ και μη αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ)·

— ο διαχωρισμός συνάδει πλήρως με τον τρόπο υπολογισμού της αντιστάθμισης ΥΠΚΥ, βάσει του οποίου γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ των αποκλειστικών και των μη αποκλειστικών υπηρεσιών που παρουσιάζουν σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των δύο τομέων. Όπως διευκρινίζεται από τις ισπανικές αρχές, ενώ η μεθοδολογία κατανομής του κόστους εφαρμόστηκε στις αποκλειστικές υπηρεσίες ΥΠΚΥ, στις μη αποκλειστικές υπηρεσίες ΥΠΚΥ εφαρμόστηκε διαφορετική προσέγγιση και συγκεκριμένα η μεθοδολογία ΚΑΚ. Παρότι η Επιτροπή διαφωνεί με τον χαρακτηρισμό αυτό, συμφωνεί ότι η μεθοδολογία υπολογισμού παρουσιάζει σημαντικές διαφορές μεταξύ του αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ και του μη αποκλειστικού τομέα ΥΠΚΥ.

(255) Η Επιτροπή επιθυμεί να τονίσει ότι η αποδοχή του διαχωρισμού αυτού σημαίνει ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ για τον αποκλειστικό τομέα και οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ για τον μη αποκλειστικό τομέα πρέπει να αξιολογηθούν χωριστά, χωρίς καμία μεταγενέστερη αντιστοίχιση των δύο αξιολογήσεων.

Με τον διαχωρισμό, η Επιτροπή επιβεβαιώνει ότι τα αποτελέσματα που παρουσιάζονται στο σημείο 5.3.1 είναι ορθά:

— απουσία υπεραντιστάθμισης προς την Correos για την παροχή των αποκλειστικών υπηρεσιών ΥΠΚΥ, καθώς η αντιστάθμιση για τις αποκλειστικές υπηρεσίες ΥΠΚΥ είναι ακριβώς ίση με το καθαρό λογιστικό κόστος της Correos·

— υπεραντιστάθμιση προς την Correos, για την παροχή των μη αποκλειστικών υπηρεσιών ΥΠΚΥ, ίση με το ποσό των αντισταθμίσεων ΥΠΚΥ που διατέθηκαν στον μη αποκλειστικό τομέα ΥΠΚΥ, καθώς το επίπεδο κέρδους των μη αποκλειστικών υπηρεσιών ΥΠΚΥ υπερέβαινε πάντα το μέγιστο επίπεδο κέρδους αναφοράς που λήφθηκε υπόψη στην υπόθεση bpost.

(256) Επομένως, η υπεραντιστάθμιση που έλαβε η Correos για την παροχή των μη αποκλειστικών υπηρεσιών ισούται με 317,387 εκατ. EUR (σε ονομαστικές τιμές).

— Μείωση της υπεραντιστάθμισης μέσω των μερισμάτων που κατέβαλε η Correos.

(257) Οι ισπανικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι η υπεραντιστάθμιση προς την Correos θα πρέπει να μειωθεί κατά το ποσό των μερισμάτων που κατέβαλε η Correos την περίοδο 2004-2010 (περίπου 151 εκατ. EUR).

(258) Καταρχήν, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι τα μερίσματα αποτελούν κατάλληλο τρόπο μείωσης της υπεραντιστάθμισης, όπως επισημαίνεται στην υπόθεση Dansk Statsbaner ([78]). Στην παρούσα υπόθεση, ωστόσο, η Επιτροπή αντιλαμβάνεται ότι, δεδομένων των ειδικών περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης, η καταβολή μερισμάτων αποτελούσαν πιθανώς τον μοναδικό πρακτικό τρόπο περιορισμού του αντικτύπου της υπεραντιστάθμισης προς την Correos λόγω των υψηλών κερδών της στον μη αποκλειστικό τομέα.

(259) Πρώτον, η Επιτροπή συμφωνεί ότι η Ισπανία παρείχε επαρκή στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν ότι η απόφαση καταβολής μερισμάτων προήλθε από το ισπανικό κράτος (το οποίο χρησιμοποίησε τη θέση του ως μοναδικού μετόχου της) και όχι από την ίδια τη διοίκηση της Correos.

(260) Εκτός από το γεγονός ότι το κράτος συμπεριέλαβε τα εν λόγω μερίσματα στον προϋπολογισμό του πολύ πριν από την πραγματική καταβολή τους, στοιχείο που τείνει να καταδείξει ότι το κράτος είχε τον έλεγχο της απόφασης αυτής, είναι επίσης δύσκολο να προσδιοριστεί το οικονομικό συμφέρον της Correos, ως εταιρείας, να καταβάλει μερίσματα στο κράτος κατά τη συγκεκριμένη περίοδο. Τα συνήθη κίνητρα των εταιρειών για την ανταμοιβή του μετόχου τους (προσέλκυση επενδυτών, εξασφάλιση μελλοντικής χρηματοδότησης, απόδειξη της καλής οικονομικής κατάστασης της εταιρείας) δεν φαίνεται να ασκούν επιρροή στην υπό κρίση περίπτωση, στην οποία το κράτος είναι ο μοναδικός μέτοχος και στην οποία η συνεχής χρηματοδότηση της εταιρείας από το κράτος ήταν εξασφαλισμένη έως το 2010. Για τους λόγους αυτούς, λαμβανομένου υπόψη του ισχύοντος εκείνη την περίοδο ειδικού νομικού πλαισίου, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η απόφαση καταβολής μερισμάτων προέρχεται ουσιαστικά από το κράτος, το οποίο χρησιμοποίησε το συγκεκριμένο εργαλείο για την άντληση κεφαλαίων από την εταιρεία.

(261) Όσον αφορά το ισπανικό κράτος, η καταβολή σημαντικών αντισταθμίσεων ΥΠΚΥ και η ταυτόχρονη είσπραξη μερισμάτων μπορεί να φαίνεται ανακόλουθη, αλλά μπορεί να γίνει κατανοητή εάν ληφθεί υπόψη ότι τα μερίσματα αποτελούσαν στην πραγματικότητα τρόπο μείωσης της ενδεχόμενης υπερχρηματοδότησης που έπρεπε σε κάθε περίπτωση να καταβληθεί στην Correos βάσει του Plan de Prestación του 2000. Πράγματι, δεδομένου ότι η Ισπανία είχε υπογράψει σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας, στην οποία καθορίζεται αυτομάτως το ποσό της αντιστάθμισης που πρέπει να καταβάλλεται στην Correos ανεξάρτητα από το πραγματικό επίπεδο κέρδους της εταιρείας, γίνεται αντιληπτό ότι, υπό ανάλογες περιστάσεις, τα μερίσματα θα μπορούσαν να διαδραματίζουν, εκ των πραγμάτων, τον ρόλο μηχανισμού ανάκτησης.

(262) Η Επιτροπή λαμβάνει επίσης υπόψη το γεγονός ότι τα εν λόγω μερίσματα προήλθαν ουσιαστικά από την υπεραντιστάθμιση των μη αποκλειστικών υπηρεσιών ΥΠΚΥ, οι οποίες η πηγή του κέρδους της Correos. Επιπλέον, η Correos, η οποία υπήρξε ιδιαίτερα αποδοτική κατά τα αντίστοιχα έτη, δεν φαίνεται να αποκόμισε κανένα ιδιαίτερο όφελος από τα κεφάλαια που είχε προσωρινά στη διάθεσή της: ειδικότερα, δεν έλαβε τραπεζικά δάνεια, τα οποία θα μπορούσαν να χορηγηθούν με ευνοϊκότερους όρους λόγω καλύτερης πιστοληπτικής ικανότητας, ούτε προέβη σε συγκεκριμένες εξαγορές.

(263) Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή κάνει δεκτή τη μείωση της υπεραντιστάθμισης που χορηγήθηκε στην Correos με την καταβολή των μερισμάτων από την Correos κατά την περίοδο 2004-2010.

(264) Στον πίνακα 12 παρατίθεται συνοπτική παρουσίαση του υπολογισμού του ονομαστικού ποσού ανάκτησης:

Πίνακας 12

Υπολογισμός της υπεραντιστάθμισης

(σε εκατ. ευρώ)

Μη αποκλειστικός τομέας ΥΠΚΥ	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Έσοδα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Κόστος	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

([78]) Βλέπε υποσημείωση 31. Ακόμη και αν τα μερίσματα λήφθηκαν υπόψη στην υπόθεση εκείνη, η Επιτροπή επισήμανε επίσης στην αιτιολογική σκέψη 345 της απόφασης ότι «η πολιτική των μερισμάτων δεν μπορεί να εξομοιωθεί με ρήτρα επιστροφής που να επιτρέπει την αναπροσαρμογή των αντισταθμίσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας και την αποφυγή υπεραντισταθμίσεων».

(σε εκατ. ευρώ)

Μη αποκλειστικός τομέας ΥΠΚΥ	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Σύνολο
Καθαρό κόστος = Έξοδα-Έσοδα	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Εύλογο κέρδος (βάσει κερδών εκμετάλλευσης 7,4 %)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Καθαρό κόστος + εύλογο κέρδος	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Επιτρεπόμενη αντιστάθμιση προς την Correos	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Χορηγηθείσα αντιστάθμιση στην Correos	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Υπεραντιστάθμιση = χορηγηθείσα αντιστάθμιση – επιτρεπόμενη αντιστάθμιση	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Τεκμαρτό μέρισμα	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Αναπροσαρμοσμένη υπεραντιστάθμιση = υπεραντιστάθμιση – μερίσματα	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(265) Η Επιτροπή καταλήγει καταρχάς στο συμπέρασμα ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 συνιστούν παράνομη κρατική ενίσχυση.

(266) Επιπροσθέτως, οι εν λόγω αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ συνιστούν ασυμβίβαστη ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης, στον βαθμό που παρείχαν υπεραντιστάθμιση στην Correos.

(267) Κατόπιν αφαίρεσης του μερίσματος, η υπεραντιστάθμιση ισούται με 166,112 εκατ. EUR.

(268) Στο πραγματικό ποσό που πρέπει να ανακτηθεί μπορεί να ληφθεί υπόψη φορολογική αναπροσαρμογή ([79]), όπως προβλέπεται στο σημείο 50 της ανακοίνωσης της Επιτροπής για τις ανακτήσεις ([80]), σύμφωνα με το οποίο «[ο]ι εθνικές αρχές δύνανται να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις του φορολογικού συστήματος για τον προσδιορισμό του ποσού που πρέπει να επιστραφεί. Όταν ο αποδέκτης της παράνομης και ασυμβίβαστης ενίσχυσης έχει καταβάλει φόρο επί της ληφθείσας ενίσχυσης, οι εθνικές αρχές δύνανται, σύμφωνα με τους εθνικούς φορολογικούς κανόνες τους, να λαμβάνουν υπόψη το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε σε προγενέστερο στάδιο ζητώντας την ανάκτηση μόνο του καθαρού ποσού που έλαβε ο αποδέκτης. Η Επιτροπή θεωρεί ότι σε τέτοιες περιπτώσεις οι εθνικές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι ο αποδέκτης δεν θα είναι σε θέση να επωφεληθεί από περαιτέρω φορολογική έκπτωση ισχυριζόμενος ότι η επιστροφή έχει μειώσει το φορολογητέο εισόδημά του, δεδομένου ότι αυτό θα σήμαινε ότι το καθαρό ποσό της ανάκτησης θα ήταν χαμηλότερο από το καθαρό ποσό που λήφθηκε αρχικά».

(269) Κατά συνέπεια, στο πραγματικό ποσό που πρέπει να ανακτηθεί μπορεί να ληφθεί υπόψη φορολογική αναπροσαρμογή, με την παραδοχή ότι η Ισπανία πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο 50 της ανακοίνωσης για τις ανακτήσεις. Το ποσό θα περιλαμβάνει επίσης τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία κάθε αντιστάθμιση ΥΠΚΥ τέθηκε στη διάθεση της Correos έως την ανάκτηση.

([79]) Οι ισπανικές αρχές ανέφεραν ότι προτίθενται να ζητήσουν φορολογική αναπροσαρμογή για τον υπολογισμό του ποσού που πρέπει να ανακτηθεί.
([80]) Ανακοίνωση της Επιτροπής – Για μια αποτελεσματική εφαρμογή των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες τα κράτη μέλη διατάσσονται να ανακτήσουν παράνομες και ασυμβίβαστες κρατικές ενισχύσεις (ΕΕ C 272 της 15.11.2007, σ. 4).

7.2. *ΟΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕ Η CORREOS: ΦΟΡΟΣ ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ (IBI) ΚΑΙ ΦΟΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ (IAE)*

7.2.1. ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

7.2.1.1. ***Μέτρο που καταλογίζεται στο κράτος και χορηγείται με κρατικούς πόρους***

(270) Το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης επιτάσσει να χορηγείται το μέτρο από το κράτος ή με κρατικούς πόρους υπό οποιαδήποτε μορφή. Η απώλεια φορολογικών εσόδων ισοδυναμεί με την κατανάλωση κρατικών πόρων υπό μορφή φορολογικών δαπανών.

(271) Όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο στην υπόθεση *Banco Exterior de España,* μέτρο με το οποίο οι δημόσιες αρχές παρέχουν σε ορισμένες επιχειρήσεις φορολογική απαλλαγή, το οποίο, μολονότι δεν συνεπάγεται μεταβίβαση κρατικών πόρων, θέτει τους δικαιούχους σε ευνοϊκότερη οικονομική κατάσταση σε σχέση με τους υπολοίπους φορολογουμένους, ανταποκρίνεται στην έννοια των «κρατικών πόρων» κατά το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης ([81]).

(272) Απαλλάσσοντας την Correos από τον φόρο ακίνητης περιουσίας και τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων, οι ισπανικές αρχές παραιτούνται από έσοδα που συνιστούν κρατικούς πόρους.

(273) Ως εκ τούτου, οι εν λόγω φορολογικές απαλλαγές περιλαμβάνουν, κατά την άποψη της Επιτροπής, απώλεια κρατικών πόρων και χορηγούνται, συνεπώς, από το κράτος με κρατικούς πόρους.

(274) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos υποστήριξαν στις παρατηρήσεις τους ότι η φορολογική απαλλαγή από τον IBI δεν μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος επειδή προκύπτει από τις αποφάσεις εθνικού δικαστηρίου και όχι του ίδιου του κράτους (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 67 και 102).

(275) Η Επιτροπή διαφωνεί με το επιχείρημα αυτό: πράγματι, σε περιπτώσεις στις οποίες δημόσια αρχή χορηγεί πλεονέκτημα σε δικαιούχο, το μέτρο μπορεί να καταλογιστεί εξ ορισμού στο κράτος, ακόμη και αν η εν λόγω αρχή διαθέτει νομική αυτονομία έναντι άλλων δημόσιων αρχών ([82]). Συνεπώς, ενίσχυση που χορηγείται μέσω δικαστικής απόφασης εθνικών δικαστηρίων είναι καταλογιστέα στο κράτος και μπορεί να χαρακτηριστεί επομένως κρατική ενίσχυση.

7.2.1.2. ***Επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα προς όφελος μιας επιχείρησης***

A. **Η έννοια της επιχείρησης**

(276) Όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 162, η Correos πρέπει να χαρακτηριστεί επιχείρηση για την παροχή των υπηρεσιών ΥΠΚΥ που αποτελούν αντικείμενο της φορολογικής απαλλαγής.

B. **Οικονομικό πλεονέκτημα**

(277) Η ακριβής μορφή ενός μέτρου δεν ασκεί επιρροή στη διαπίστωση της παροχής οικονομικού πλεονεκτήματος στην επιχείρηση από το υπό εξέταση μέτρο ([83]). Ως πλεονέκτημα δεν νοούνται μόνο οι θετικές παροχές, αλλά και οι επεμβάσεις οι οποίες, υπό διάφορες μορφές, ελαφρύνουν τις επιβαρύνσεις που βαρύνουν συνήθως τον προϋπολογισμό μιας επιχείρησης ([84]). Κατά συνέπεια, απαλλαγή από οικονομικές επιβαρύνσεις (όπως φορολογικές υποχρεώσεις) μπορεί επίσης να συνιστά πλεονέκτημα.

(278) Η Correos απαλλάχθηκε πλήρως ή εν μέρει από ορισμένους φόρους, όπως ο IBI και ο IAE, ενώ άλλες επιχειρήσεις, οι οποίες ασκούν επίσης οικονομικές δραστηριότητες που περιλαμβάνουν την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών, υπόκεινται καταρχήν πλήρως στους φόρους αυτούς. Κατά συνέπεια, η Correos επωφελείται από οικονομικό πλεονέκτημα για τους σκοπούς του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(279) Οι φορολογικές απαλλαγές που χορηγήθηκαν στην Correos μειώνουν τις επιβαρύνσεις που περιλαμβάνονται υπό κανονικές συνθήκες στο λειτουργικό κόστος της. Ως εκ τούτου, ευνοούν την Correos σε σύγκριση με άλλες επιχειρήσεις υποκείμενες στον IBI ή στον IAE, οι οποίες δεν μπορούν να επωφεληθούν από τις εν λόγω φορολογικές απαλλαγές.

([81]) Υπόθεση C-387/92, *Banco Exterior de España*, EU:C:1994:100, σκέψη 14.
([82]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, Air France κατά Επιτροπής, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, σκέψη 62.
([83]) Υπόθεση C-280/00, *Altmark Trans*, EU:C:2003:415, σκέψη 84.
([84]) Υπόθεση 30/59, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg κατά Ανωτάτης Αρχής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα*, EU:C:1961:2, σ. 19· και υπόθεση C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, EU:C:2001:598, σκέψη 38.

Γ. **Επιλεκτικός χαρακτήρας**

(280) Ένα μέτρο θεωρείται επιλεκτικό στον βαθμό που ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(281) Η διαφοροποίηση της φορολογίας πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα της νομολογίας σχετικά με την έννοια της επιλεκτικότητας ([85]). Φορολογικό μέτρο είναι εκ πρώτης όψεως επιλεκτικό εάν αποκλίνει από το γενικό φορολογικό πλαίσιο (ή το φορολογικό πλαίσιο αναφοράς). Ως προς το σημείο αυτό, θα πρέπει να εξεταστεί αν το μέτρο ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις που βρίσκονται σε συγκρίσιμη νομική και πραγματική κατάσταση από την άποψη του σκοπού που επιδιώκεται με το φορολογικό σύστημα αναφοράς. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ένα εκ πρώτης όψεως επιλεκτικό μέτρο μπορεί να αιτιολογείται από τη λογική του φορολογικού συστήματος. Στο πλαίσιο αυτό, ωστόσο, μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνο λόγοι εγγενείς στο φορολογικό σύστημα και όχι εξωτερικοί λόγοι πολιτικής. Εάν το εκ πρώτης όψεως επιλεκτικό μέτρο δεν μπορεί να αιτιολογηθεί βάσει της λογικής του φορολογικού συστήματος, τότε ισοδυναμεί με επιλεκτικό πλεονέκτημα και, εάν συντρέχουν όλες οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, το εν λόγω μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά της έννοια της συγκεκριμένης διάταξης ([86]).

Φόρος ακίνητης περιουσίας (IBI)

Πλαίσιο αναφοράς

(282) Προς τον σκοπό αυτό, ο καθορισμός του πλαισίου αναφοράς είναι ιδιαίτερης σημασίας στην περίπτωση των φορολογικών μέτρων, δεδομένου ότι η διαπίστωση της ύπαρξης πλεονεκτήματος μπορεί να προκύπτει μόνο από τη σύγκριση με τη φορολογία που χαρακτηρίζεται ως «κανονική» ([87]).

(283) Εν προκειμένω, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι το πλαίσιο αναφοράς είναι ο IBI, όπως προβλέπεται στο βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 2/2004 της 5ης Μαρτίου 2004. Από τον συγκεκριμένο νόμο προκύπτει ότι, σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες, οι επιχειρήσεις –μεταξύ άλλων, νομικά και φυσικά πρόσωπα– υπόκεινται στον IBI για τα δικαιώματα επί ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 61 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 2/2004, όσον αφορά αγροτικά και αστικά ακίνητα, καθώς και ακίνητα με ειδικά χαρακτηριστικά.

Παρέκκλιση από το πλαίσιο αναφοράς

(284) Σύμφωνα με το άρθρο 60 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος, ο IBI «είναι αντικειμενικός άμεσος φόρος, ο οποίος επιβάλλεται στην αξία της ακίνητης περιουσίας υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν βασιλικό νομοθετικό διάταγμα». Γενεσιουργός αιτία του IBI είναι οποιοδήποτε από τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 61 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 2/2004 ([88]) επί αγροτικών και αστικών ακινήτων, καθώς και επί ακινήτων με ειδικά χαρακτηριστικά. Ο IBI δεν επιβάλλεται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα, αλλά στην αξία της ακίνητης περιουσίας.

(285) Βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 και του άρθρου 22 παράγραφος 2 του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010, η Correos δικαιούται καταρχήν απαλλαγή από τους φόρους επί των οικονομικών δραστηριοτήτων που συνδέονται με τις υπηρεσίες που παρέχει στον αποκλειστικό τομέα (βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998) ή στο πλαίσιο της ΥΠΚΥ (βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 2010). Μολονότι οι ισπανικές αρχές προβάλλουν το επιχείρημα ότι ο IBI δεν συνδέεται άμεσα με συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα και δεν ήταν, συνεπώς, δυνατόν η Correos να επωφεληθεί από την απαλλαγή, στην πράξη η Correos άσκησε προσφυγές ενώπιον τοπικών δικαστηρίων διότι πίστευε ότι δικαιούται την απαλλαγή από τον IBI για ταχυδρομικά γραφεία σε ορισμένους δήμους.

(286) Η φορολογική απαλλαγή από τον IBI που εφαρμόζεται στην Correos συνιστά παρέκκλιση από το γενικό φορολογικό σύστημα του IBI το οποίο εφαρμόζεται στην Ισπανία και παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα στην Correos. Πράγματι, με την εφαρμογή της φορολογικής απαλλαγής, η Correos, η οποία συμμετέχει σε συναλλαγές ακινήτων, όπως κάθε άλλη επιχείρηση, επωφελείται από φορολογική ελάφρυνση που δεν δικαιούνται άλλες εταιρείες. Συνεπώς, το μέτρο παρεκκλίνει από το κοινό φορολογικό καθεστώς του IBI στον βαθμό που θεσπίζει διαφοροποίηση μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης οι οποίοι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού του φορολογικού συστήματος του IBI (που συνίσταται στη φορολόγηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 61 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 2/2004 επί αγροτικών και αστικών ακινήτων), βρίσκονται σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση ([89]).

([85]) Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-78/08 έως C-80/08, *Paint Graphos* κ.λπ., EU:C:2011:550, σκέψεις 49 κ. επ.
([86]) Βλέπε υπόθεση C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, EU:C:2001:598.
([87]) Υποθέσεις *Government of Gibraltar (T-211/04) και Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (T-215/04) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, EU:T:2008:595, σκέψη 80.
([88]) Διοικητική παραχώρηση στο ίδιο το ακίνητο ή στις δημόσιες υπηρεσίες για τις οποίες χρησιμοποιείται το ακίνητο, εμπράγματο δικαίωμα μίσθωσης, εμπράγματο δικαίωμα επικαρπίας και δικαίωμα κυριότητας.
([89]) Βλέπε, μεταξύ άλλων, υπόθεση C-88/03, *Πορτογαλία κατά Επιτροπής*, EU:C:2006:511, σκέψη 56· συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-78/08 έως C-80/08, *Paint Graphos*, EU:C:2011:550, σκέψη 49.

Εγγενής λογική του φορολογικού συστήματος

(287) Η Επιτροπή καταλήγει στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΒΙ που εφαρμόζεται στην Correos έχει εκ πρώτης όψεως επιλεκτικό χαρακτήρα. Ωστόσο, εξακολουθεί να είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί (όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 281) αν η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΒΙ μπορεί να αιτιολογείται από τη φύση ή την εν γένει οικονομία του φορολογικού συστήματος του ΙΒΙ καταδεικνύοντας ότι το μέτρο προκύπτει άμεσα από τις βασικές ή κατευθυντήριες αρχές του οικείου φορολογικού συστήματος.

(288) Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos δεν πρόβαλαν, ούτε πριν από την έκδοση της απόφασης κίνησης της διαδικασίας του 2016 ούτε κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας έρευνας, κανένα επιχείρημα που να καταδεικνύει ότι η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΒΙ προκύπτει από την εφαρμογή κατευθυντήριας αρχής του φορολογικού συστήματος του ΙΒΙ. Ούτε η Επιτροπή μπόρεσε να διαπιστώσει σχετική αιτιολόγηση. Η εγγενής λογική του φορολογικού συστήματος του ΙΒΙ είναι η φορολόγηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 61 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 2/2004 επί αγροτικών και αστικών ακινήτων, καθώς και επί ακινήτων με ειδικά χαρακτηριστικά. Η εφαρμογή πλήρους απαλλαγής από τον ΙΒΙ αποκλειστικά υπέρ της Correos δεν ανταποκρίνεται στη λογική του φορολογικού συστήματος του ΙΒΙ.

Συμπέρασμα

(289) Δεδομένου ότι, κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας έρευνας, οι φορολογικές αρχές δεν πρόβαλαν κανένα επιχείρημα αντίθετο προς την εκτίμηση της Επιτροπής, η Επιτροπή επιβεβαιώνει το προκαταρκτικό συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, σύμφωνα με το οποίο η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΒΙ που χορηγήθηκε στην Correos συνιστά επιλεκτικό πλεονέκτημα το οποίο δεν μπορεί να αιτιολογηθεί από τη φύση και τη λογική του φορολογικού συστήματος του ΙΒΙ.

Φόρος οικονομικών δραστηριοτήτων (ΙΑΕ)

Πλαίσιο αναφοράς

(290) Από το άρθρο 78 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 2/2004 προκύπτει ότι οι επιχειρήσεις που ασκούν οικονομικές, εμπορικές, επαγγελματικές ή καλλιτεχνικές δραστηριότητες υπόκεινται σε ΙΑΕ. Ο ΙΑΕ επί των ταχυδρομικών υπηρεσιών και των τηλεπικοινωνιών προβλέπεται στην κατηγορία συντελεστών 847 «Ταχυδρομικές υπηρεσίες και τηλεπικοινωνίες» του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 1175/1990 της 28ης Σεπτεμβρίου 1990. Κατά συνέπεια, το πλαίσιο αναφοράς είναι ο ΙΑΕ, όπως προβλέπεται στο βασιλικό νομοθετικό διάταγμα 2/2004 της 5ης Μαρτίου 2004.

Παρέκκλιση από το πλαίσιο αναφοράς

(291) Σύμφωνα με τη σημείωση 3 της κατηγορίας συντελεστών 847 του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 1175/1990, η δημόσια επιχείρηση Correos δικαιούται να καταβάλλει μόνο το 50 % του ποσού του προβλεπόμενου φόρου για τις επιχειρήσεις που εμπίπτουν στην κατηγορία συντελεστών 847 «Ταχυδρομικές υπηρεσίες και τηλεπικοινωνίες».

(292) Η μερική φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ που εφαρμόζεται στην Correos συνιστά παρέκκλιση από το φορολογικό σύστημα του ΙΑΕ το οποίο εφαρμόζεται στις οικονομικές, εμπορικές, επαγγελματικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες γενικότερα και στις ταχυδρομικές υπηρεσίες και τις τηλεπικοινωνίες ειδικότερα. Ως εκ τούτου, μπορεί να θεωρηθεί ότι η απαλλαγή παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα στην Correos. Πράγματι, με την εφαρμογή της φορολογικής απαλλαγής του 50 %, η Correos, η οποία ασκεί οικονομικές δραστηριότητες γενικότερα και παρέχει ταχυδρομικές υπηρεσίες ειδικότερα, απολαύει φορολογικής ελάφρυνσης που δεν δικαιούνται άλλες επιχειρήσεις γενικότερα και άλλοι φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών ειδικότερα. Επομένως, το μέτρο παρεκκλίνει από το κοινό καθεστώς του ΙΑΕ που εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρήσεις γενικότερα και στους φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών και τηλεπικοινωνιών ειδικότερα, στον βαθμό που θεσπίζει διαφοροποίηση μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης οι οποίοι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού του ΙΑΕ (που συνίσταται στη φορολόγηση της άσκησης οικονομικής δραστηριότητας), βρίσκονται σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση ([90]). Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η μερική απαλλαγή από τον ΙΑΕ που εφαρμόζεται στην Correos έχει εκ πρώτης όψεως επιλεκτικό χαρακτήρα.

Εγγενής λογική του φορολογικού συστήματος

(293) Επομένως, είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, αν η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ που χορηγήθηκε στην Correos μπορεί να αιτιολογηθεί από τη φύση ή την εν γένει οικονομία του φορολογικού συστήματος του ΙΑΕ καταδεικνύοντας ότι το μέτρο προκύπτει άμεσα από τις βασικές ή κατευθυντήριες αρχές του οικείου φορολογικού συστήματος.

([90]) Βλέπε, μεταξύ άλλων, υπόθεση C-88/03, *Πορτογαλία κατά Επιτροπής*, EU:C:2006:511, σκέψη 56· συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-78/08 έως C-80/08, *Paint Graphos*, EU:C:2011:550, σκέψη 49.

(294) Η Correos ισχυρίζεται ότι η απαλλαγή από τον ΙΑΕ αιτιολογείται από τη λογική του φορολογικού συστήματος του ΙΑΕ, διότι η εγγενής λογική του συνίσταται στη φορολόγηση οικονομικών δραστηριοτήτων με σκοπό την παρέμβαση στην παραγωγή ή στη διανομή αγαθών και υπηρεσιών, και η Correos όχι μόνο ασκεί οικονομικές δραστηριότητες που συνίστανται στην παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών, αλλά παρέχει επίσης δημόσιες υπηρεσίες, όπως η ΥΠΚΥ, οι οποίες δεν εξυπηρετούν οικονομικό σκοπό (βλέπε αιτιολογική σκέψη 70).

(295) Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί το επιχείρημα αυτό. Η εκτέλεση της ΥΠΚΥ συνιστά οικονομική δραστηριότητα και μια φορολογική απαλλαγή η οποία αφορά την ΥΠΚΥ θα πρέπει να θεωρείται κρατική ενίσχυση που θα μπορούσε ενδεχομένως να είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά, εάν συμμορφώνεται προς τους κανόνες περί συμβατότητας των ΥΓΟΣ. Το επιχείρημα αυτό φαίνεται να έρχεται σε σύγκρουση με το αίτημα της Correos να μην αξιολογηθούν οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΑΕ και τον ΙΒΙ υπό το πρίσμα του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 ή του 2010, βάσει των οποίων ανατέθηκε η ΥΠΚΥ στην Correos, αλλά με άμεση παραπομπή στη νομοθεσία που ρυθμίζει κάθε φόρο (βλέπε αιτιολογική σκέψη 66). Η Επιτροπή επισημαίνει, εν προκειμένω, ότι η Correos δεν ισχυρίστηκε ότι οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΑΕ θα μπορούσαν να συνιστούν αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ.

(296) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν καταδεικνύεται η δυνατότητα αιτιολόγησης της απαλλαγής από τον ΙΑΕ βάσει της λογικής του φορολογικού συστήματος του ΙΑΕ.

Συμπέρασμα

(297) Η Επιτροπή επιβεβαιώνει το προκαταρκτικό συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, σύμφωνα με το οποίο η μερική φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ που χορηγήθηκε στην Correos συνιστά επιλεκτικό πλεονέκτημα που δεν μπορεί να αιτιολογηθεί από τη φύση και τη λογική του φορολογικού συστήματος του ΙΑΕ.

7.2.1.3. ***Νόθευση του ανταγωνισμού και επίπτωση στις συναλλαγές***

(298) Όπως επεξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 204, κάθε μέτρο υπέρ της Correos είναι ικανό να επηρεάσει τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

7.2.1.4. ***Συμπέρασμα***

(299) Βάσει των ανωτέρω παρατηρήσεων, η Επιτροπή επιβεβαιώνει την προκαταρκτική της εκτίμηση ότι οι απαλλαγές από τον ΙΒΙ και τον ΙΑΕ που χορηγήθηκαν στην Correos πληρούν τα σωρευτικά κριτήρια των κρατικών ενισχύσεων και, ως εκ τούτου, συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

7.2.2. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ Η ΝΕΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

(300) Όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή από τον ΙΒΙ, η Correos εξασφάλισε τις φορολογικές απαλλαγές κατά το διάστημα από το 2008 έως το 2013, δηλαδή μετά την προσχώρηση της Ισπανίας στην ΕΟΚ το 1986. Ως εκ τούτου, η απαλλαγή από τον φόρο ακίνητης περιουσίας δεν μπορεί να θεωρηθεί υφιστάμενη ενίσχυση.

(301) Όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ, ο φόρος θεσπίστηκε με τα άρθρα 79 έως 92 του νόμου 39/1988, της 28ης Δεκεμβρίου 1988, περί ρυθμίσεως των τοπικών οικονομικών. Ο φόρος θεσπίστηκε μετά την προσχώρηση της Ισπανίας στην ΕΟΚ. Επομένως, η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ δεν μπορεί να χαρακτηριστεί κανονικά υφιστάμενη ενίσχυση.

(302) Μπορεί να σημειωθεί ότι οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos προβάλλουν το επιχείρημα ότι οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΑΕ συνιστούν υφιστάμενη ενίσχυση επειδή η απαλλαγή απορρέει από το λεγόμενο τέλος επιτηδεύματος, το οποίο ήταν ένα είδος φόρου επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών που θεσπίστηκε με το διάταγμα 3313/1966 της 29ης Δεκεμβρίου 1966 (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 71 και 103).

(303) Οι ισπανικές αρχές δεν παρείχαν στην Επιτροπή πληροφορίες που να καταδεικνύουν τη συνέχεια μεταξύ του φόρου επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών του 1966 και του ΙΑΕ, με τον οποίο θεσπίστηκε το 1988 ένα πολύ ειδικό σύστημα (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 42 έως 44). Επιπλέον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο ΙΑΕ που θεσπίστηκε το 1988 απορρέει από τον φόρο επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών του 1966, η

Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ισπανικές αρχές αναγνωρίζουν επίσης το γεγονός ότι η Correos ευνοήθηκε από την πλήρη απαλλαγή της από τον φόρο επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών του 1966 όταν ήταν διοικητικός φορέας, λόγω του συγκεκριμένου χαρακτήρα της (βλέπε αιτιολογική σκέψη 103). Η Correos υπήρξε διοικητικός φορέας έως το 1990 (βλέπε αιτιολογική σκέψη 22) και, ως εκ τούτου, δεν ήταν ποτέ υποκείμενη, a priori, στον φόρο επί εμπορικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων και κερδών του 1966, ενώ βάσει του φορολογικού συστήματος του ΙΑΕ, η Correos κατατάχθηκε σαφώς σε ειδική φορολογική κατηγορία και επωφελήθηκε από μείωση 50 % του πληρωτέου ποσού που αναλογεί στην κατηγορία της.

(304) Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή εμμένει στην άποψή της ότι η φορολογική απαλλαγή από τον ΙΑΕ δεν συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση.

7.2.3. ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(305) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΒΙ και τον ΙΑΕ δεν κοινοποιήθηκαν βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

(306) Συνεπώς, οι φορολογικές απαλλαγές που χορηγήθηκαν στην Correos συνιστούν παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589.

7.2.4. ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

(307) Κρατική ενίσχυση θεωρείται συμβατή με την εσωτερική αγορά εάν εμπίπτει σε μία από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 107 παράγραφος 2 της Συνθήκης ([91]) και μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι εμπίπτει σε μία από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο στο άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης ([92]). Ωστόσο, εναπόκειται στο κράτος μέλος που χορηγεί την ενίσχυση να αποδείξει ότι η ενίσχυση αυτή είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 107 παράγραφος 2 ή 3 της Συνθήκης.

(308) Η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΒΙ και τον ΙΑΕ απαλλάσσουν την Correos από δαπάνες με τις οποίες θα έπρεπε κανονικά να επιβαρυνθεί στην καθημερινή διαχείριση ή στο πλαίσιο των συνήθων δραστηριοτήτων της. Με άλλα λόγια, οι απαλλαγές αυτές συνιστούν λειτουργική ενίσχυση, χωρίς χρονικό περιορισμό. Κατά γενικό κανόνα, η λειτουργική ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 2 ή 3 της Συνθήκης.

(309) Επιπλέον, οι ισπανικές αρχές δεν πρόβαλαν, ούτε πριν από την έκδοση της απόφασης κίνησης της διαδικασίας του 2016 ούτε κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας έρευνας, κανένα επιχείρημα που να καταδεικνύει ότι οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΒΙ και τον ΙΑΕ που χορηγήθηκαν στην Correos θα μπορούσαν να εμπίπτουν σε οποιαδήποτε από τις εξαιρέσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 107 παράγραφοι 2 ή 3 της Συνθήκης.

(310) Οι ισπανικές αρχές δεν παρείχαν επίσης καμία αιτιολόγηση, ούτε πριν από την έκδοση της απόφασης κίνησης της διαδικασίας του 2016 ούτε κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας έρευνας, σύμφωνα με την οποία οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΒΙ και τον ΙΑΕ (οι οποίες εφαρμόζονται, σε κάθε περίπτωση, όχι μόνο σε ΥΓΟΣ αλλά και σε αμιγώς εμπορικές δραστηριότητες) θα μπορούσαν να συνάδουν με το άρθρο 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης.

7.2.5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(311) Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερομένων, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΒΙ και τον ΙΑΕ συνιστούν κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και ότι τα αντίστοιχα ποσά θα πρέπει να ανακτηθούν.

(312) Ως προς το σημείο αυτό, η Correos προβάλλει το επιχείρημα ότι ακόμη και αν η Επιτροπή κρίνει τις φορολογικές απαλλαγές από τον ΙΒΙ ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, αυτές δεν μπορούν να ανακτηθούν λόγω της αρχής του δεδικασμένου, η οποία σημαίνει, κατά την άποψη της Correos, ότι η απόφαση του ισπανικού Ανωτάτου Δικαστήριο είναι πλέον απρόσβλητη (βλέπε αιτιολογική σκέψη 69).

(313) Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται τις απόψεις της Correos επί του ζητήματος αυτού.

([91]) Οι εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 107 παράγραφος 2 της Συνθήκης αφορούν: α) ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές· β) ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα· και γ) ενισχύσεις προς την οικονομία ορισμένων περιοχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

([92]) Οι εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης αφορούν: α) ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων περιοχών· β) ενισχύσεις για την προώθηση σημαντικών σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους· γ) ενισχύσεις για την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή περιοχών· δ) ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς· και ε) ενισχύσεις που καθορίζονται από το Συμβούλιο.

(314) Πρώτον, το ισπανικό Ανώτατο Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί της ύπαρξης ή μη ενίσχυσης σε σχέση με τις απαλλαγές από τον IBI που χορήγησαν στην Correos τα τοπικά δικαστήρια (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 40 και 41). Το μοναδικό συμπέρασμα του Ανωτάτου Δικαστηρίου ήταν ότι οι απαλλαγές από τον IBI δεν είναι αιτιολογημένες. Όπως διευκρίνισαν οι ισπανικές αρχές, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν είχε επίσης την εξουσία να διατάξει ανάκτηση των ποσών. Επομένως, δεν είναι δυνατή η επίκληση του δεδικασμένου στο πλαίσιο αυτό, διότι δεν υπάρχει στην πραγματικότητα απόφαση που να καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Correos δεν θα πρέπει να επιστρέψει τα αντίστοιχα ποσά.

(315) Δεύτερον, η εκτίμηση της συμβατότητας της ενίσχυσης αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής και, στον βαθμό που υφίσταται κρατική ενίσχυση, τα εθνικά δικαστήρια δεν μπορούν να εκδώσουν τα ίδια απόφαση σχετικά με τη συμβατότητα και την ανάκτηση.

(316) Το προς ανάκτηση ποσό για την απαλλαγή από τον IBI αντιστοιχεί, σε ονομαστικές τιμές, στο άθροισμα των απαλλαγών που χορηγήθηκαν στην Correos από τα τοπικά δικαστήρια κατά το διάστημα από το 2008 έως το 2013 και ισούται με 752 840,50 EUR. Το πραγματικό ποσό που θα ανακτηθεί θα περιλαμβάνει τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία καταβλήθηκε στην Correos η επιστροφή φόρου έως την ημερομηνία της πραγματικής του ανάκτησης.

(317) Το προς ανάκτηση ποσό για τη μερική απαλλαγή από τον IAE αντιστοιχεί, σε ονομαστικές τιμές, στο συνολικό ποσό της μείωσης του IAE που χορηγήθηκε στην Correos κατά το διάστημα από το 2004 έως το 2017: 113 591,24 EUR. Το πραγματικό ποσό που θα ανακτηθεί θα περιλαμβάνει τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία η Correos κατέβαλε τον μειωμένο IAE έως την ημερομηνία της πραγματικής του ανάκτησης.

7.3. *ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΣ ΤΟ 2004, ΤΟ 2005 ΚΑΙ ΤΟ 2006*

7.3.1. ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

(318) Οι ισπανικές αρχές υποστήριξαν ότι οι τρεις αυξήσεις κεφαλαίου που χορηγήθηκαν στην Correos το 2004 (16 εκατ. EUR), το 2005 (16 εκατ. EUR) και το 2006 (16 εκατ. EUR) ήταν σύμφωνες προς την αρχή του ΙΕΟΑ και, ως εκ τούτου, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση.

(319) Κατά την άποψη των ισπανικών αρχών, οι εν λόγω αυξήσεις κεφαλαίου αποτελούσαν μέρος του στρατηγικού επιχειρηματικού σχεδίου της Correos για την περίοδο 2001-2006 που αποσκοπούσε στην αντιστάθμιση της επιβράδυνσης της αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών. Το εν λόγω σχέδιο περιλάμβανε επενδύσεις στις υποδομές, στην οργανωτική δομή και στη διαδικασία αυτοματοποίησης της Correos.

(320) Λόγω των αμφιβολιών που διατύπωσε η Επιτροπή στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2016, οι ισπανικές αρχές υπέβαλαν στην Επιτροπή πρόσθετα επιχειρήματα υπέρ της συμμόρφωσης προς την αρχή του ΙΕΟΑ (βλέπε σημείο 4.1.3), και ειδικότερα τα εξής:

— κατά τον χρόνο της επένδυσης, οι προοπτικές της Correos ήταν ικανοποιητικές βάσει εκ των προτέρων πολυετών σχεδίων. Συγκεκριμένα, στα πολυετή σχέδια για την περίοδο 2004-2006 προβλεπόταν βελτίωση της αποδοτικότητας της Correos έναντι σταθερότητας των κερδών σε περίπτωση απουσίας επενδυτικής δραστηριότητας. Υπό την έννοια αυτή, οι αυξήσεις κεφαλαίου ήταν καθοριστικής σημασίας για την επίτευξη της αποδοτικότητας της εταιρείας που είχε προβλεφθεί εκ των προτέρων·

— ο εκσυγχρονισμός της εταιρείας ήταν συνεπής επιχειρηματική απόφαση που θα είχε επικυρώσει οποιοσδήποτε μέτοχος: συγκεκριμένα, κατά την περίοδο 2004-2006, η επενδυτική δραστηριότητα ήταν υψηλότερη από τον μέσο όρο της περιόδου 1994-2004 και, επομένως, οι αυξήσεις κεφαλαίου εντάσσονταν στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της ανάγκης πρόσθετης χρηματοδότησης·

— η εταιρεία κατέγραψε κέρδη μετά τις επενδύσεις (ακόμη και χωρίς να ληφθεί υπόψη η αντιστάθμιση ΥΠΚΥ που έλαβε η Correos)·

— εκ των υστέρων ανεξάρτητη μελέτη (από την Ernst-Young), βάσει εκ των προτέρων στοιχείων, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αναμενόμενη απόδοση της επένδυσης του ισπανικού κράτους στην Correos ήταν υψηλότερη από το κόστος κεφαλαίου κατά τον χρόνο της επένδυσης.

(321) Η Επιτροπή συμφωνεί ότι οι επενδύσεις στην Correos που χρηματοδοτήθηκαν εν μέρει από το ισπανικό κράτος είναι χαρακτηριστικές των μέτρων εκσυγχρονισμού που λήφθηκαν στον τομέα των ταχυδρομείων για την αντιμετώπιση της επιβράδυνσης της αγοράς ταχυδρομικών επιστολών. Οι αποφάσεις του κράτους βασίστηκαν σε πολυετή σχέδια, στα οποία προβλεπόταν σαφώς βελτίωση της αποδοτικότητας της Correos, πρόβλεψη που επιβεβαιώθηκε περαιτέρω από τα γεγονότα. Η μελέτη της Ernst-Young επιβεβαιώνει επίσης ότι η επένδυση αποτελούσε εύλογη οικονομική απόφαση κατά τον χρόνο πραγματοποίησής της.

7.3.2. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(322) Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι εισφορές κεφαλαίου της περιόδου 2004-2006 μπορούν να θεωρηθούν σύμφωνες προς την αρχή του ΙΕΟΑ και, ως εκ τούτου, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

7.4. *ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ CORREOS ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ*

7.4.1. ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

7.4.1.1. ***Μέτρο που καταλογίζεται στο κράτος και χορηγείται με κρατικούς πόρους***

(323) Η αντιστάθμιση καταβάλλεται απευθείας από τον γενικό κρατικό προϋπολογισμό, καταλογίζεται στο κράτος και χορηγείται με κρατικούς πόρους.

7.4.1.2. ***Επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα προς όφελος μιας επιχείρησης***

A. **Η έννοια της επιχείρησης**

(324) Όπως προκύπτει από τη νομολογία, το άρθρο 107 της Συνθήκης δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που το κράτος ενεργεί «ασκώντας τη δημόσια εξουσία» ([93]) ή όταν οι δημόσιες οντότητες ενεργούν «υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιων αρχών» ([94]). Μια οντότητα μπορεί να θεωρηθεί ότι ενεργεί ασκώντας τη δημόσια εξουσία σε περίπτωση που η εν λόγω δραστηριότητα συνιστά καθήκον το οποίο εμπίπτει στις βασικές λειτουργίες του κράτους ή συνδέεται με τις λειτουργίες αυτές λόγω της φύσης, του αντικειμένου και των κανόνων στους οποίους υπόκειται ([95]). Σε γενικές γραμμές, εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες το οικείο κράτος μέλος έχει αποφασίσει να θεσπίσει μηχανισμούς της αγοράς, οι δραστηριότητες που αποτελούν εγγενώς μέρος των προνομίων δημόσιας αρχής και ασκούνται από το κράτος δεν συνιστούν οικονομικές δραστηριότητες.

(325) Στην υπό εξέταση περίπτωση, οι υπηρεσίες που παρείχε η Correos εντάσσονται στο πλαίσιο της υποχρέωσης του κράτους περί ρύθμισης και οργάνωσης της εκλογικής διαδικασίας, η οποία αναγνωρίζει το δικαίωμα ψήφου είτε αυτοπροσώπως είτε δι' επιστολής. Οι ισπανικές αρχές και/ή η Correos ισχυρίζονται ότι όλες οι δραστηριότητες που άσκησε η Correos στο πλαίσιο της οργάνωσης εκλογών θα πρέπει να θεωρούνται μέρος των προνομίων του κράτους και ότι, ως εκ τούτου, η Correos δεν θα πρέπει να θεωρείται επιχείρηση κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 79 έως 81, 118 και 119).

(326) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι δραστηριότητες που συνδέονται άμεσα με την εκλογική διαδικασία, όπως η διακίνηση ταχυδρομικών ψηφοδελτίων, η αποστολή υλικού από το Γραφείο Εκλογικών Καταλόγων (π.χ. εκλογικές κάρτες) και η συλλογή εκλογικών εγγράφων μετά την ολοκλήρωση της καταμέτρησης, αποτελούν μέρος των βασικών λειτουργιών του κράτους. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη των ισπανικών αρχών ότι οι δραστηριότητες αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν οικονομικές δραστηριότητες και ότι η χρηματοδότησή τους δεν ισοδυναμεί με κρατική ενίσχυση, δεδομένου ότι, για την άσκηση των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η Correos συνιστά επιχείρηση.

(327) Όσον αφορά, ωστόσο, την ταχυδρομική διακίνηση εκλογικού υλικού που αποστέλλεται από πολιτικούς υποψηφίους, η κατάσταση είναι διαφορετική. Στην απόφασή της στη υπόθεση Poste Italiane ([96]), η Επιτροπή έκρινε ότι η διανομή εκλογικού υλικού από την Poste Italiane με μειωμένο επιδοτούμενο τέλος συνιστούσε οικονομική δραστηριότητα και ότι, ως εκ τούτου, η αντιστάθμιση για την υπηρεσία αυτή ισοδυναμούσε με κρατική ενίσχυση. Το υπό εξέταση μέτρο είναι σχεδόν πανομοιότυπο με εκείνο του ιταλικού συστήματος (δηλαδή οι υποψήφιοι στις εκλογές μπορούν να αποστέλλουν φυλλάδια στους ψηφοφόρους με μειωμένα τέλη, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και το κράτος αποζημιώνει τον φορέα εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών για το υπόλοιπο κόστος) και μπορεί να διαχωριστεί σαφώς από τις άμεσα συνδεόμενες με την εκλογική διαδικασία μη οικονομικές δραστηριότητες που ασκούνται από την Correos. Ως εκ τούτου, σε σχέση με την ταχυδρομική διακίνηση εκλογικού υλικού που αποστέλλουν πολιτικοί υποψήφιοι, η Correos θα πρέπει να θεωρηθεί επιχείρηση για τους σκοπούς του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

([93]) Υπόθεση 118/85, *Επιτροπή κατά Ιταλίας*, EU:C:1987:283, σκέψεις 7 και 8.
([94]) Υπόθεση C-30/87, *Bodson*, EU:C:1988:225, σκέψη 18.
([95]) Βλέπε, ιδίως, υπόθεση C-364/92, *SAT*, EU:C:1994:7, σκέψη 30, και υπόθεση C-343/95 *Calì & Figli*, EU:C:1997:160, σκέψεις 22 και 23.
([96]) Βλέπε απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση SA.33989 (2012/NN) – Μέτρα που εφάρμοσε η Ιταλία υπέρ της Poste Italiane.

(328) Λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της υπηρεσίας, άλλοι φορείς εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών θα μπορούσαν επίσης να παράσχουν την υπηρεσία αυτή με αντάλλαγμα δημόσια αντιστάθμιση ([97]). Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι οι υποψήφιοι στις εκλογές χρησιμοποιούν επί του παρόντος το σύστημα που έχει θεσπίσει το κράτος (και, επομένως, επιλέγουν την Correos) για την αποστολή των φυλλαδίων τους, δεδομένου ότι καταβάλλουν πολύ χαμηλό τέλος ανά αντικείμενο. Ωστόσο, εάν επιθυμούν να αποστείλουν περισσότερα του ενός ταχυδρομικά αντικείμενα ανά πολίτη, οι υποψήφιοι οφείλουν να καταβάλουν το σχετικό τέλος στο ακέραιο και στην περίπτωση αυτή επιλέγουν ελεύθερα να χρησιμοποιήσουν για τον σκοπό αυτό την Correos ή άλλον φορέα εκμετάλλευσης ταχυδρομικών υπηρεσιών (ιδίως σε αστικές περιοχές).

Β. **Οικονομικό πλεονέκτημα**

(329) Η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για την ταχυδρομική διακίνηση εκλογικού υλικού που απέστειλαν πολιτικοί υποψήφιοι προορίζεται για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους του καθαρού κόστους με το οποίο επιβαρύνεται η Correos κατά την παροχή της επίμαχης υπηρεσίας. Χωρίς την αντιστάθμιση αυτή, η Correos θα έπρεπε να επωμιστεί η ίδια το συγκεκριμένο κόστος. Επομένως, η αντιστάθμιση συνιστά πλεονέκτημα για την Correos, καθώς την απαλλάσσει από επιβάρυνση την οποία θα έπρεπε να επωμιστεί η ίδια απουσία της εν λόγω αντιστάθμισης.

Γ. **Επιλεκτικός χαρακτήρας**

(330) Το μέτρο είναι σαφώς επιλεκτικό διότι ωφελεί μόνο μία επιχείρηση, την Correos.

7.4.1.3. ***Νόθευση του ανταγωνισμού και επίπτωση στις συναλλαγές***

(331) Όπως επεξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 204, κάθε μέτρο υπέρ της Correos είναι ικανό να επηρεάσει τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

7.4.1.4. ***Συμπέρασμα***

(332) Η Επιτροπή εκτιμά ότι η χρηματοδότηση της διανομής εκλογικού υλικού για υποψηφίους στις εκλογές συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

7.4.2. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ Η ΝΕΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

(333) Σύμφωνα με τις ισπανικές αρχές και την Correos (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 83-85 και 121), σε περίπτωση που η χρηματοδότηση της διανομής εκλογικού υλικού για υποψηφίους στις εκλογές συνιστά ενίσχυση, θα είναι υφιστάμενη ενίσχυση, δεδομένου ότι προϋπήρχε της προσχώρησης της Ισπανίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα το 1986.

(334) Οι ισπανικές αρχές διευκρινίζουν, ειδικότερα, ότι η αντιστάθμιση που χορηγείται για τη διανομή εκλογικού υλικού υποψηφίων στις εκλογές υφίσταται από το 1977, χωρίς να έχει υποβληθεί σε ουσιαστικές τροποποιήσεις.

(335) Βάσει των πληροφοριών που υπέβαλαν οι ισπανικές αρχές, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το καθεστώς, το οποίο χρονολογείται από το 1977, προέβλεπε πάγια χαμηλά τέλη που εφαρμόζονταν σε όλες τις εκλογές (τοπικές, περιφερειακές, εθνικές και ευρωπαϊκές). Η Correos έλαβε επίσης, για κάθε εκλογική διαδικασία, μερική χρηματοδότηση του πλήρους κόστους παράδοσης για ολόκληρη την περίοδο.

(336) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η χρηματοδότηση της διανομής εκλογικού υλικού για υποψηφίους στις εκλογές χαρακτηρίζεται υφιστάμενη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589.

7.4.3. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(337) Η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού που απέστειλαν πολιτικοί υποψήφιοι συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση και θα εξεταστεί χωριστά σύμφωνα με τα άρθρα 17, 18 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου ([98]).

([97]) Πράγματι, σύμφωνα με το σημείο 13 της ανακοίνωσης της Επιτροπής για τις ΥΓΟΣ: «Η απόφαση μιας αρχής να μην επιτρέψει τρίτα μέρη να παράσχουν ορισμένη υπηρεσία (π.χ. διότι επιθυμεί την εσωτερική παροχή της υπηρεσίας) δεν αποκλείει την ύπαρξη οικονομικής δραστηριότητας.».

([98]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

8. **ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(338) Οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998, οι φορολογικές απαλλαγές από τον φόρο ακίνητης περιουσίας (IBI) και τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων (ΙΑΕ), καθώς και η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού, συνιστούν μέτρα ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης διότι απάλλαξαν την Correos από έξοδα που βαρύνουν υπό κανονικές συνθήκες τις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

(339) Οι τρεις αυξήσεις κεφαλαίου που χορηγήθηκαν το 2004, το 2005 και το 2006 δεν συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης διότι το κράτος ενήργησε σύμφωνα με την αρχή του ΙΕΟΑ.

(340) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η Ισπανία έθεσε παρανόμως σε εφαρμογή τα μέτρα ενίσχυσης που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 338, κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης, με εξαίρεση την αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού που απέστειλαν πολιτικοί υποψήφιοι, η οποία συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση.

(341) Οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 συνιστούν ασυμβίβαστη ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης στον βαθμό που παρείχαν υπεραντιστάθμιση στην Correos.

(342) Οι φορολογικές απαλλαγές από τον φόρο ακίνητης περιουσίας (IBI) και τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων (ΙΑΕ) συνιστούν ασυμβίβαστη ενίσχυση.

(343) Η αντιστάθμιση που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού που απέστειλαν πολιτικοί υποψήφιοι συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση και θα εξεταστεί χωριστά σύμφωνα με τα άρθρα 17, 18 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

9. **ΑΝΑΚΤΗΣΗ**

(344) Σύμφωνα με τη Συνθήκη και την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή είναι αρμόδια να αποφασίσει αν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πρέπει να καταργήσει ή να τροποποιήσει μια ενίσχυση όταν διαπιστώνεται ότι αυτή είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά ([99]). Από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι η υποχρέωση του κράτους μέλους να καταργήσει ενίσχυση την οποία η Επιτροπή θεωρεί ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά έχει ως στόχο την επαναφορά στην προτέρα κατάσταση ([100]).

(345) Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι ο συγκεκριμένος στόχος επιτυγχάνεται όταν ο δικαιούχος επιστρέψει τα ποσά που χορηγήθηκαν υπό μορφή παράνομων ενισχύσεων, χάνοντας έτσι το πλεονέκτημα που απολάμβανε στην αγορά έναντι των ανταγωνιστών του, και τα πράγματα επανέλθουν στην προ της καταβολής κατάσταση ([101]).

(346) Σύμφωνα με τη νομολογία, το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 ορίζει ότι «[σ]ε περίπτωση αρνητικής απόφασης για υπόθεση παράνομων ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον δικαιούχο […]».

(347) Επομένως, δεδομένου ότι οι αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 (στον βαθμό που παρείχαν υπεραντιστάθμιση στην Correos) και οι φορολογικές απαλλαγές από τον φόρο ακίνητης περιουσίας (IBI) και τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων (ΙΑΕ) εφαρμόστηκαν κατά παράβαση του άρθρου 108 της Συνθήκης και πρέπει να θεωρηθούν παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση, πρέπει να ανακτηθούν με σκοπό την επαναφορά στην προ της χορήγησής τους κατάσταση.

(348) Τα προς ανάκτηση ονομαστικά ποσά που αντιστοιχούν στα διάφορα ασυμβίβαστα με την εσωτερική αγορά μέτρα ενίσχυσης ανέρχονται σε 166,112 εκατ. EUR για τις αντισταθμίσεις ΥΠΚΥ που χορηγήθηκαν στην Correos βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998 (βλέπε αιτιολογική σκέψη 267), σε 752 840,50 EUR για τις απαλλαγές από τον IBI (βλέπε αιτιολογική σκέψη 316) και σε 113 591,24 EUR για τις μερικές απαλλαγές από τον ΙΑΕ (βλέπε αιτιολογική σκέψη 317).

([99]) Βλέπε υπόθεση C-70/72, *Επιτροπή κατά Γερμανίας*, Συλλογή 1973, σ. 813, σκέψη 13.
([100]) Βλέπε συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-278/92, C-279/92 και C-280/92, *Ισπανία κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1994, σ. I-4103, σκέψη 75.
([101]) Βλέπε υπόθεση C-75/97, *Βέλγιο κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999, σ. I-030671, σκέψεις 64 και 65.

(349) Η ανάκτηση θα πρέπει να καλύπτει την περίοδο από τη χρονική στιγμή κατά την οποία ο δικαιούχος αποκόμισε πλεονέκτημα, δηλαδή όταν η ενίσχυση τέθηκε στη διάθεση του δικαιούχου, έως την πραγματική ανάκτηση, ενώ τα προς ανάκτηση ποσά θα πρέπει να περιλαμβάνουν επίσης τόκους έως την πραγματική τους ανάκτηση. Στην ανάκτηση μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη η φορολογική αναπροσαρμογή, όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 268-269.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το ποσό ύψους 317,387 εκατ. EUR, που χορηγήθηκε στην Correos υπό μορφή αντισταθμίσεων για την εκτέλεση υποχρέωσης παροχής καθολικής υπηρεσίας βάσει του νόμου για τα ταχυδρομεία του 1998, τις οποίες η Ισπανία έθεσε σε εφαρμογή κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης, συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Από το ποσό που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, το ποσό που αντιστοιχεί σε 166,112 εκατ. EUR είναι ασυμβίβαστο με την εσωτερική αγορά, διότι συνιστά υπεραντιστάθμιση προς την Correos.

Άρθρο 2

Η κρατική ενίσχυση, ύψους 752 840,50 EUR, η οποία χορηγήθηκε στην Correos με τη μορφή απαλλαγής από τον φόρο ακίνητης περιουσίας (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles)* και εφαρμόστηκε παράνομα από την Ισπανία, κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης, δεν είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά.

Άρθρο 3

Η κρατική ενίσχυση, ύψους 113 591,24 EUR, η οποία χορηγήθηκε στην Correos με τη μορφή μερικής απαλλαγής από τον φόρο οικονομικών δραστηριοτήτων (*Impuesto de Actividades Económicas)*και εφαρμόστηκε παράνομα από την Ισπανία, κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης, είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά.

Άρθρο 4

Οι εισφορές κεφαλαίου που πραγματοποιήθηκαν από την Ισπανία προς την Correos το 2004, το 2005 και το 2006 δεν συνιστούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Άρθρο 5

Η κρατική ενίσχυση υπό μορφή αντιστάθμισης που χορηγήθηκε στην Correos για τη διανομή εκλογικού υλικού συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589.

Άρθρο 6

1. Η Ισπανία ανακτά τις ασυμβίβαστες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο των μέτρων που αναφέρονται στα άρθρα 1, 2 και 3.

2. Το ποσό κρατικής ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 1 δεύτερο εδάφιο μπορεί να μειωθεί περαιτέρω με την αφαίρεση του φόρου που καταβλήθηκε επί της ληφθείσας ενίσχυσης, υπό την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος δεν θα μπορεί να επωφεληθεί από περαιτέρω φορολογική έκπτωση, όπως προβλέπεται στο σημείο 50 της ανακοίνωσης για τις ανακτήσεις.

3. Τα ανακτώμενα ποσά περιλαμβάνουν τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν στη διάθεση του δικαιούχου μέχρι τον χρόνο της πραγματικής τους ανάκτησης.

4. Οι τόκοι υπολογίζονται με τη μέθοδο του ανατοκισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004.

5. Η Ισπανία ακυρώνει τη χορήγηση οποιασδήποτε εκκρεμούσας ενίσχυσης αναφέρεται στα άρθρα 1, 2 και 3 από την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 7

1. Η ανάκτηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 1, 2 και 3, είναι άμεση και πραγματική.

2. Η Ισπανία διασφαλίζει την εκτέλεση της παρούσας απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

Άρθρο 8

1. Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ισπανία υποβάλλει στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το συνολικό ποσό (αρχικό κεφάλαιο και τόκους ανάκτησης) που θα πρέπει να ανακτηθεί από τον δικαιούχο·

β) λεπτομερή περιγραφή των μέτρων που έχει ήδη λάβει και προγραμματίσει ώστε να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση·

γ) έγγραφα που αποδεικνύουν ότι έχει δοθεί εντολή στον δικαιούχο να επιστρέψει την ενίσχυση.

2. Η Ισπανία τηρεί ενήμερη την Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο των εθνικών μέτρων που ελήφθησαν για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης μέχρι να ολοκληρωθεί η ανάκτηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 1, 2 και 3. Υποβάλλει αμέσως, μετά από απλό αίτημα της Επιτροπής, πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχει ήδη λάβει και προγραμματίσει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση. Παρέχει επίσης λεπτομερείς πληροφορίες για τα ποσά των ενισχύσεων και των τόκων που έχουν ήδη ανακτηθεί από τον δικαιούχο.

Άρθρο 9

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 10 Ιουλίου 2018.

Για την Επιτροπή
Margrethe VESTAGER
Μέλος της Επιτροπής